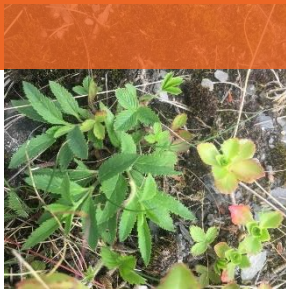
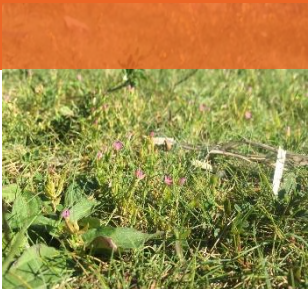

Naturverdier på Lindøya

Maria K. Hertzberg

Naturverdier på Lindøya

Forfattere: Maria K. Hertzberg

Publisert: 09.05.2025

Antall sider: 83 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Oslo kommune, Bymiljøetaten

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Hertzberg, M.K. 2025. Naturverdier på Lindøya. Biofokus rapport 2025-017. Stiftelsen Biofokus. Oslo.

Forsidebilder: Landskap og arter på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg

Biofokus rapport 2025–017

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-470-8

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag for Bymiljøetaten i Oslo kommune foretatt naturfaglige registreringer i og inntil hytteområdene på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya i 2021, 2022, 2023 og 2024. Øyene har i nasjonal sammenheng en spesielt stor tetthet av prioriterte og truede naturtyper og rødlistede arter. Det ble i første omgang utarbeidet en felles rapport for alle tre øyer (Hertzberg, Thylén og Olsen, 2023), men etter ønske fra velforeningene på de tre øyene er det i 2025 laget tre separate rapporter, hvorav en for hver øy. Bård Brede sen har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Maria K. Hertzberg har vært prosjektansvarlig og ansvarlig for utarbeiding av rapport. Anders Thylén har gjennomført naturtypekartleggingene, mens Torbjørn Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud har foretatt tilleggskartlegging av moser. Alexander Nilsson har bidratt med lavregistreringer. Biofokus takker Oslo kommune for godt samarbeid og konstruktive innspill til kartleggingsarbeidet og utarbeidelse av rapport.

Oslo, 1. februar 2025

Maria K. Hertzberg

Åpen grunnlendt kalkmark på Lindøya. Foto: Maria Hertzberg

Sammendrag

Biofokus har i 2021, 2022 og 2024 kartlagt natur og sammenstilt naturinformasjon for hytteområdene på Lindøya for å styrke kunnskapsgrunnlaget om de svært høye naturverdiene på øya. Kombinasjonen av kalkrik berggrunn og et nokså tørt og varmt klima ved havnivå gir området et naturgrunnlag som er svært gunstig for et rikt mangfold der mange arter har sine eneste, eller største forekomster her i Indre Oslofjord, men også nasjonalt. I nasjonal sammenheng har øyene en spesielt stor tetthet av prioriterte og truede naturtyper og rødlistede arter, og disse krever aktiv forvaltning nå for å kunne ivaretas i fremtiden.

Tidligere naturtypeavgrensninger er kvalitetssikret i felt og tidligere kartlegginger er innarbeidet, og nye naturtypelokaliteter er avgrenset. I forbindelse med kartleggingen i 2021 var det fokus på naturtyper med behov for skjøtsel, mens alle lokaliteter som ikke var oppdatert i 2021 ble undersøkt og oppdatert i 2022. I 2021, 2022 og 2024 har det vært fokus på å kartlegge moser og lav for å tilføre mer kunnskap om naturverdiene på Lindøya, hvor kunnskapen her er brukt videre i vurderingen av om naturtypene har riktig avgrensning og verdi. På bakgrunn av arbeidet som er gjort er kommunens naturbase oppdatert og data er sendt til Statsforvalteren i Oslo og Viken for innleggelse i Naturbase. Alle funn av spesielle arter er lagt inn i Artsdatabankens Artskart.

Etter nykartlegging og sammenstilling i 2021, 2022 og 2024 er det til sammen på Lindøya revidert eller nykartlagt et naturtypeareal på 182 daa fordelt på 46 naturtypelokaliteter. Det er gjennomgående mange viktige lokaliteter som er nykartlagt/revidert. 19 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi), 14 lokaliteter vurdert som viktige (B verdi) og 13 lokaliteter er vurdert til lokalt viktige (C verdi). Utvalgte naturtyper i henhold til Naturmangfoldloven er sterkt representert i området. *Åpen grunnlendt kalkmark* og *slåttemark* er begge utvalgte naturtyper. Det er nykartlagt/revidert 23 lokaliteter med åpen grunnlendt kalkmark og 10 lokaliteter med slåttemark.

Spredt på øya finnes arealer som vi har vurdert til å ha for små kvaliteter for avgrensning som naturtypelokaliteter etter DN håndbok 13, på grunn av størrelse, innslag av fremmede arter, vanskelig definerbar type eller en kombinasjon av disse. Disse er avgrenset som restaurerings- og hensynsområder.

Et uttrekk fra Artskart viser at det på Lindøya frem til januar 2025 var rapportert ca. 12 656 artsposter fordelt på 1 498 arter. Av disse er 3 432 artsposter av rødlistede arter fordelt på 146 arter (iht. rødlista for arter 2021). Samtlige rødlistede arter av karplanter som er registrert i forbindelse med undersøkelsene gjort i 2021 er allerede tidligere registrert på øya. Foruten en rekke registreringer på 1800-tallet og noen enkeltregistreringer på 1990-tallet og rundt 2020, var det registrert få rødlistede lav på Lindøya før våre kartlegginger ble gjennomført. Det var registrert en rekke rødlistede moser før kartleggingene startet i 2021, men det ble likevel funnet flere nye arter på Lindøya i perioden 2021-2022. Samtlige moser er knyttet til åpen kalkrik leirjord eller kalkberg, mens lavartene som er funnet er knyttet til solstekt kalkberg.

Fremmede arter er sterkt til stede og setter mange steder et betydelig preg på vegetasjonen. Stedvis er hjemmehørende naturlig vegetasjon fortrent helt eller delvis og naturtypeverdien til enkelte lokaliteter er redusert som følge av fremmede arters negative påvirkning. Totalt er det på Lindøya gjort 1 029 observasjoner fordelt på 106 arter av karplanter i de to høyeste risikoklassene på fremmedartlista.

Lindøya har store naturverdier, med flere kartlagte naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder, i tillegg til Lindøya naturreservat, samt store forekomster av truede arter. Mye areal er påvirket av fremmede arter, gjengroing og/eller slitasje, men det finnes også lommer som fortsatt har et mer intakt preg. I den videre forvaltningen av naturverdiene ute på øya er det derfor viktig å fokusere spesielt på de avgrensede naturtypeområdene, samt hensynssoner/restaureringsområder for å kunne klare å ivareta og styrke verdiene som er kartlagt. Skjøtselen bør ha fokus på å ivareta et artsmangfold innenfor flere ulike artsgrupper. Det er allerede satt i gang en god del skjøtselstiltak i regi av velforeningene, Statsforvalteren og Bymiljøetaten. Det er allerede brukt en del ressurser på skjøtsel av slåttemark (velforeningene) og bekjempelse av fremmede arter (velforeningene og Bymiljøetaten) (Bård Bredesen pers. medd.). Dersom man ønsker å bevare de særegne naturverdiene ute på Lindøya er det imidlertid behov for å legge inn betraktelig mer ressurser, da foreløpige tiltak kun fører til brannslukking. Denne rapporten kommer med forslag til tiltak i den videre forvaltningen av naturverdiene.

Beitet fukteng på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

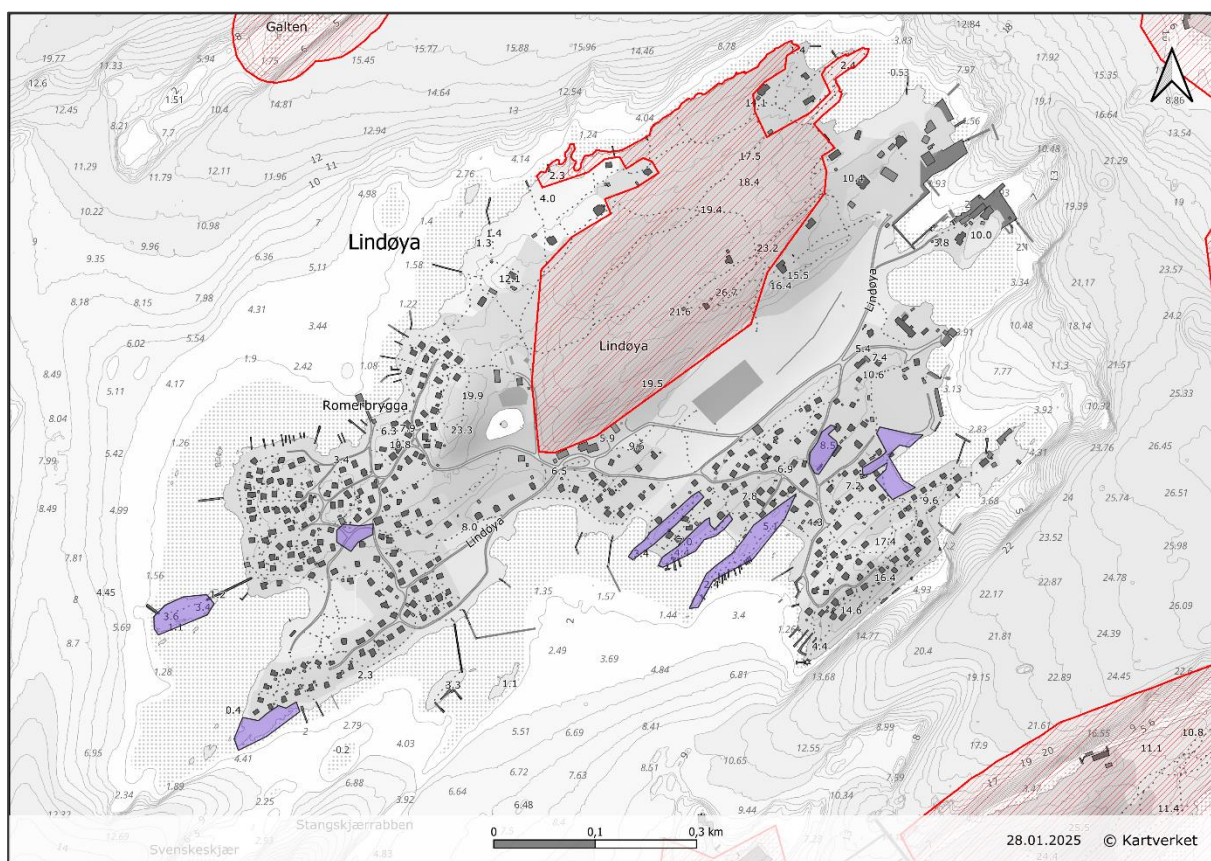
Innhold

1	Innledning.....	7
1.1	Oppdrag og undersøkelsesområde.....	7
1.2	Kartleggingsstatus 2021.....	9
1.3	Naturforhold.....	11
2	Metode	12
3	Resultater.....	13
4	Skjøtsel	31
5	Videre arbeid	33
	Referanser.....	35
6	Vedlegg	36
6.1	Fremmede arter.....	36
6.2	Vedlegg – Naturtyper	39

1 Innledning

1.1 Oppdrag og undersøkelsesområde

Gjennom Biofokus sin rammeavtale med Bymiljøetaten, Oslo kommune, om kartlegging av biologisk mangfold har vi kartlagt naturverdier på Lindøya. Kartleggingen har foregått sommeren 2021, med fokus på naturtypekartlegging og generell artskartlegging, samt 2021, 2022 og 2024 med fokus på moser og lav. Maria K. Hertzberg har vært prosjektleder og ansvarlig for utarbeiding av rapport. Anders Thylén har stått for naturtypekartlegging, mens Torbjørn Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud har bidratt med feltarbeid med fokus på moser, og Alexander Nilsson med fokus på lav. Det undersøkte området er vist på kart i Figur 1. Kartleggingen i 2021 var i hovedsak konsentrert om hytteområdene, og det var ikke fokus på å kartlegge vernede arealer som er vist med rød farge på kartet under. Noe arbeid ble imidlertid også utført i verneområdene i sammenheng med oppdatering av naturtypebeskrivelsene og reviderte avgrensninger, samt for å eventuelt avdekke naturtyper med skjøtselsbehov. I 2024 ble det gjort noen tilleggsvurderinger og rapporten er oppdatert etter dette.

Figur 1. Kartet viser Lindøya som er undersøkelsesområdet i dette oppdraget. Rød farge viser etablerte verneområder og lilla områder er mer detaljert avgrensede undersøkelsesområder gitt av Bymiljøetaten i 2021, men også arealer utenfor disse er undersøkt.

Fra oppdragsbeskrivelsen til Bymiljøetaten i 2021 er følgende utdrag sakset og gjelder for kartlegging av Lindøya, samt Bleikøya og Nakholmen som behandles i egne rapporter:

«Det er behov for sammenstilling av kartlegginger av naturtyper utført av NINA i 2016 (se vedlagte rapport og materiale) med kartlegginger utført tidligere på alle de tre øyene, samt gjennomføre nye/supplerende kartlegginger for en del arealer og innarbeide andre registreringer som er gjort.

Det skal i løpet av sommeren og høsten 2021 gjennomføres oppdatert kartlegging av naturtyper på Lindøya, Lindøya og Nakholmen. Tidligere kartlegging utført av bl.a. NINA skal innarbeides. Det skal legges vekt på å kartlegge rødlistede og andre spesielt forvaltningsrelevante plantearter. Det er også ønskelig med kartlegging av rødlistede og forvaltningsrelevante mosearter. Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke avgrenses som naturtype skal også punktfestes i rapport og Artskart.no. Det skal kartlegges fremmede arter innenfor naturtypeavgrensingene samt store/spesielt bekymringsfulle forekomster av arter med økologisk risiko utenfor disse. Det foreligger allerede en del relevante artsfunn på Artsobservasjoner/Artskart og andre nettsteder, og flere rapporter om naturverdier i området gir viktig informasjon om naturverdier. Dette omfatter bl.a. registreringer utført av Norsk Naturarv og kartlegginger og skjøtselsbeskrivelser utarbeidet av velforeningene på øyene. Denne informasjonen skal innarbeides i lokalitetsbeskrivelser og i den generelle rapporten i den grad de anses som relevante. Det skal utarbeides råd om skjøtsel og hensyn, som skal sees i sammenheng med de skjøtselstiltakene som allerede utføres på øyene. Det må derfor innhentes informasjon om den skjøtselen som utføres på øyene i regi av velforeningene, Statsforvalteren og Bymiljøetaten. En del av denne informasjonen finnes skriftlig.

Det skal leveres rapport som beskriver naturverdiene i området og behov for skjøtsel/hensyn. [...]

Fra oppdragsbeskrivelsen til Bymiljøetaten i 2022 er følgende utdrag sakset og gjelder for kartlegging av alle tre øyer:

«I 2021 gjennomførte Biofokus oppdatert kartlegging av naturtyper på Bleikøya, Lindøya og Nakholmen, som også omfattet innarbeiding av tidligere kartlegginger, og det ble utarbeidet en samlet rapport i 2022. En del arealer på Lindøya og Nakholmen som var kartlagt tidligere ble imidlertid ikke kartlagt på nytt i 2021. Siden de fleste av disse kartleggingene er gamle, ikke følger oppdatert metodikk for naturtypekartlegging og det kan ha skjedd endringer i vegetasjonen siden kartleggingene ble utført, er det behov for å gå gjennom alle disse områdene for å ta stilling til behov for revisjon av beskrivelser, verdivurderinger og grenser

Det skal i løpet av sommeren og høsten 2022 gjennomføres gjennomgang av alle naturtyper på Lindøya og Nakholmen som ikke omfattes av arbeidet som ble utført i 2021 og presentert i rapporten i 2022. Det gjennomføres rekartlegging av alle lokaliteter som det er behov for, inkludert en grovkartlegging av verneområdene med hovedfokus på å skille ut arealer med åpen grunnlendt kalkmark og andre skjøtselsbetingete naturtyper. Tidligere kartlegginger skal innarbeides. Det skal legges vekt på å kartlegge rødlistede og andre spesielt forvaltningsrelevante plantearter. Det skal kartlegges rødlistede og forvaltningsrelevante mosearter i den grad man får identifisert nye slike arealer som kan ha spesielle kvaliteter. Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke avgrenses som naturtype skal også punktfestes i rapport og gjøres tilgjengelig i Artskart, samt kortfattet angis forvaltningsråd for. Det skal kartlegges fremmede arter innenfor naturtypeavgrensingene, samt store/spesielt bekymringsfulle forekomster av arter med økologisk risiko utenfor disse. Det foreligger allerede en del relevante artsfunn i Artsobservasjoner/Artskart og andre nettsteder, og flere rapporter om naturverdier i området gir viktig informasjon om naturverdier. Dette omfatter bl.a. registreringer utført av Norsk Naturarv og kartlegginger og skjøtselsbeskrivelser

utarbeidet av velforeningene på øyene. Denne informasjonen skal innarbeides i lokalitetsbeskrivelser og i den generelle rapporten i den grad de anses som relevante. Det skal utarbeides råd om skjøtsel og hensyn, som skal sees i sammenheng med de skjøtselstiltakene som allerede utføres på øyene.

Det skal leveres en samlet rapport som beskriver naturverdiene og behov for skjøtsel/hensyn for alle tre øyene. [...]»

I 2023 var det i tillegg behov for å gjøre en grensevurdering av tidligere kartlagt naturtypelokalitet, samt undersøke noen mindre arealer areal med potensiell åpen grunnlendt kalkmark og slåttemark på Lindøya.

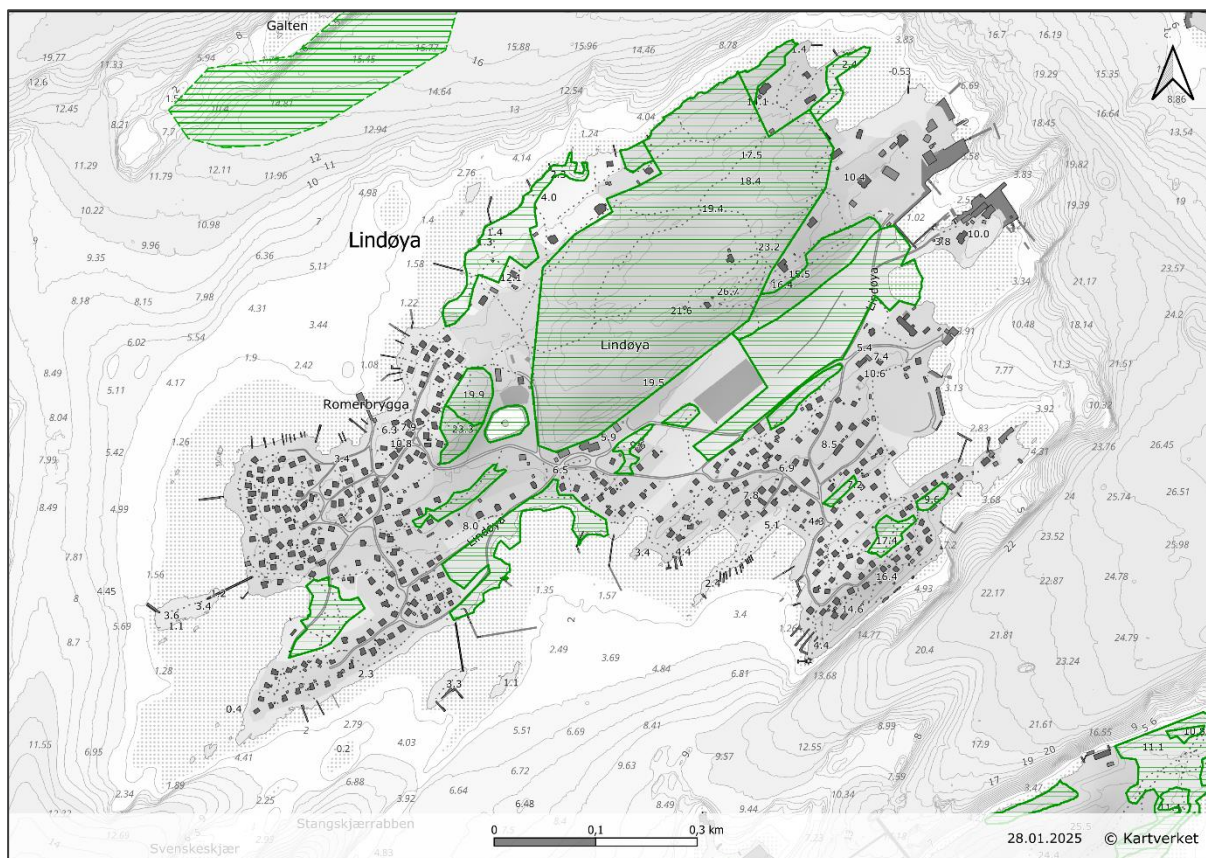
I 2022 og 2024 er det i tillegg gjennomført tilleggskartlegginger av moser og lav, som er brukt videre i justering av verdi og avgrensing av enkelte naturtyper.

1.2 Kartleggingsstatus per 2021

Per juni 2021, før kartleggingen startet opp, var det til sammen registrert 18 naturtypelokaliteter i henhold til DN håndbok 13 på Lindøya. Disse omfatter lokaliteter på land og har et samlet areal på 156 daa. 7 ulike naturtyper er representert hvor åpen grunnlendt kalkmark dominerer. Se Figur 2 for beliggenheten til de 18 naturtypelokalitetene og Tabell 1 for mer informasjon. Verneområdet ble NiN-kartlagt i 2018 (basiskartlegging i verneområder på oppdrag for Miljødirektoratet).

Tabell 1: Oversikt over naturtypelokaliteter på Lindøya i Naturbase per juni 2021 (før oppdateringene som ble gjennomført i 2021).

BN-nummer	Områdenavn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
BN00064004	Lindøya nord I	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	7,5
BN00064274	Lindøya midtre	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	Svært viktig	1,6
BN00064131	Lindøya vest I	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	2
BN00064132	Lindøya vest II	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	Viktig	2,7
BN00064133	Lindøya sydøst II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,4
BN00064134	Lindøya sydøst III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,6
BN00064351	Lindøya øst II	Naturbeitemark		Svært viktig	21,8
BN00064999	Lindøya vest III	Slåttemark	Lågurt slåttefukteng	Svært viktig	4,1
BN00063975	Lindøya sydvest	Strandeng og strandsump		Viktig	8
BN00064128	Lindøya nord II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,7
BN00064130	Lindøya nord IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,8
BN00064139	Lindøya øst I	Rik edellauvskog		Viktig	6,7
BN00064350	Lindøya dam	Dam		Svært viktig	1,7
BN00064394	Lindøya naturreservat	Kalkskog		Svært viktig	90,1
BN00064129	Lindøya nord III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,8
BN00064138	Lindøya sydøst I	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,4
BN00093642	Lindøya Ø III	Slåttemark	Kalkslåtteeng	Viktig	1,6
BN00093644	Lindøya vest IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	1,7

Figur 2: Naturtyper på Lindøya som er i Naturbase per 2021 (før oppdateringene som ble gjennomført i 2021, 2023 og 2024).

I tillegg gjennomførte NINA naturtype- og artskartlegginger på Lindøya i 2016. Den gang ble det også avgrenset potensielle restaureringsområder og uprioriterte naturtyper. Kartleggingene fra 2016 er innarbeidet i årets undersøkelser og lokalitetsbeskrivelser. For resultater etter kartleggingen fra 2016 henvises det til Stabbetorp, Often og Andreasen (2016).

1.3 Naturforhold

Lindøya er kjennetegnet ved å ha et gunstig klima med høy middeltemperatur sommerstid og kalkrik berggrunn overdekket med lite eller nesten ingen løsmasser. De naturgitte forholdene legger til rette for lav, moser, karplanter og sopp som er begunstiges av kalkrik jord og berg, samt varmekjære insekter som er avhengig av blomsterrike arealer i deler av sin livssyklus. Det generelle presset på arealer i Indre Oslofjord som har disse miljøforholdene er stort, noe som gjør at mange av de artene som har tilhold her er oppført på rødlisten for truede arter (Henriksen og Hilmo 2015). De kalkrike områdene ved Indre Oslofjord betegnes ofte som et nasjonalt «Hotspot-område» for varmekjære og kalkkrevende arter.

Figur 3. Kalkrik berggrunn dominerer på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

2 Metode

Det har i denne undersøkelsen vært fokus på naturtyper på land, og avgrensning av naturtypelokaliteter følger DN håndbok 13 (Miljødirektoratet 2007). De mest oppdaterte faktaarkene for hver enkelt naturtype er benyttet (Miljødirektoratet 2015). Kartleggingen i felt har pågått fra juni til august 2021. I tillegg til kartlegging av naturtyper er det registrert arter, både vanlige arter, rødlistede arter og fremmede arter. Det er også i 2023 og 2024 kartlagt moser og lav. Formålet med kartleggingen var å framskaffe et oppdatert og mest mulig heldekkende naturtypedatasett, ved å sammenstille kartlegginger av naturtyper utført av NINA i 2016 (Stabbetorp, Often og Andreassen 2016) med kartlegginger utført på Lindøya tidligere, samt gjennomføre nye kartlegginger. Tidligere registreringer er derfor innarbeidet i de reviderte naturtypelokalitetene. Så langt det har latt seg gjøre, og i den grad det var potensiale for verdifulle naturtyper, er også hager undersøkt. Eventuelle skjøtselsavhengige naturtyper innenfor verneområdene er avgrenset.

All innleggelse av nye naturtypelokaliteter og redigering av gamle naturtypedata har blitt gjort i Oslo kommune sin naturdatabase Natur2000. Data herfra har blitt sendt til Statsforvalteren i Oslo og Viken for innleggelse i Naturbase hvor alle eksisterende naturtypedata finnes (www.naturbase.no). Alle artsfunn har blitt lagt inn i Biofokus Artsfunnbase med overføring daglig til Artskart. Ipad med Arcgis Collector med digitale kart har blitt brukt for å avgrense lokaliteter i felt for å sikre god presisjon.

3 Resultater

Naturtypelokaliteter

I dette kapittelet omhandles naturtype- og artsdata på Lindøya. Hovedfokus ligger på arealer utenfor verneområder, men arealer og arter innenfor verneområder er også omtalt for å få en samlet oversikt over naturverdiene i området.

Etter nykartlegging og sammenstilling i 2021, 2022 og 2024 er det til sammen på Lindøya revidert eller nykartlagt et naturtypeareal på 182 daa fordelt på 46 naturtypelokaliteter. Figur 5 viser fordelingen av alle reviderte/nykartlagte lokaliteter, hvor også lokaliteter som er utvalgt naturtype er merket. Tabell 2 viser nøkkeldata for nykartlagte/reviderte lokaliteter. Naturtypebeskrivelser finnes i vedlegg.

Det er gjennomgående mange viktige lokaliteter som er nykartlagt/revidert. 19 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi), 14 lokaliteter vurdert som viktige (B verdi) og 13 lokaliteter er vurdert til lokalt viktige (C verdi). Utvalgte naturtyper i henhold til Naturmangfoldloven er sterkt representert i området. *Åpen grunnlendt kalkmark* og *slåttemark* er begge utvalgte naturtyper. Det er nykartlagt/revidert 23 lokaliteter med åpen grunnlendt kalkmark og 10 lokaliteter med slåttemark. En stor andel av naturtypearealet er definert som rødlistede naturtyper. Slåttemark er vurdert som kritisk truet (CR) og åpen kalkmark med utformingene *åpen grunnlendt kalkmark i boreonemoral sone* og *svært tørkeutsatt sørlig kalkberg* er rødlistet som henholdsvis direkte truet (EN) og nær truet (NT). I skog finnes typene *kalk- og lågurtfuruskog*, vurdert som sårbar (VU), og *kalkedelløvskog*, vurdert som direkte truet (EN). Det er også små fragmenter med *semi-naturlig strandeng* som er rødlistet som sterkt truet (EN). Lindøya innehar svært store naturverdier, og i nasjonal sammenheng er det her uvanlig store forekomster og stor tetthet av utvalgte naturtyper og truede naturtyper. Så å si alt av areal som ikke allerede er nedbygget eller «parkifisert» har naturverdi i dag.

Tabell 2. Oversikt over reviderte/nykartlagte naturtypelokaliteter basert på nytt feltarbeid i 2021, 2022 og 2024. Nr. henviser til kart i Figur 5 (disse lokalitetsnumrene samsvarer med lokalitetsnumrenes siste 4 siffer i naturtypebeskrivelsene i vedlegg). Verdi i henhold til DN-håndbok 13: A=Svært viktig, B=Viktig og C=Lokalt viktig.

Nr.	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
3217	Lindøya 25	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,23
3219	Lindøya 28	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,35
3221	Lindøya 31	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,50
3224	Lindøya 32	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	3,98
0521	Lindøya nord I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	7,66
0619	Lindøya nord III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	2,5
0620	Lindøya nord IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	8,82
1470	Lindøya sydøst I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,72
0681	Lindøya sydøst II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	1,84
0682	Lindøya sydøst III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,72
3135	Lindøya SØ	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	0,73
3136	Lindøya SØ ved hytte 232-234	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,35
3148	Lindøya SØ, SØ for hytte 170-172	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	1,33
3145	Lindøya sør, ved hytte 175	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,14

Nr.	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
3130	Lindøya sørvest II	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	1,17
3131	Lindøya sørvest III	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	2,10
0378	Lindøya vest IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	1,5
3132	Lindøya vest mellom hytte 100 og 101	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,7
3133	Lindøya vest mellom hytte 106 til 109	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,46
3147	Lindøya vest, NV for hytte 103	Slåttemark	Rik slåtteeng	C	0,84
3137	Lindøya Ø ved hytte 197C	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,25
3142	Lindøya, mellom hytte 81 og 71	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,28
3144	Lindøya, nedenfor hytte 89	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,23
3134	Lindøya, Romerbrygga sør	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,67
3138	Lindøya, Skytterbrygga N I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,4
3139	Lindøya, Skytterbrygga N II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,88
3143	Lindøya, vest for hytte 44	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,43
3146	Liten holme, Lindøya sørvest	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,86
3425	Lindøya dam sørvest	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	2,4
3426	Lindøya ved nr. 227	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	0,7
1471	Lindøya sydvest	Stein-, grus- og sandstrand	Grusstrand	C	3,5
4049	Lindøya ved nr. 283	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	1,1
1468	Lindøya dam	Dam		A	1,8
4050	Lindøya naturreservat 1	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	11,5
4051	Lindøya naturreservat 2	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	2,3
4052	Lindøya naturreservat 3	Slåttemark	Rik slåttetørreng	A	3,5
4053	Lindøya naturreservat 4	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	1,7
0687	Lindøya øst I	Rik edellauvskog		B	4,7
0510	Lindøya naturreservat	Kalkbarskog		A	67,3
0680	Lindøya vest II	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	8,3
1469	Lindøya øst II	Naturbeitemark	Rik beitefukteng	A	18,3
4054	Lindøya ved nr. 297	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	2,6
4055	Lindøya ved nr. 234	Åpen kalkmark	Kalkberg i Oslofeltet	B	0,2
0319	Lindøya vest III	Slåttemark	Lågurt slåttefukteng	A	4,5
4074	Lindøya ved hytte nr. 214	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	B	2,5
4539	Lindøya ved hytte nr. 163	Slåttemark	Rik slåtteeng	C	1,7

Figur 4. Åpen grunnlendt kalkmark på nordsiden av Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

Lindøya

Naturtyper i Naturbase per 2025, ikke revidert beskrivelse

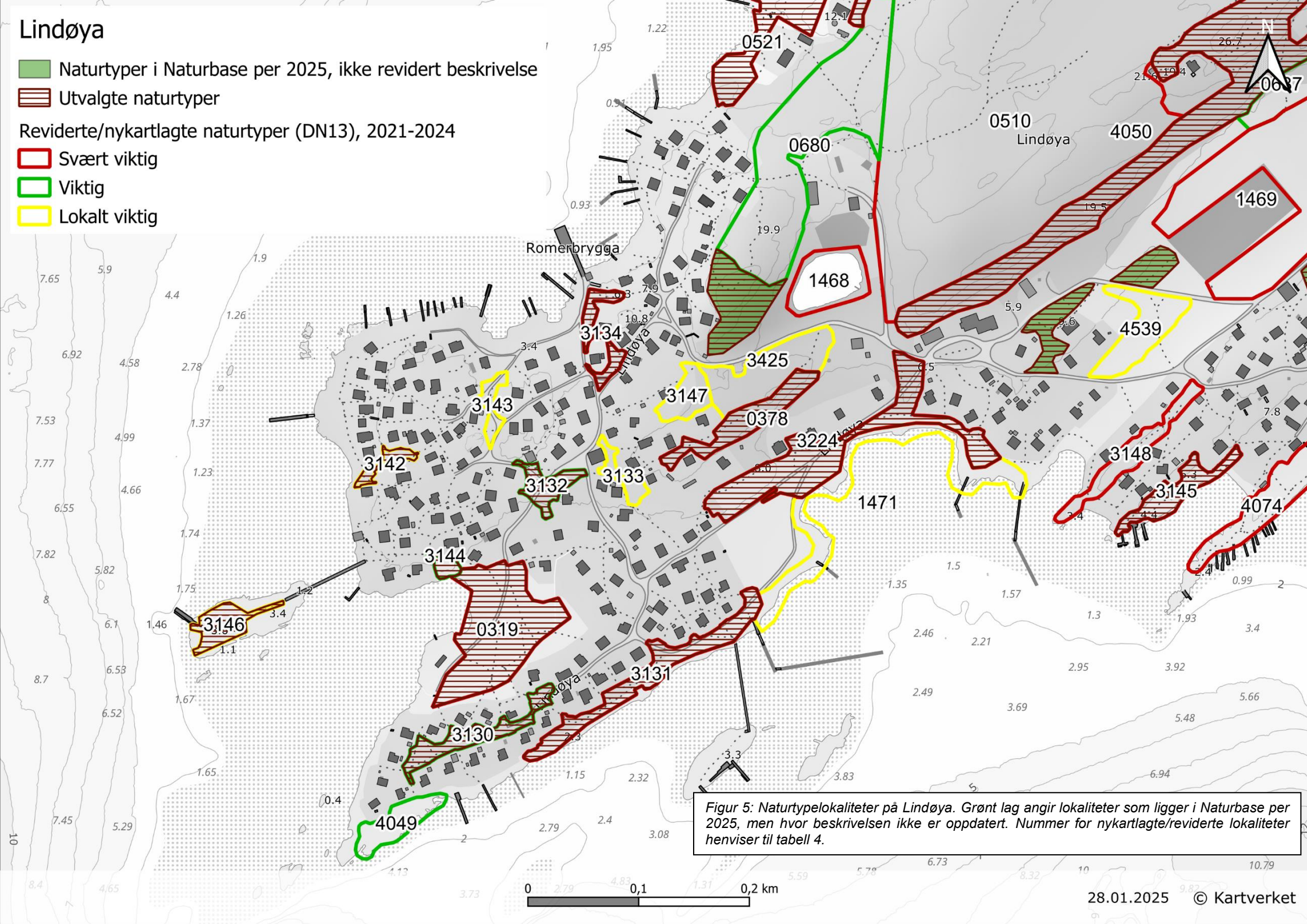
Utvalgte naturtyper

Reviderte/nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2024

Svært viktig

Viktig

Lokalt viktig

Lindøya

 Naturtyper i Naturbase per 2025, ikke revidert beskrivelse

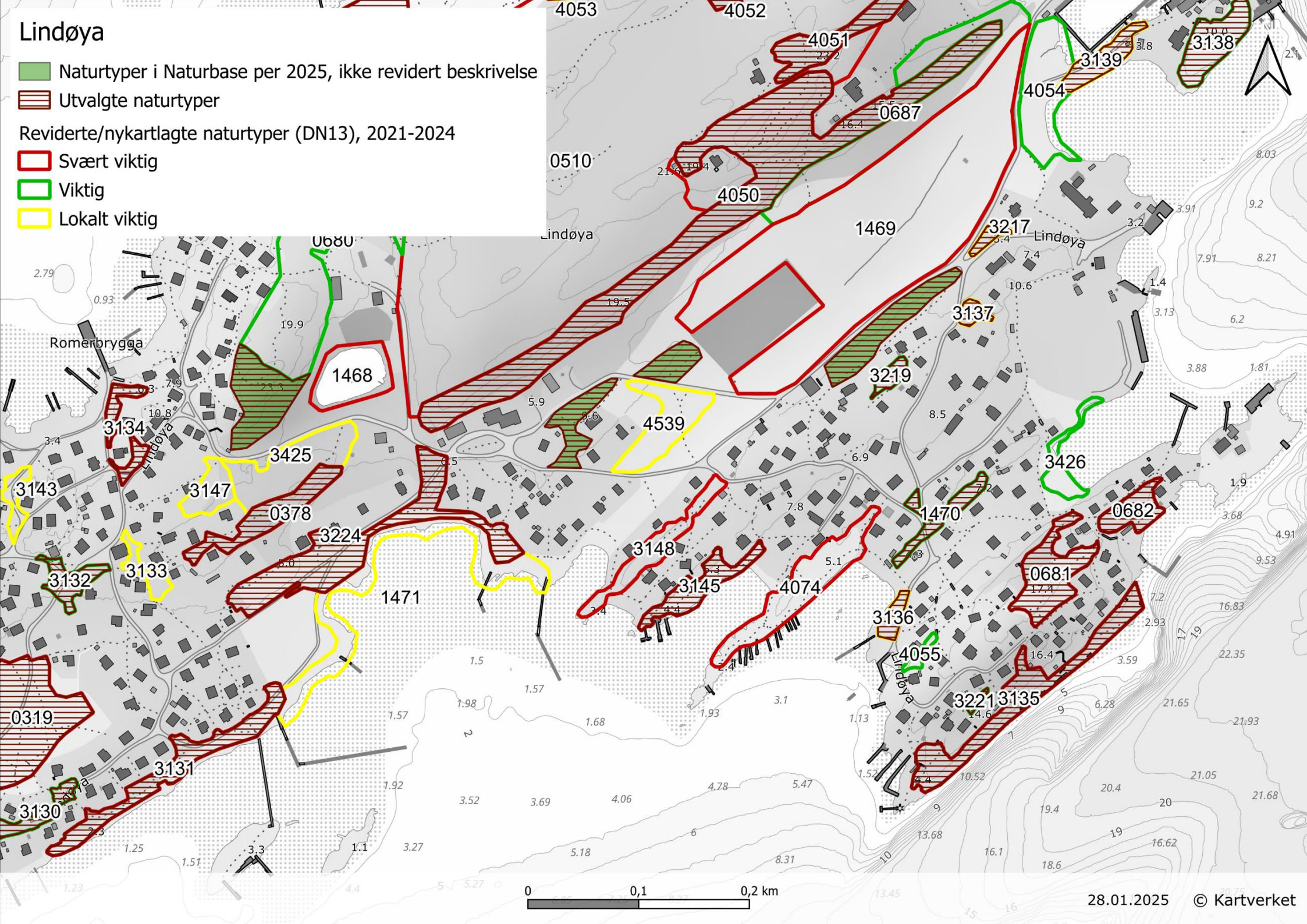
Utvalgte naturtyper

Reviderte/nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2024

☐ Svært viktig

Viktig

 Lokalt viktig

Lindøya

Naturtyper i Naturbase per 2025, ikke revidert beskrivelse

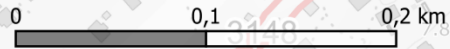
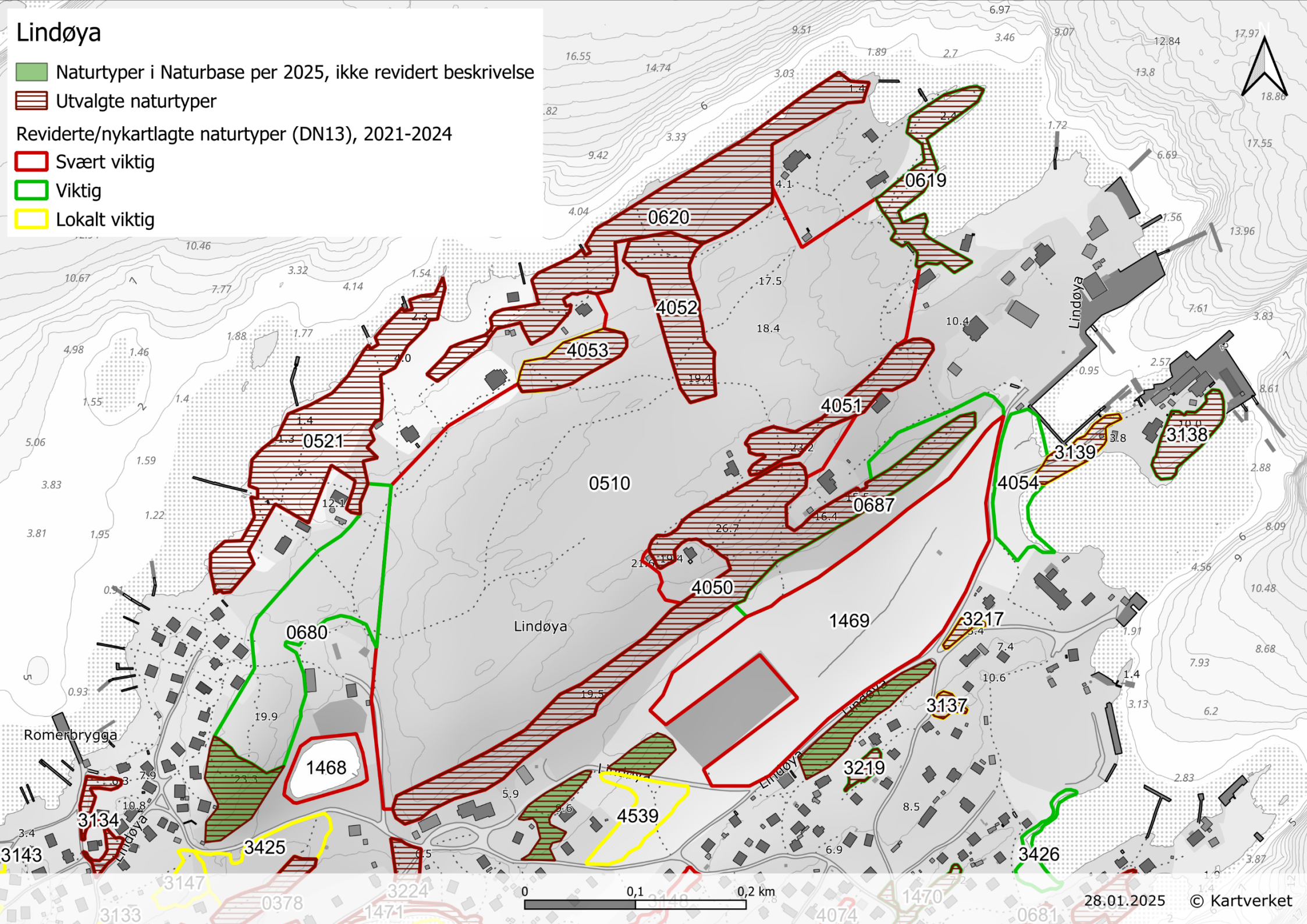
Utvalgte naturtyper

Reviderte/nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2024

Svært viktig

Viktig

Lokalt viktig

Figur 5. Figur 6. Fragmenter av åpen urterik vegetasjon finnes spredt innimellom hyttebebyggelsen og langs stier. Her en liten flekk med mye smaltimotei (VU), engknoppurt, gulmaure m.m. Små isolerte fragmenter er ikke avgrenset som naturtype. Foto: Maria K. Hertzberg.

Aktuelle restaurerings- og hensynsområder

Spredt på Lindøya finnes arealer som vi har vurdert til å ha for små kvaliteter for avgrensning som naturtypelokaliteter etter DN håndbok 13, på grunn av størrelse, innslag av fremmede arter, eller en kombinasjon av disse. Disse arealene har ofte et rimelig intakt marksjikt og kan derfor restaureres tilbake til mer opprinnelig natur om de riktige tiltakene settes inn. Det er ofte snakk om bekjempelse av fremmede arter, engslått, fjerning av kratt eller alternativ bruk av arealene som må til for å øke naturverdiene til disse områdene. Mange av områdene har allerede noen viktige naturtypekvaliteter og om tiltak iverksettes og disse blir vellykket kan området senere vurderes som naturtyper etter DN håndbok 13. Områdene er vist på kart i Figur 7 og er kort beskrevet med naturverdier og skjøtelsforslag i Tabell 3.

Tabell 3. Oversikt over aktuelle restaurering- og hensynsområder. Nr. referer til kart i Figur 7. Der områder er videreført/opdatert fra NINA sin rapport fra 2016 (Stabbetorp, Often og Andreasen 2016) er gamle nr. gjenbrukt.

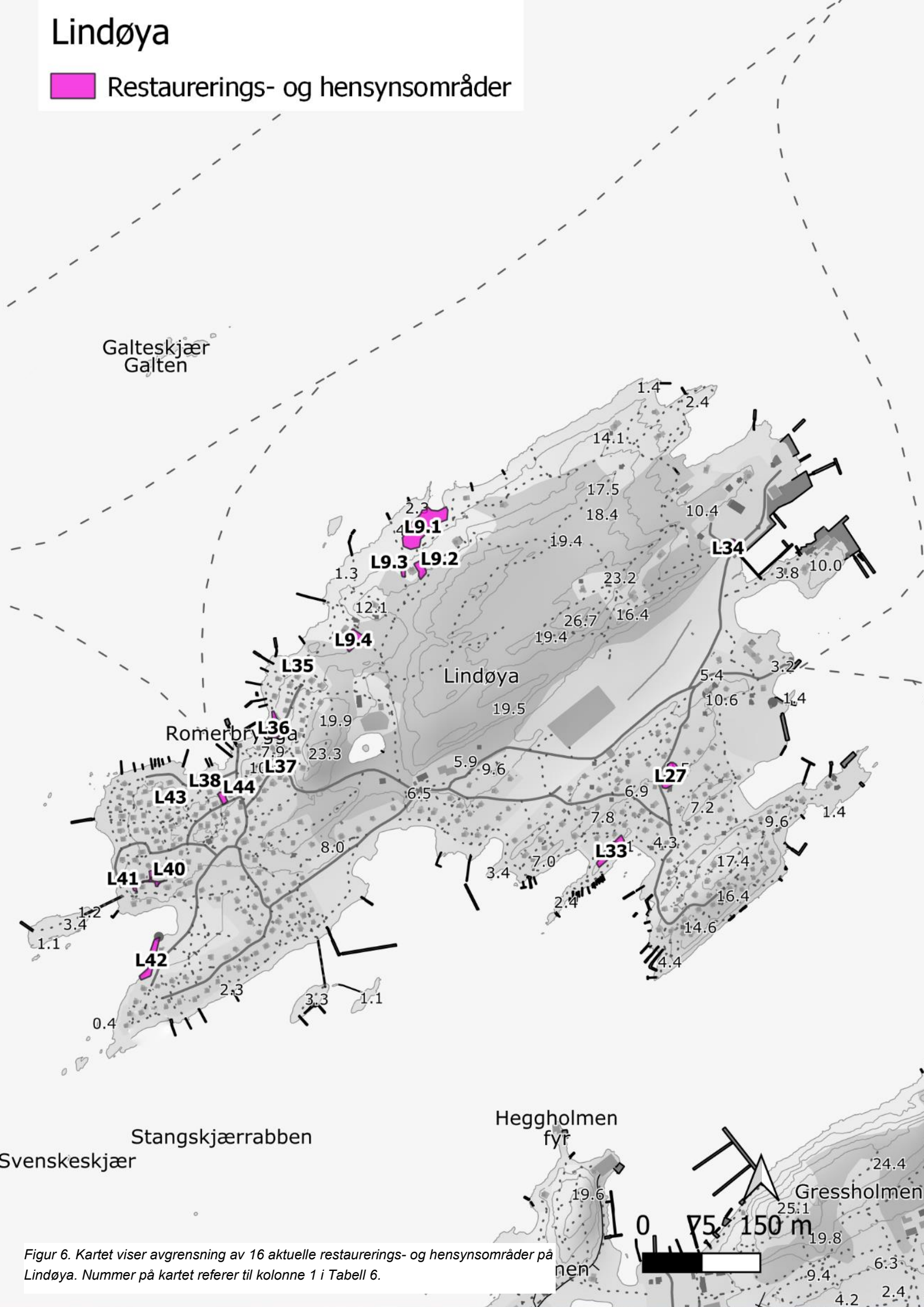
Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
L9.1	Lindøya	Fukteng/strandeng med krusfrø, mjøddurt, enghumleblom, blåknapp, prestekrage m.m. som klippes som plen. Denne og L9.2, L9.3 og L9.4 var del av større lok. som ble avgrenset i 2016.	Fjerne syrin og gravbergknapp som vokser i kant av lokaliteten. Optimalt bør området holdes som slåtteeng med første slått mellom 15. juli og 30. august, helst seint av hensyn til pollinerende insekter og for at plantene skal få frø seg. Plantemateriale bør fjernes. Etter første slått kan det skjøttes som plen, men da helst rakes for å	2,9

Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
			unngå gjødsling av enga. Høy prioritet.	
L9.2	Lindøya	Engmiljø som ikke klippes som plen. En del aksveronika, knollmjøddurt, ellers dunkjempe, gulmaure, markjordbær, fagerklokke, prikkperikum, hvitmaure, dvergmispel, rødknapp, prestekrage, tiriltunge. Noe gravbergknapp og filterarve.	Slått med fjerning av plantemateriale, ikke tidligere enn 15. juli og helst i slutten av august. Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,38
L9.3	Lindøya	Liten knaus med åpen grunnlendt kalkmark med blant annet aksveronika, gulmaure m.m.	Kontinuerlig fjerne kratt og fremmede arter. Lav prioritet.	0,095
L9.4	Lindøya	Mindre flekker med åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika og knollmjøddurt m.m. innimellom syrin og fremmed mispel og andre busker	Restaurering/gjenåpning nødvendig. Her er blant annet tett syrinkratt, men stedegen vegetasjon er fortsatt fremtredende. Middels-høy prioritet.	0,81
L27	Lindøya	Åpen grunnlendt mark på noe fattigere berg med fortsatt en del stedegen vegetasjon, noe aksveronika. Mye gravbergknapp samt fremmede mispler, filterarve og syrin.	Trengs en del restaurering. Fjerne busker, kratt og fremmede arter. Spare noe stedegne busker slik som geitved og stedegne roser. Lav prioritet.	0,94
L33	Lindøya	Lokaliteten består av surere bergart og ikke kalkberg, men likevel med kalkkrevende arter. Det er noe aksveronika, gulmaure, markmalurt, dunkjempe, tiriltunge, smørbukk, knollmjøddurt, prikkperikum, også noe blodstorkenebb. Noe syrin og gravbergknapp, samt gressløk og sprikemispel.	Fjerne fremmede arter. Høy prioritet.	0,94
L34	Lindøya	Liten eng/åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika, knollmjøddurt, rødknapp, gulmaure, smaltimotei, dunkjempe, markmalurt. Noe fremmede arter.	Fjerne fremmede arter. Slått mellom 15. juli og 30. august, og helst i slutten av august, hvor slåtteavfallet ligger 2-3 dager før det fjernes. Høy prioritet.	0,6
L35	Lindøya	Liten åpen grunnlendt kalkmark. En del knollmjøddurt, ellers aksveronika, gulmaure, blåklokke, hvitmaure, tiriltunge, dunkjempe, hjertegras, markjordbær, rødknapp, engknoppurt, enghavre, mm. Også noe fremmede arter: gravbergknapp, fremmede mispler, og hagenellik og syrin.	Bekjempe fremmede arter, også i kanter. Kontinuerlig rydde kratt som evt. kommer opp. Middels-høy prioritet.	0,15
L36	Lindøya	Eng og åpen grunnlendt kalkmark med rødknapp, prestekrage, rundbelg, prikkperikum, engknoppurt (en del), tiriltunge, hårsveve, strandnellik, gulmaure, blåklokke, bitterbergknapp, enghavre, sølvmure, engnellik, mye aksveronika, knollmjøddurt, noe hjertegras, hvitmaure, markjordbær. Skvallerkål i kanter. Gravbergknapp i spredning i enga, samt vindel og filterarve, noe mer fremmede arter i de mest grunnlendte partiene (særlig gravbergknapp). Skjøttes trolig som plen i dag.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne vindel og gravbergknapp. Middels-høy prioritet.	0,8
L37	Lindøya	Liten flekk med noe rødknapp, tiriltunge, dunkjempe, prestekrage, engknoppurt, nakkebær, men ellers fremmede arter.	Fjerne fremmede arter. Lav prioritet.	0,088
L38	Lindøya	Liten åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika (mye), nakkebær, sølvmure, bitterbergknapp, engknoppurt, tiriltunge, rundbelg, dunkjempe, enghavre, gulmaure,	Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,26

Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
		knollmjørdurt. Foreløpig lite fremmede arter, men noe gravbergknapp og fremmede mispeler.		
L40	Lindøya	Plen, men med dunkjempe (mye), bakketimian, fagerknoppurt, tiriltunge, bitterbergknapp, gulmaure, hårsveve. Noe gravbergknapp og blålusern.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne gravbergknapp, blålusern og andre fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,19
L41	Lindøya	Liten intakt flekk med åpen grunnlendt kalkmark med fagerknoppurt, rundbelg, bitterbergknapp, markmalurt, sølvmure, prikkperikum, gulmaure, aksveronika. Fortsetter i flere retninger, men litt mye fremmede arter ellers. Noe hagenellik, gravbergknapp, filterarve og syrin. Syrin er på vei til å bre seg mer utover.	Fjerne fremmede arter og særlig syrin som brer seg utover. Liten, men intakt lokalitet, bør prioritere å hindre at fremmede arter brer seg videre utover, men lav prioritet.	0,04
L42	Lindøya	Strandeng og noe kalkberg med dominans av strandkryp, også noe gåsemure, strandkvann, strandvortemelk. Fremmede arter: legesteinkløver, rynkerose, gressløk, syrin, gravbergknapp.	Fjerne fremmede arter. Lav prioritet.	0,75
L43	Lindøya	Plen, men med dunkjempe, rundbelg, hårsveve, prestekrage, aksveronika, gulmaure, prikkperikum, hvitkløver, fagerklokke, bitterbergknapp, ryllik, engnellik, reinfann. Fremmede arter: ugrasklokke, krypfredløs, syrin. Klippes som plen i dag.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,2
L44	Lindøya	Plen, men med innslag av dunkjempe, tiriltunge, rundbelg, markmalurt, gulmaure, engknoppurt, bakketimian, fagerknoppurt. Skjøttes som plen. Lite fremmede arter.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Middels-høy prioritet.	0,23

Lindøya

Restaurerings- og hensynsområder

Figur 6. Kartet viser avgrensning av 16 aktuelle restaurerings- og hensynsområder på Lindøya. Nummer på kartet referer til kolonne 1 i Tabell 6.

Rødlistede arter

Tabell 4 viser at det på Lindøya frem til januar 2025 var rapportert ca. 12 656 artsposter fordelt på 1 498 arter. Av disse er 3 432 artsposter av rødlistede arter fordelt på 146 arter (iht. rødlista for arter 2021). Samtlige rødlistede arter av karplanter som er registrert i forbindelse med undersøkelsene gjort i 2021 er allerede tidligere registrert på øya. Foruten en rekke registreringer på 1800-tallet og noen enkeltregistreringer på 1990-tallet og rundt 2020, var det registrert få rødlistede lav på Lindøya før våre kartlegginger ble gjennomført. Det var registrert en rekke rødlistede moser før kartleggingene startet i 2021, men det ble funnet flere nye arter på Lindøya i perioden 2021-2024. Samtlige moser er knyttet til åpen kalkrik leirjord eller kalkberg, mens lav er knyttet til solstekt kalkberg.

Tabell 4. Oversikt over antall observasjoner av rødlistede arter på Lindøya fordelt på artsgruppe og rødlistekategori. Tallene er iht. rødlista for arter 2021. Artskart januar 2025.

Artsgruppe	Kritisk truet (CR)	Sterkt truet (EN)	Sårbar (VU)	Nær truet (NT)	Datamangel (DD)	Totalt
Karplanter		60	475	538		1 073
Moser	28	16	19	27	1	91
Sopp		2	11	2		15
Lav	7	20	12			39
Fugler	353	204	1 016	577		2 150
Sommerfugler		4	13	4		21
Biller			2	15		17
Nebbmunn				1		1
Veps			11	3		14
Amfibier, reptiler				10		10
Totalsum	388	306	1 559	1 178	1	3 432

Nye mosefunn som er gjort er labbmose (NT), stautvrangmose *Bryum radiculosum* (DD), dvergbegermose (EN), åkerknollvrangmose (EN), *Microbryum davallianum davallianum* (EN), *Microbryum davallianum commutatum* (CR), *Tortula protobryoides* (NE) og *Didymodon vinealis* (NE) (Brynjuvsrud, J.G. & Høitomt, T., 2023). Lav ble undersøkt i 2021, 2022 og 2024 og alle funnene er knyttet til solstekt kalkberg. I perioden 2021-2024 er det funnet dvergekalkskjell (EN), bruskkalkskjell (EN), kalkskiferlav (VU), gråtungelav (VU) og *Calogaya pusilla* (VU). Det ble også utført en overfladisk kartlegging av sopp på Lindøya i 2022. Soppkartleggingen ble i hovedsak gjennomført i kalkfurskogen og kalkedelløvs-kogen på øya, men enkelte åpne engmiljøer som ble passert på vei til skogen ble også undersøkt. I kalkfurskogen ble besk kastanjemusserong (VU) gjenfunnet flere steder. I den åpne grunnlendte kalkmarken er grann styltesopp (VU) funnet tidligere og denne ble gjenfunnet i 2022. Av nye arter for øya knyttet til engmiljøer, ble det funnet brun engvokssopp (VU), grå grynusserong (NT) og musserongvokssopp (VU). Foreløpige funn tyder på stort potensiale for flere kravfulle sopp knyttet til de åpne engmiljøene.

Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke er avgrenset som naturtype eller verneområde er også kartfestet (Figur 8), slik oppdragsgiver har etterspurt. Det er fokusert på karplanter, sopp, lav og moser. Det er valgt å kun kartfeste truede arter, dvs. rødlistede arter i kategorien CR, EN og VU. For karplanter er kartfestingen begrenset til kun å omfatte dragehode og smaltimotei i kategorien VU, da enkelte av karplantene i kategorien VU har svært mange registreringer på øyene. Ask og alm (begge EN) er ikke inkludert. For andre rødlistede arter av karplanter i kategorien VU samt arter i de

andre rødlistekategoriene, henvises det til Artskart. Arter som ligger helt inntil grensen til en naturtypelokalitet, har vi regnet for å kun ha litt upresis stedsangivelse. Det er en dragehoderegistrering på Lindøya fra 2022 utenfor verneområdet, dette funnet har ingen angitt registrant og lite presis plassering, og er usikkert om er reelt og derfor ikke stedfestet.

Generelle forvaltningsråd for artene som ligger utenfor avgrensede naturtyper og verneområder vil være å fjerne evt. fremmede arter i nærheten av dem, samt å rydde kratt og busker for å forhindre utskygging og oppbygging av humus. Å kanalisere ferdsel slik at det ikke blir for mye tråkkslitasje i nærheten av forekomster med lav og karplanter vil også være viktig.

Forekomstene med sjeldne lav er funnet der kalkberget blir solstekt. Generelle skjøtselsråd for forekomstene utenfor naturtyper vil være å fjerne utskyggende vekster kontinuerlig. Ferdsel og medfølgende slitasje er et problem for kalklavene, og forekomstene begrenser seg i stor grad til vertikale berg og bergknaster. Dersom det er mulig kan man forsøke å kanalisere ferdselen bort fra lavforekomstene, men da disse befinner seg der folk naturlig ferdes (badeplass o.l.) vil det trolig være vanskelig.

For mosene er det å fjerne fremmede arter og eventuelt oppslag av stedegent kratt viktig. I tillegg bør man sørge for å opprettholde mulighetene for moderat tråkkforstyrrelse og blottlegging av substrat, der det vokser rødlistede moser. Kratt og busker bør f.eks. fjernes langs ferdselsveier slik at ferdselen blir mindre konsentrert. Når det er busker langs ferdselsveier blir det et skarpt skille mellom stor slitasje og ingen slitasje. Hvis det er mer åpent vil ferdselen spre seg noe mer ut i bredden, hvor det blir en gradient fra høy til moderat og liten slitasje. Ved luking av bergknapparter bør man på enkelte av lokalitetene være forsiktig så man ikke skader forekomstene av rødlistede moser. De er ofte fåtallige og har ofte svært små arealer med egnet nisje (Torbjørn Høitomt pers medd.).

I nasjonal sammenheng er det et uvanlig stort artsmangfold på Lindøya og store forekomster av rødlistearter. Det er fortsatt meget stort potensial for funn av flere rødlistearter av insekter, sopp, lav og moser. Øya er rimelig godt undersøkt for karplanter, med begrenset potensial for funn av ytterligere rødlistearter av karplanter, men det forekommer sannsynligvis viktige artsfunn av karplanter som enda ikke er oppdaget.

Tabell 5. Forvaltningsrelevante arter på Lindøya som ikke ligger innenfor naturtypelokalitet eller verneområder. Punkter med forekomstene finnes i kartet på neste side.

Nr.	Øy	Art	Skjøtsel og hensyn
2	Lindøya	Smaltimotei	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
3	Lindøya	Smaltimotei	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
14	Lindøya	Nattsmelle	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
16	Lindøya	Lodnefiol	Mulig gjenfunnet i 2021, men uten blomster så vanskelig å bekrefte. Denne forekomsten står i såfall i furuskog med en del busker. Kan vurdere å rydde busker og kratt i furuskogen slik at den får et mer åpent preg, særlig fokusere på fremmede busker, la noen stedegne busker stå.
17	Lindøya	Mosesildre	Fjerne fremmede arter. Syrin skygger noe til.
18	Lindøya	Stjertmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
19	Lindøya	Kalkvegmos	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
21	Lindøya	Stjertmose og småklokkemose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker

Nr.	Øy	Art	Skjøtsel og hensyn
22	Lindøya	Tanntustmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
23	Lindøya	Tanntustmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
24	Lindøya	Kalkvegmoser	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
25	Lindøya	Kalkvegmoser	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
26	Lindøya	Dvergkalkskjell	Langs stien, men på lite vertikalt parti så forekomsten er lite utsatt for slitasje.
27	Lindøya	Dvergkalkskjell	Forekomsten ligger på en holme som folk bader fra, og er funnet på vertikale bergknast som i mindre grad er utsatt for slitasje. Men generelt er nok ferdsel og medfølgende slitasje et problem for kalklav, og forekomster begrenser seg i stor grad til vertikale berg.
28	Lindøya	Tanntustmose og småklokkemose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
29	Lindøya	Gråtungelav	Kanaliserer ferdsel slik at det ikke blir for mye slitasje på kalkberget. En sti går forbi lokaliteten, og denne virker å fungere bra for å kanalisere ferdsel.

Figur 7. Forvaltningsrelevante arter på Lindøya som ikke ligger innenfor naturtypelokalitet eller verneområder. Kart på neste side er også for Lindøya. Punktfestet som rød avgrensning. Basert på data fra Artskart. Obs! Etter at det har skjedd noen endringer i naturtypeavgrensningene i 2024, ligger noen av disse forekomstene innenfor naturtypelokaliteter. Se kartet med naturtyper.

Fremmede arter

Fremmede arter er sterkt til stede og setter mange steder et betydelig preg på vegetasjonen. Stedvis er hjemmehørende naturlig vegetasjon helt eller delvis fortrent og naturtypeverdien til enkelte lokaliteter er redusert som følge av fremmede arters negative påvirkning. Fremmede arter av karplanter er kategorisert ut fra deres evne til å spre seg til nye steder og den evnen de har til å fortrenge stedegen vegetasjon der de etablerer seg. De artene som i Artsdatabankens Fremmedartsliste er vurdert å ha høy- og svært høy risiko er alle arter som i stor grad oppfyller begge disse kriteriene. Totalt 61 arter av karplanter i de to høyeste risikoklassene på fremmedartlista (HI og SE) er registrert på Lindøya. Tabell 6 lister opp de 61 artene og antall funn angitt i siste kolonne gir et noenlunde representativt bilde av den reelle forekomsten av artene. En del arter er vidt utbredte (øverst i tabellen), mens de nederst i tabellen er sparsomt til stede. Noen arter er helt sikkert underrapporterte. I Vedlegg er det kart med arealer som viser hvor det er svært mye fremmede arter. Det kan også forekomme større arealer med fremmede arter som ikke er fanget opp i kartet, samt at listen med fremmede arter ikke er uttømmende.

I tillegg til nevnte fremmede arter med høy og svært høy økologisk risiko forekommer også enkelte andre fremmede arter som trolig hadde vært gitt slik risiko om de hadde vært vurdert av artsdatabanken. Dette gjelder f.eks. berberis og krøll-lilje, som ikke tidligere har vært vurdert av artsdatabanken fordi de er innført i norsk natur før 1800 (Artsdatabanken 2023). Krøll-lilje og berberis har egenskaper som gjør at de effektivt kan konkurrere ut annen vegetasjon.

Det er ett større anlagt deponi, men også noen spredte «private» dumpingplasser. Både det anlagte deponiet og de spredte dumpingplassene er uheldige spredningskilder for fremmede arter og annen uønsket næringskrevende vegetasjon.

Tabell 6. Viser oversikt over de 61 fremmede karplanter med høy og svært høy økologisk risiko som er registrert på Lindøya. Poster i siste kolonne angir antall ganger arten er registrert. Listen er sortert på antall funn med de hyppigst registrerte artene øverst. Data fra Artskart hos Artsdatabanken januar 2025. HI – høy risiko; SE – svært høy risiko.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Poster
gravbergknapp	<i>Phedimus spurius</i>	SE	172
russesvalerot	<i>Vincetoxicum rossicum</i>	SE	168
syren	<i>Syringa vulgaris</i>	SE	92
filterve	<i>Cerastium tomentosum</i>	SE	52
russekål	<i>Bunias orientalis</i>	SE	34
sprikemispel	<i>Cotoneaster divaricatus</i>	SE	34
blankmispel	<i>Cotoneaster lucidus</i>	SE	29
kanadagullris	<i>Solidago canadensis</i>	SE	28
matgrasløk	<i>Allium schoenoprasum</i> subsp. <i>schoenoprasum</i>	SE	24
krypmispel	<i>Cotoneaster horizontalis</i>	SE	22
rynkerose	<i>Rosa rugosa</i>	SE	17
platanlønn	<i>Acer pseudoplatanus</i>	SE	14
krypfredløs	<i>Lysimachia nummularia</i>	SE	11
villvin	<i>Parthenocissus inserta</i>	SE	11
gravmyrt	<i>Vinca minor</i>	SE	9
ugrasklokke	<i>Campanula rapunculoides</i>	HI	8
engrødtopp	<i>Odontites vulgaris</i>	SE	8

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Poster
fjærnellik	<i>Dianthus plumarius</i>	HI	7
dagfiol	<i>Hesperis matronalis</i>	HI	6
legesteinkløver	<i>Melilotus officinalis</i>	SE	6
bulkemispel	<i>Cotoneaster bullatus</i>	SE	6
hvitsteinkløver	<i>Melilotus albus</i>	SE	5
kaprifol	<i>Lonicera caprifolium</i>	HI	4
klistersvineblom	<i>Senecio viscosus</i>	SE	4
steinsvineblom	<i>Senecio squalidus</i>	HI	4
filtmispel	<i>Cotoneaster tomentosus</i>	HI	4
snøbær	<i>Symphoricarpos albus</i>	HI	3
kuletistel	<i>Echinops sphaerocephalus</i>	HI	3
takløk	<i>Sempervivum tectorum</i>	HI	3
parkhagtorn	<i>Crataegus laevigata</i>	HI	3
taggsalat	<i>Lactuca serriola</i>	HI	3
hvitdodre	<i>Berteroa incana</i>	SE	3
buskhyll	<i>Sambucus racemosa</i>	SE	3
blåhegg	<i>Amelanchier spicata</i>	SE	2
engrødsvingel	<i>Festuca rubra subsp. megastachya</i>	SE	2
purpurspirea	<i>Spiraea ×rosalba</i>	SE	2
blomstermispel	<i>Cotoneaster multiflorus</i>	SE	2
hagepastinakk	<i>Pastinaca sativa var. hortensis</i>	HI	2
tatarleddved	<i>Lonicera tatarica</i>	HI	2
sibirertebusk	<i>Caragana arborescens</i>	HI	2
kystmispel	<i>Cotoneaster symondsii</i>	HI	2
prydbetonie	<i>Betonica macrantha</i>	HI	2
fagerfredløs	<i>Lysimachia punctata</i>	SE	2
høstberberis	<i>Berberis thunbergii</i>	SE	1
rosenvindel	<i>Calystegia ×pulchra</i>	HI	1
mupinmispel	<i>Cotoneaster moupinensis</i>	HI	1
berlinerpoppel	<i>Populus ×berolinensis</i>	HI	1
kantbergknapp	<i>Sedum sexangulare</i>	HI	1
moskusjordbær	<i>Fragaria moschata</i>	HI	1
spadebergblom	<i>Bergenia crassifolia</i>	HI	1
filtkorsved	<i>Viburnum lantana</i>	HI	1
honningknoppurt	<i>Cyanus montanus</i>	SE	1
alpegullregn	<i>Laburnum alpinum</i>	SE	1
dielsmispel	<i>Cotoneaster dielsianus</i>	SE	1
ullborre	<i>Arctium tomentosum</i>	SE	1
klatrebillvin	<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	SE	1
sibirbergknapp	<i>Phedimus hybridus</i>	SE	1
hageeple	<i>Malus domestica</i>	SE	1
rødhyll	<i>Sambucus racemosa subsp. racemosa</i>	SE	1
buskfuru	<i>Pinus mugo subsp. mugo</i>	SE	1
bergfuru	<i>Pinus mugo</i>	SE	1

Figur 9. Gravbergknapp (SE) har stor evne til å fortrenge stedegen vegetasjon og er i partier svært dominerende på åpne kalkberg og i åpen grunnlendt kalkmark på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

4 Skjøtsel

Det var også et ønske fra oppdragsgiver at det skulle utarbeides råd om skjøtsel og hensyn. For spesifikke skjøtelsråd for naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder henvises det henholdsvis til vedlegg med faktaark samt Tabell 3.

Lindøya har svært store naturverdier, med mange kartlagte naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder, samt mange truede arter. Et stort antall av disse svært verdifulle naturmiljøene er truet av gjengroing, spredning av fremmede arter og til dels slitasje. Som følge av dette er det helt nødvendig med vesentlig større innsats i arbeidet med bekjempelse og forebygging av spredning av fremmede arter, skjøtsel/restaurering av verdifulle naturmiljøer og kanalisering av ferdsel. I den videre forvaltningen av naturverdiene ute på øya er det derfor viktig å fokusere spesielt på de avgrensede naturtypeområdene, samt hensynssoner/restaureringsområder for å kunne klare å ivareta og styrke verdiene som er kartlagt. Samtidig er det like viktig å fokusere på bekjempelse av fremmede arter som sprer seg inn i viktige områder utenifra, ved vindspredning og med fugler og dyr/mennesker. Det er allerede satt i gang en del skjøtselstiltak i regi av velforeningen, Statsforvalteren og Bymiljøetaten, og det blir gjort en veldig stor og god dugnadsinnsats her. Det arbeides bl.a. med å gjenåpne engarealer og å ta vare på dragehode. Det skjøttes også engarealer og åpen kalkmark. Flere av skjøtselstiltakene som allerede gjennomføres gir ikke bare sjeldne og kravfulle karplanter, men også sjeldne og kravfulle arter innenfor flere andre artsgrupper. Vi foreslår følgende tiltak i den videre forvaltningen av naturverdiene, hvor flere av tiltakene vil gagne flere artsgrupper samtidig:

- Slåttemark og englignende mark må slås minimum annet hvert år for å unngå tilvokst av tre- og busksjikt. De aller tørreste og skrinne arealene kan slås sjeldnere, så lenge det ikke gror igjen. Slått bør skje én gang mellom 15. august og 31. august, men helst seint av hensyn til pollinerende insekter og frøspredning av seintblomstrende arter. Det bør vurderes seinere slåttetidspunkt enn slutten av august der det vokser seintblomstrende arter, som f.eks. aksveronika. Nærliggende arealer bør helst ikke slås samtidig, av hensyn til insekter (næringstilbud og overvintring), og spesielt om de slås annethvert år kan en unngå at de slås samme år, dvs. spare noen områder hvert år som ikke slås. Slåtteavfall bør ligge 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes. For noen områder vil det være aktuelt med slått tidligere enn 15. august. Dette gjelder for enger med betydelig innslag av uønsket vegetasjon, inkludert fremmede arter, som frøer seg tidlig. Eventuelt bør uønsket vegetasjon og/eller fremmede arter lukes/kirurgisk slås før ordinær slått. Dette gjelder f.eks. der det er mye mjødur, hvor partier med mye mjødur slås i juli måned (Bård Bredesen pers. medd.). Ved tidlig slått forhindrer man at mjødurten frøer seg og engene har derfor med denne skjøtelsen fått mindre innslag av mjødur. Samtidig unngår man å slå tidlig de delene av engene der det er store forekomster av krattalant og der det forekommer bukkebeinurt. For de engene hvor det er viktig å slå etter 15. august, bør engene gås over og lukes for uønskede arter i forkant, slik at disse ikke spres utover engene med skjøtelsen. Hvis det likevel er risiko for spredning av slike arter bør avklippet fjernes så raskt som mulig (ikke ligge 2-3 dager) (Bård Bredesen pers. medd.).
- Åpen og kalkfuruskog som er under gjengroing bør ryddes ekstensivt for oppslag av trær og busker dersom målsettingen er å opprettholde og utvikle engpreget vegetasjon. Det bør være et særlig fokus på fremmede busker. Enkelte stedegne busker som geitved, hjemlige roser, slåpetorn, asaler og dvergmispel bør spares, og svartmispel spares alltid, men områdene skal generelt ha et ganske åpent preg.
- I tilfeller hvor det er en del utskyggende tresjikt i tilknytning til engarealer og åpen kalkmark bør en se på muligheten for å åpne opp for å få inn mer lys til disse arealene. Utskygging fører til at mer fuktighet beholdes i bakken hvilket gir gode forutsetninger for gjengroingsarter og oppbygging av humus. Gjenåpning bør helst gjennomføres gradvis over flere år.
- Fremmede arter bør bekjempes på alle lokaliteter hvor slike utgjør eller vil kunne utgjøre et fremtidig problem om tiltak ikke iverksettes, både innenfor arealer avgrenset som naturtype eller hensynsområder/restaureringsområder, men også utenfor disse med fare for spredning inn i områder med viktige naturverdier. I dag bekjempes enkeltarter systematisk på Lindøya (gjelder blant annet russesvalerot), og det er også fokus på bekjempelse av en del andre fremmede arter på mindre arealer med store naturverdier. Man bør fortsette det videre arbeidet som kommunen, vellet og hver enkelt

hytteeier gjør for bekjempelse av fremmede arter, men det trengs vesentlig økt innsats innenfor flere lokaliteter. Man kan gå sammen om tiltak på fellesarealer og på egne eiendommer for å øke kunnskapen om fremmede arter og styrke bekjempelsen av dem. Om arbeidet med bekjempelse ikke styrkes vesentlig nå vil det måtte brukes langt større ressurser i fremtiden for å oppnå samme effekt. Det er i henhold til reguleringsbestemmelsene ikke tillatt å plante fremmede arter ute på Lindøya (Bård Bredesen pers. medd.). Det er allerede gitt klare oppfordringer mot nyplanting av enkelte fremmede arter og innførte problemarter (bla. a syrin), men disse bestemmelsene bør følges bedre opp. Det bør trolig lages sterkere og tydeligere anbefalinger og retningslinjer for bruk av fremmede arter med stort spredningspotensiale. Trolig burde man på generelt grunnlag fraråde planting av fremmede arter ute på øyene. Rydding av fremmede arter bør også følges opp med etterundersøkelser for å kontrollere om tiltakene har ønsket effekt.

- Fjerne fremmede arter også utenfor arealer med naturverdier bør være av høy prioritet. Slike forekomster fungerer potensielt som spredningskilde inn til arealer med naturverdier. Dette gjelder blant annet for russesvalerot, kuletistel og kanadagullris. Samtidig bør man være føre-var, da en del fremmede arter som stedvis er et stort problem på fastlandet, foreløpig er sjeldne ute på øyene. Dette gjelder for eksempel for parkslirekne og hagelupin. Slike arter bør det være en del fokus på, slik at man forhindrer at de får like store forekomster på blant annet Lindøya. Oslo kommune har utarbeidet en liste over arter som bekjempes systematisk på øyene i Oslofjorden, nesten uavhengig av hvor de befinner seg. Dette omfatter følgende svært problematiske plantearter: russesvalerot, kjempebjørnekjeks, kanadagullris, russekål, kuletistel og strandkarse. Det vurderes om listen bør utvides til å gjelde flere arter som man ser at sprer seg raskt og lett tar over vegetasjonen (f.eks. dagfiol, hviddodre og fagerfredløs) (Bård Bredesen pers. medd.).
- Åpne kalkberg og engvegetasjon i Indre Oslofjord er utsatt for slitasje, og det er enkelte naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder med mye slitasje på Lindøya. For å unngå tråkk og slitasje på de mest sårbare stedene med stort arts mangfold av karplanter er det viktig å kunne kanalisere ferdsel ved tilrettelegging. Man kan også sette opp informasjonsskilt som forklarer at de som besøker øya går gjennom sårbar natur. Man bør finne ut hvilke områder som tåler lite eller moderat slitasje, og i så stor grad som mulig lede ferdselen utenom disse områdene. Vurdering av hvilke stier som helst bør brukes, om sperregjerder skal settes opp for å beskytte natur, eller hvor det kan tilrettelegges for bading og rasting, bør gjøres av de i kommunen, SNO og Statsforvalteren som kjenner arealene og utfordringene i området svært godt. På Lindøya finnes det eksempler hvor man f.eks. ved å fjerne en rastebenk trolig kan bidra til mindre slitasje i en viktig naturtypelokalitet. Eksisterende og evt. ny fagbiologisk kunnskap om naturverdiene bør brukes aktivt for å ta avgjørelser rundt slike spørsmål. Det er behov for en detaljert gjennomgang av alle øyene med henblikk på slitasje, for å se nærmere på hvilke tiltak som kan og bør gjennomføres for å begrense skade på vegetasjonen.
- Tråkk og slitasje fra turisme og rekreasjon, samt gjengroing og konkurranse fra fremmede arter, er blant de største negative påvirkningsfaktorene for kalklavene på Lindøya. Erfaringer som Biofokus har fra andre prosjekter med forekomst av truede kalklav (Reiso og Haugan 2010, Klepsland og Reiso 2020) er også relevante for kalklavene på øyene i Oslofjorden og er derfor i stor grad gjengitt her. Rødlistede kalklav er knyttet til svært solesponerte varme kalkberg og gjengroing med påfølgende utskygging påvirker kalklavene negativt. Manuell rydding av busk og kratt er et effektivt og skånsomt tiltak som vil kunne ivareta kalklavene. Dette gjøres i stor grad for å ivareta andre naturverdier knyttet til Lindøya også. Tråkkslitasje er også et problem for kalklavene ute på Lindøya, hvor ferdselen i perioder er svært stor. Kalklav ble for det meste funnet på vertikale formasjoner, både små knaster på kalkberget langs fjorden og mindre kalkvegger, og i mindre grad på skråberg m.m, og konstant tråkkslitasje begrenser nok dagens utbredelse i stor grad. Det at kravfulle kalklav for det meste ble funnet på vertikale formasjoner tyder på at slitasje og erosjon har trolig medført at arts mangfoldet er noe mindre enn potensiale skulle tilsi. I tillegg til direkte tråkkskader er kalklavene flere steder også indirekte truet av tråkkinitiert forvitring av kalkbergene. Flere steder er berget gått i oppløsning og grus lagt seg over egnede voksesteder for kalklav. Grus på bergene gir i tillegg også en betydelig større slitasjeeffekt ved tråkk. For å minske menneskeskapt slitasje på de mest tråkkutsatte bergene, kan kanalisering av ferdsel utenfor de mest intakte kalkbergene i kombinasjon med informasjon være aktuelle tiltak. Men kanalisering av ferdsel er utfordrende, og trolig vil fjerning av fremmede arter og utskyggende vegetasjon være de mest gjennomførbare tiltakene for å øke potensielt habitat for kalklaver.
- Når det er sagt er det for noen mosearter positivt med slitasje. Mangel på slitasje er et problem for en del sjeldne, kalkkrevende og varmekrevende pionérmoser. Dette er arter som trolig fant sin plass i beitelandskapet i tidligere tider, men som nå er begrenset til kanten av stier og andre mindre erosjonsflater. For flere av disse artene er sesongvariasjonen i slitasjen trolig sentral. Mye ferdsel i sommermånedene,

litt mindre vår og høst og lite vinterstid (slik som det er nå med fordelingen av folk gjennom året), er bra for at substratet holdes forstyrret samtidig som artene får tid til å vokse opp og sette sporer fra høst til tidlig sommer (Torbjørn Høitomt pers. medd.). Mange av de aktuelle artene utvikler sporer seint på høsten og de er slik sett skånet for den verste slitasje. Uansett er dette forstyrrelsesbetingete arter, og ujevn slitasje er trolig det beste for å ivareta pionérmosene. Avgrensing og inngjerding av arealer med slike arter vil være negativt, og ved evt. inngjerding vil man samtidig fjerne gradienten i slitasje som dannes naturlig ved at områder slites ulikt (John Gunnar Brynjulvsrud pers. medd.). En gradient i slitasje fra intensiv (langs kanten av stien) til lite slitasje bidrar til å skape habitat for ulike arter. De aller mest opptrukkede partiene, f.eks. brede adkomstveier til badeplasser eller helårs turveier med svært mye trafikk får trolig for mye slitasje, men generelt sett bør en for mosenes del være redd for for lite enn for mye ferdsel. Mosearter som er tilpasset lite til moderat ferdsel vil trolig finne egnede levesteder i randsonene. Unntaket er svært sjeldne arter som uansett krever konkret oppfølging på de få stedene de vokser (Torbjørn Høitomt pers. medd.). Disse slitasjekravene for pionérmoser kan komme i direkte konflikt med bevaringsmål for eksempelvis kravfulle moser som er mer sårbare for slitasje (for det meste i bergsprekker o.l.), karplanter på tørrenger og åpen grunnlendt kalkmark og kalklavene. Da bør man forsøke å få til en litt differensiert forvaltning, hvor slitasjonen kanskje godtas, kanaliseres og overvåkes på enkelte steder, mens man forsøker å begrense den andre steder. Dette problematiseres videre i Brynjulvsrud og Høitomt (2023). Videre vil fjerning av fremmede arter og eventuelt oppslag av stedegent kratt være det viktigste i skjøtselen rundt forekomstene med pionérmoser. Ved luking av bergknapparter bør man på enkelte av lokalitetene være forsiktig så man ikke ødelegger forekomstene av rødlisteartene. De er ofte fåtallige og har ofte svært små arealer med egnet nisje.

- Det er viktig for artsmangfoldet på Lindøya å ivareta gamle trær, både i og utenfor naturtypelokaliteter, samt innenfor verneområdene. Dersom gamle trær eller døde trær må felles av sikkerhetsmessige årsaker (langs stier/gangveier eller tett opptil hytter) bør dette avklares med befarer i forkant. Statsbygg som grunneier avklarer dette i hvert enkelt tilfelle, ofte i samråd med Bymiljøetaten i Oslo kommune. De få grunneierne som eier store hyttetomter håndterer hogst av gamle trær selv hvis ikke eiendommen ligger innenfor verneområder (Bård Bredesen pers. medd.). I tillegg til hogst av sikkerhetsmessige årsaker er det fare for utsiktshogster.
- Arealer som i dag klippes som plen kan i noen tilfeller ha potensiale til å utvikle seg til slåttemark. For å forbedre potensiale kan det heller innføres et slåtteregime på disse arealene. Dvs. at første og eneste slått gjøres etter at blomstene har blomstret og frødd seg (tidligst 15. juli, helst ikke før 1. august). Det er da viktig å fjerne plantemateriale etter slått for å øke kvaliteten på engene (se detaljer under skjøtsel av slåttemark lenger opp). I slike områder vil det være potensial for verdifull kalkeng på sikt. Alternativt vil litt lavere klippefrekvens på mange «plener» kunne gi et positivt bidrag til mengden planter som blomstrer til enhver tid. Mindre intensiv plenklipping er også en fin måte og holde arealer åpne på, og i motsetning til slått en gang i året, hindrer det at fremmede arter får fotfeste. Der det allerede er fremmede arter vil slått eller mindre intensiv plenklipping etter de fremmede artenes frømodning i de fleste tilfellene øke spredningen av de aktuelle fremmede artene. I de tilfeller hvor det allerede er fremmede arter tilstede vil det være behov for luking i juni og juli, før klipping eller sen slått gjennomføres.

5 Videre arbeid

Naturtypelokalitetene innenfor naturreservatet er ikke fullstendig oppdatert. Videre er det stort potensial for rødlistede og andre interessante insektarter i en del av naturtypene på Lindøya. Det er gjort insektkartlegginger på en del av øyene i Oslofjorden tidligere, blant annet på Lindøya (Endrestøl m.fl. 2005, Endrestøl m.fl. 2006, Endrestøl m.fl. 2007, Endrestøl m.fl. 2008, Elven og Hansen 2014, Elven og Hansen 2018). Alle insektordener er dog ikke undersøkt, og det er store muligheter for å finne noe nytt innen en del av de dårlig undersøkte ordrene, inklusive nye arter for Norge. Mye av det som er gjort tidligere baserer seg på biller, sommerfugler og enkelte vepsefamilier, samt noe på nebbmunner. Det er trolig fremdeles mye nytt å finne også innen disse gruppene, men det er andre grupper som er dårligere undersøkt. Dette gjelder enkelte tovinge-grupper og planteveps. Det gjelder også en del mindre ordener av både insekter og andre leddyr, som mangefotinger, edderkoppper, bløtdyr og skruketroll (Kjell Magne Olsen pers.medd.).

Det ble i 2022 gjennomført en overfladisk kartlegging av lav og sopp på Lindøya, og disse kartleggingene avdekket et interessant mangfold innenfor disse artsgruppene. For lav er det særlig solstekt kalkberg som er interessant, og det er i slike miljøer et knippe arter ble funnet (nye) for Lindøya i 2022. For sopp var formålet å se om det kunne være interessante jordboende sopp knyttet til kalkfuruskog og kalkedelløvskog, og det ble funnet enkelte interessante arter i skogen, men det var i de få åpne engmiljøene som ble undersøkt på vei til skogen det ble gjort flest interessante funn. Den korte befaringen høsten 2022 ga et godt bilde av potensiale for kravfulle sopp i den åpne grunnlendte kalkmarken og i engene på Lindøya. Trolig kan det være potensiale for flere lav og sopp på Lindøya og det bør gjennomføres bedre kartlegginger av de to artsgruppene. Det ble kartlagt moser på Lindøya i 2022 ifm. et prosjekt initiert av Statsforvalteren i Oslo og Viken (Brynjulvsrud og Høitomt 2023), men det er fortsatt potensiale for å finne flere sjeldne arter. Det er også noe usikkerhet knyttet til hva slags påvirkning som gunstigst for enkelte av mosene. Kartleggingsprosjektet på Lindøya i 2022 tar for seg blant annet forslag til skjøtsel for å ivareta pionérmosene, men det er fortsatt behov for å konkretisere hvilke arealer der moderat slitasje er både nødvendig og lite problematisk, samtidig som det ikke i for stor grad går på bekostning av andre naturverdier.

Trolig bør det også gjennomføres bedre kartlegginger av moser og lav der gravbergknapp, sibirbergknapp og andre fremmede arter vurderes bekjempet ved tildekking med presenning. Oslo kommune har forsøkt med flere ulike tiltak for å bekjempe disse karplantene og det ser ut til at tildekking er det eneste realistiske tiltaket for å få kontroll med disse artene mange steder (Bård Bredesen pers. medd.), men da bør evt. sjeldne arter avdekkes i forkant. Dette er gjort enkelte plasser i 2023, hvor gravbergknapp bekjempes med tildekking (for videre informasjon se til Brynjulvsrud og Nilsson 2023). Evt. sopp vil trolig i liten grad påvirkes av tildekking, men kunnskapsgrunnlaget er for dårlig til å kunne si noe sikkert.

Figur 10. Strandeng med dverggylde og vill-lin nordøst på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

Referanser

- Artsdatabanken. 2018. Fremmedartslista 2018. <https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>
- Artsdatabanken. 2018. Norsk rødliste for naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Artsdatabanken. 2021. Norsk rødliste for arter 2021. <https://artsdatabanken.no/lister/rodlisteforarter/2021>
- Artsdatabanken. 2023. Innsyn i de foreløpige vurderingene - Fremmedartslista 2023.
- Brynjulvsrud, J.G. og Høitomt, T. 2023. Kartlegging av kalkvegmoser *Ceratodon conicus* - Forslag til skjøtsel på Lindøya og Ulvøya i Oslo kommune. Biofokus rapport 2023-045. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <https://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2023-045.pdf>
- Brynjulvsrud, J.G. og Nilsson, A. 2024. Kartlegging av lav og moser på Nakkholmen og Lindøya. Kunnskapsgrunnlag i forbindelse med bekjempelse av fremmede arter på øyer i Oslo kommune. Biofokus rapport 2023-077. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <https://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2023-077.pdf>
- Elven, H. og Hansen, L.O. 2014. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune V. Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo. Rapport nr. 40, 1-113.
- Elven, H. & Hansen, L. O. 2018. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune VI. Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo. Rapport nr. 70, 124 s.
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Aarvik, L. 2005. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune. NHM rapport
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Olsen, K. M., Aarvik, L. 2006. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune II. NHM rapport 05/20055
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Olsen, K. M., Aarvik, L. 2007. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune III. NHM rapport
- Endrestøl, A., Hansen, L. O., Aarvik, L., Berggren, K., Fjellberg, A. 2011. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune 2008 IV. NHM rapport nr. 2, 1-104
- Henriksen, S. og Hilmo, O. 2015. Resultater. Norsk rødliste for arter 2015. <http://www.artsdatabanken.no/Rodliste/Resultater>
- Hertzberg, M. K., Thylén, A. og Olsen, K.M. 2023. Naturverdier på Nakkholmen, Bleikøya og Lindøya. Fokus på naturtyper med behov for skjøtsel. Oppdatert versjon mars 2023. BioFokus-rapport 2021-048. Stiftelsen BioFokus. Oslo. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2021-048.pdf>
- Klepsland & Reiso 2020. Truete lavarter på åpen grunnlendt kalkmark og kalkberg i Oslofeltet (2020). BioFokus-notat 2020-82. Stiftelsen BioFokus. Oslo <http://lager.biofokus.no/biofokus-notat/biofokusnotat2020-82.pdf>
- Miljødirektoratet. 2007. Kartlegging av marint biologisk mangfold. -DN Håndbok 19-2001. Revidert 2007. s.51. Miljødirektoratet. Trondheim.
- Miljødirektoratet. 2015. Utkast til reviderte faktaark frå DN-håndbok 13. Naturtyper på land og i ferskvann. Miljødirektoratet.
- Reiso, S. og Haugan, R. 2010. Kartlegging av rødlistede kalklav i utvalgte verneområder i Bamble og Porsgrunn kommuner. Vurdering av trusler og skjøtelsbehov. BioFokus-rapport 2010-14. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2010-14.pdf>
- Stabbetorp, O. E., Often, A. og Andreassen, M. Botanisk undersøkelse av hytteområdene på Lindøya, Nakkholmen og Lindøya, Oslo kommune. 2016. NINA (revidert 2020 og 2021)

Andre nyttige lenker:

<https://dragehode.wordpress.com/2014/06/04/tellingen-av-dragehode-er-fullfort/>

<https://www.naturarv.no/drakehode-lokalitet-3-1-nakkholmen-oslo.4652577-36137.html>

<https://www.naturarv.no/index.php?id=4650814&cat=36137>

6 Vedlegg

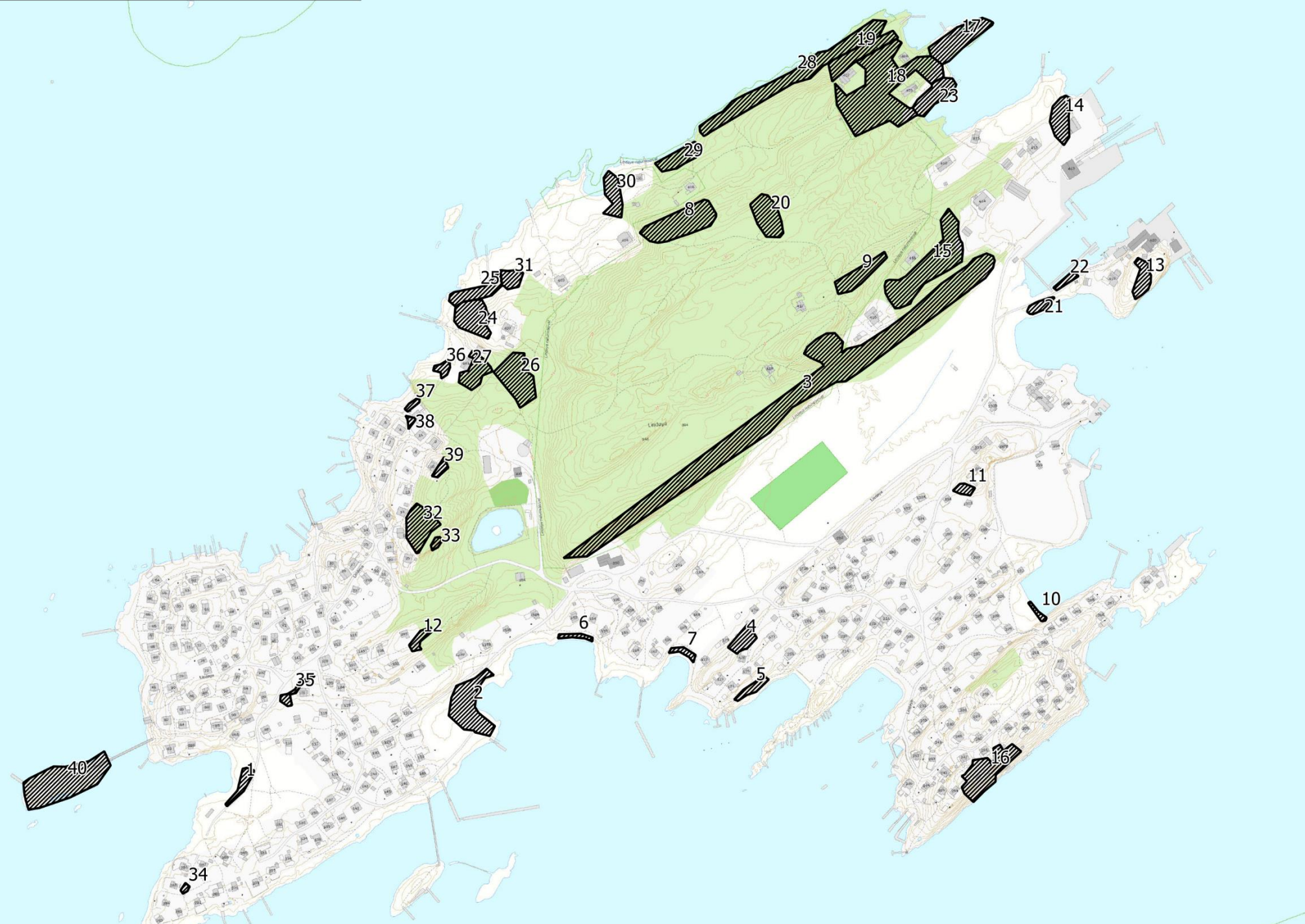
6.1 Fremmede arter

Under følger avgrensninger (Figur 11) av noen litt større forekomster med fremmede arter, eller hvor det er tett med fremmede arter ute på Lindøya. Det tas forbehold om at avgrensningene er noe grove, samt at det kan finnes flere arealer med en del fremmede arter som ikke er tatt med på kart her. Listen i Tabell 6 er heller ikke uttømmende.

Tabell 7. Arealer med store mengder fremmede arter på alle tre øyer. Listen er ikke uttømmende. Nr. henviser til nr. i Figur 11. Fremmede arter som dominerer er uthevet.

Lokalitet	Nr. i kart	Arter
Lindøya	1	Hagepastinakk , legesteinkløver, kanadagullris, engrødtopp
	2	Hagepastinakk , legesteinkløver
	3	Russesvalerot
	4	Gravmyrt
	5	Sprikemispel, syrin, gravbergknapp
	6	Legesteinkløver , hagepastinakk
	7	Legesteinkløver
	8	Syrin
	9	Russesvalerot
	10	Legesteinkløver
	11	Snøbær , gravbergknapp, filterve
	12	Gravbergknapp, filterve, hagenellik, kirsebær, syrin, hagespatula, fremmed mispel sp.
	13	Syrin , gravbergknapp
	14	Syrin
	15	Gravmyrt . Også dumping av hageavfall.
	16	Syrin , gravbergknapp , villvin. Dumpingplass hageavfall
	17	Gressløk
	18	Syrin
	19	Gravbergknapp , syrin, m.m.
	20	Bergfuru
	21	Fremmede mispler sp.
	22	Rynkerose
	23	Syrin , gressløk
	24	Syrin , sprikemispel , berberis
	25	Gravbergknapp
	26	Gravmyrt
	27	Syrin
	28	Gressløk
	29	Gressløk
	30	Syrin, gravbergknapp
	31	Sprikemispel cf.
	32	Fremmede mispler sp., gravbergknapp
	33	Syrin, sprikemispel cf., blankmispel cf.

Lokalitet	Nr. i kart	Arter
	34	Filtarve , gravbergknapp, syrin, fremmed mispel sp., hagenellik
	35	Ugrasklokke, filtarve, gravbergknapp, hagenellik, gravmyrt, hagespatula, fremmede mispler, berberis
	36	Syrin, gravmyrt
	37	Gravmyrt , filtarve
	38	Syrin, gravbergknapp, hagenellik, fremmede mispler
	39	Syrin
	40	Gravbergknapp , gressløk, vinterkarse

Figur 11. Avgrensning av arealer med store forekomster av fremmede arter på Lindøya. Det tas forbehold om at det også kan være andre arealer med større forekomster med fremmede arter som ikke er fanget opp her.

6.2 Vedlegg – Naturtyper

Nykartlagte/reviderte naturtypelokaliteter på Lindøya i 2021, 2022 og 2024. Nr. referer til nummer på kart og i tabell i resultatkapittelet, men hvor kun de 3-4 siste sifrene er inkludert i resultatkapittelet.

.....

319 Lindøya vest III

Slåttemark – Lågurt slåttefukteng Verdi: A Areal : 4,5 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn i Naturbase av Bård Bredesen i 2007, med bakgrunn i insektsundersøkelser fra 2005–2006 utført av Nasjonalt senter for insektkartlegging. Deretter ble beskrivelse og avgrensning oppdatert av BioFokus ved Anders Thylén etter feltarbeid i juli 2013 i forbindelse med utarbeidelse av skjøtelsesplaner for slåttemark på oppdrag for Fylkesmannen. Avgrensningen har i denne omgang fått noen mindre justeringer, og beskrivelsen er i stor grad videreført, med kun mindre endringer. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en vik på vestre del av Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune). Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet består av marine sedimenter, trolig leire med innslag av skjellsand. Engen grenser mot opparbeidete hager og plener. Mot sjøen i vest er grusstrand og noen kalkstrandberg inkludert. Hoveddelen av enga ligger to meter høyere og er i liten grad sjøpåvirket i dag. Det går en liten grusvei, noen stier og en grøft gjennom området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark, i hovedsak av typen lågurtslåttefukteng. Engen har stor variasjon i fuktighetsgrad, fra fuktige partier i sørvest til tørrere eng i nord. Grusstrand, semi-naturlig strandeng og mindre partier med kalkstrandberg finnes også. Vegetasjonstype varierer noe og er noe utypisk med både fuktighetskrevede og tørketålende arter og er derfor vanskelig å plassere, men kan nærmest iht. NiN føres til kalkrik fukteng med klart hevdpreg og svakt preg av gjødsling (T32-C-10) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-18). Lokaliteten utgjør en av de største krattalantforekomstene i Indre Oslofjord (Thylén 2013). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og er en utvalgt naturtype. Semi-naturlig strandeng er rødlistet som sterkt truet (EN).

Artsmangfold: Den store krattalantbestanden utgjør leveområde for et par sjeldne og truede insektarter: alantfjærmøll (VU iht. Norsk rødliste 2021) og alantstengelvikler (EN). Det er potensial for flere krevende insektarter. Ut over krattalant (NT) vokser bl.a. prikkperikum, hestehavre, hvitmaure, piggstarr, engknoppurt, gåsemure og mjødurt i de friske/fuktige delene av engen, mens dunkjempe, bakketimian (NT), knollmjødurt (VU), tiriltunge og vill-lin finnes i de tørrere delene. Lakrismjelt ble også observert. På strandenga er det strandkryp, nonsblom og gåsemure. På grusstranden finnes en stor bestand av strandkryp og ellers nitrogenkrevende tangvollvegetasjon.

Bruk tilstand og påvirkning: Engen har i eldre tider trolig blitt slått. Det siste halve århundre har vårbrenning trolig vært dominerende hevdform, men i årene før utarbeidelse av skjøtelsesplan i 2013 ble det av hensyn til insektartene ikke gjort noen tiltak. Dette førte til en kraftig økning av mjødurt, som risikerte å ta over hele krattalantbestanden. Etter 2013 er det

gjennomført tidlig slått av mjødurt, noe som har medført at denne har gått betydelig tilbake til fordel for krattalant og annen naturlig engvegetasjon.

Fremmede arter: Det er store bestander av fremmede plantearter ned mot stranden og langs grusveien, som risikerer å spre seg videre innover i enga. Her dominerer hagepastinakk (SE), lege- og hvitsteinkløver (begge SE), samt burot, og det med mindre forekomster av kanadagullris (SE). I kanten av enga i nord vokser noen store forekomster av fagerfredløs (SE) og endel kanadagullris. Særlig på grusstranden i vest har hagepastinakk etter hvert blitt svært dominerende.

Del av helhetlig landskap: Krattalant finnes med flere større og mindre bestander på Lindøya, og det er funnet alantfjærmøll på enkelte av disse. Denne engen utgjør imidlertid den mest livskraftige og største forekomsten, som trolig er nødvendig for at mindre forekomster av insektartene skal kunne eksistere i mindre krattalantbestand andre steder på øya.

Verdivurdering: Slåtteeng med stor forekomst av krattalant og viktige forekomster av truede insektarter som er avhengig av krattalant, samt enkelte andre rødlistede karplanter. Iht. utkast til faktaark for slåttemark scorer lokaliteten høyt på rødlistearter og størrelse, og middels på tilstand, variasjon og antall engarter. Lokaliteten vurderes dermed som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er stort behov for å videreføre skjøtsel som reduserer mengden fremmede arter. Dette gjelder særlig for hagepastinakk, som i 2021 og 2022 har en ganske stor forekomst langs grusstranden. Andre fremmede arter er også viktige å bekjempe. Hittil er kun mjødurtforekomstene blitt slått tidlig i sesong. Man bør fortsette å redusere dominansen av mjødurt, og samtidig ivareta krattalant. Larven til alantstengelvikleren overvintrer i stengelen til vertsplanten. Det er derfor viktig i den grad det skal drives skjøtsel (slått) av krattalantforekomsten, at ikke alle planter blir slått samme år. En regelmessig, men ekstensiv som bidrar til å holde området i en "konstant tidlig gjengroingsfase" vil trolig best ivareta krattalant og dens følgearter. Gjengroing med mjødurt, samt altfor hard skjøtsel, er per i dag den største trusselen. Slått vurderes ut fra praktiske hensyn som mest hensiktsmessig skjøtsel i dag. Denne skjøtselsformen har samtidig trolig best effekt på mjødurt. Se ellers skjøtselsplan for området (Thylén 2013).

.....

378 Lindøya vest IV

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: ▲ Areal : 1,5 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Naturtypelokaliteten ble første gang undersøkt av Bård Bredesen (Oslo kommune) i 2014 i forbindelse med bekjempelse av fremmede planter på Lindøya. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Avgrensningen er noe endret, hvorav arealer med skog er utelatt og beskrivelsen er oppdatert en del, men hvor tidligere informasjon er innarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en langstrakt kolle rett sørvest for Lindøya dam, vest på øya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord. En sti går gjennom lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), og med mange andre kalktørrengarter som blodstorkenebb, gulmaure, bakketimian (NT), fagerperikum, fagerknoppurt, nakkebær (NT), villøk, enghavre (NT), hengeaks, markmalurt, rundbelg, sølvmure, ryllik, dunkjempe, nikkesmelle (NT), engnellik, svartmispel (NT) og dvergmispel. Ellers er det også innslag av geitved, slåpetorn og kanelrose.

Bruk tilstand og påvirkning: Ganske intakt lokalitet, men som bærer preg av å være i gjengroing. I partier er det en del fremmede arter, særlig nærmest hyttebebyggelsen sørvestover, inkludert kaprifol som dekker over i partier i sør. Helt i sør er det noe mer slitasjepreg og her er det også lagret diverse materialer.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer russesvalerot, samt spredning av endel sypressvortemelk, fremmede bergknappar og filterarve. Et mindre parti har noe høyere tetthet av fremmede arter med gravbergknapp, kaprifol, filterarve, hagenellik, kirsebær, syrin, hagebergblom og fremmede mispler. Det er også innslag av problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: En av mange verdifulle engområdene på Lindøya. På grunn av hyttebygging er de verdifulle kulturmiljøene delt opp i mindre enheter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (mellom 1 og 2 daa), høy vekt på artsamangfold (3 NT, 3 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er i ferd med å gro igjen og middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg samt noe slitasje. Den vurderes som svært viktig (A-verdi), men ivaretagelsen av de biologiske verdiene fordrer at skjøtsel settes i gang.

Skjøtsel og hensyn: Denne teigen skjøttes delvis av Brita Stedje (hytteeier på Lindøya). Det er behov for å styrke bekjempelse av fremmede planter og fjerne unge trær og fremmede busker for å holde området åpent, inkludert på nordsiden av stien. Det bør være fokus på å fjerne fremmede mispler, berberis og rydde oppslag av ask, kirsebær og eventuelt andre unge trær. Endel geitved, slåpetorn, hagtorn og opprinnelig roser bør spares, samt all dvergmispel og svartmispel. Syrin fjernes med mest mulig røtter dersom det er kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Russesvalerot er redusert i omfang siden 2014, men er viktig at man fortsetter å bekjempe systematisk.

.....

510 Lindøya naturreservat

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: **A** Areal : 67,3 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 8. juli og 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokaliteten er besøkt i flere omganger, blant annet av Bjørndalen og Brandrud i 1989, Marcussen i 2001, Kristina Bjureke i 2002 og Kjell Magne Olsen (Biofokus) i 2003.

Kalkfuruskogen og den øvrige kalkvegetasjonen på Lindøya ble vurdert som nasjonalt verneverdig (***) i 1989 (Bjørndalen & Brandrud 1989). Områdebeskrivelsen ble lagt inn av Terje Blindheim den 13.11.2000. Avgrensningen er noe justert i denne omgang, hvor arealer med åpen grunnlendt kalkmark er skilt ut som egne naturtyper og beskrivelsen er oppdatert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et større skogområde sentralt på Lindøya, og grenser i stor grad til andre naturtyper, men enkelte steder grenser den til hytter. Lindøya er en småkupert og i stor grad grunnlendt øy av ordovicisk leirskifer med noe kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog. I større partier er furuskogen også noe friskere, tettere og kan nok heller betegnes som lågurtfuruskog. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen lyng-kalklågurt (T4-C-12) og bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i de fattigere partiene med tykkere jordsmonn er det bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). Stedvis er

skogen noe mer grunnlendt og tørr og med et mer åpent preg, mens andre deler av naturtypen er friskere og mer skyggefull og med større edelløvinnslag. Kalkberg stikker frem i partier. I enkelte forsengkninger er det sumpskog. I feltsjiktet er det bl.a. blåveis, markjordbær, skogsvever, liljekonvall, teiebær og vivendel, mens stedege roser og berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn, bjørk og spisslønn, og gran kommer opp i partier. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU). Bjørndalen og Brandrud (1989): «Øya er dominert av kalkfuruskog. Gran mangler nesten helt, og det finnes bare noen små bestander av edelløvsog. De strandnære områdene på nordvestsiden har meget fint utviklede og artsrike kalktørrenger og krattvegetasjon. Furuskogen på Lindøya danner et stort, sammenhengende og meget variert bestand. Det utgjør den mest representative kalkfuruskogen som er registrert på øyene i Oslo, Bærum og Asker. Det er rikelig med urterik kantskog, urterik, etablert kalkfuruskog og fattigere lågurtfuruskog».

Artsmangfold: Besk kastanjemusserong (VU) er funnet i de mer grunnlendte furuskogspartiene i lokaliteten, både tidligere og i 2022. Det er trolig potensial for flere kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkrik furuskog der jordsmonnet et tynt. Brun jordstjerne ble funnet i de noe friskere partiene av furuskogen med innslag av edelløvtrær. Ellers er det noen tidligere registreringer av sølvasal (NT) og barlind (VU). Skorteagnemose (NT) er registrert i sørvest. Bølgejuke er funnet på læger i 2022. Gullporeskinn (EN) ble registrert i lokaliteten i 2001. Videre står det i den gamle beskrivelsen: «Det er muligens registrert en direkte truet soppart i reservatet, men eksakt stedsangivelse er usikker (Sopphebariet 2000). Det er registrert lodnefiol (Marcussen 2002), oslosildre (Bjureke 2001) og dragehode innenfor lokaliteten. Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdato.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).» Det er også gjort funn av rødlistede insekter tidligere, Drilus concolor (NT), Cryptolestes corticinus (NT), Ptinus dubius (NT), Orobitis cyanea (NT) og prakthettebille (NT).

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, og det er spredte dødved-elementer i form av furugadd og furulæger, samt noe død ved av løvtrær.

Fremmede arter: Fremmede arter finnes stort sett spredt og med foreløpig liten utstrekning, men platanlønn har noe større utbredelse og har tatt over deler av skogen. Platanlønn (SE), sprikemispel (SE), blankmispel (SE), tatarleddved (HI), russesvalerot (SE), russekål (SE) og svartleddved (LO) forekommer.

Del av helhetlig landskap: Kalkfuruskog er en forholdsvis sjelden vegetasjonstype, og noen av de største forekomstene ligger nær pressområder som bl.a. indre Oslofjord og Grenlandsområdet. Det er flere lokaliteter med kalkfuruskog på Lindøya, men dette er det største sammenhengende skogområdet på øya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, foreløpig middels vekt på artsamangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, høy vekt på habitatkvaliteter. Til sammen tilsier det verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes før de brer seg videre utover. Det er trolig viktigst å ha fokus på tiltak mot platanlønn og russesvalerot, før disse øker enda mer i omfang. Berberis bør fjernes da den kan bli dominerende.

.....

521 Lindøya nord I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 7,66 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Lokaliteten ble første gang kartlagt av Kristina Bjureke i 2001 (Bjureke 2002), deretter ble det gjennomført supplerende registreringer av Siste sjanse i september 2003, se karplanteliste. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten til åpen kalkmark i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Avgrensningen (BN00064004) er i denne omgang blitt noe endret. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten strekker seg langs kysten og ligger mellom sjøen og hytter nordvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord. I partier er det noe tykkere jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet i mosaikk med kalkberg. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Mindre flekker langs med sjøen er også strandeng.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med gode forekomster av kravfulle arter som knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), bakketimian (NT), blåklukke, kantkonvall, gulmaure, dunkjempe, hårsveve, gjeldkarve, rødknapp, hvitmaure, geitved, dvergmispel, rogn, kanelrose, markmalurt, engknoppurt, fagerknoppurt, blodstorkenebb, gulmaure, rundbelg, bakkemynte, hjorterot (NT), prikkperikum, rundbelg, fagerklokke, tiriltunge, enghavre (NT), flekkgrisøre (NT), flekkmure, fløyelsmarikåpe, geitved, åkermåne (NT), sølvmure, dunhavre, hvitbergknapp, kantkonvall, nakkebær (NT) og vill-lin. På de kalkrike strandbergene ble det funnet grann styltesopp (EN), tusengylden (NT) og oslosildre (NT) i 2003 (Bjureke 2002, Markussen pers. medd) og snau bergskrinneblom (NT), nikkesmelle (NT) og svartmispel (NT) i 2020. Disse ble ikke gjenfunnet i 2021, men koordinatpresisjonen for disse er tildels dårlig, og det er stor sannsynlighet for at de fremdeles forekommer her. Grann styltesopp ble også funnet lengst sørvest i området i 2007 (Bård Bredesen pers. medd.). I lommene med strandeng finner man karakteristiske arter som gåsemure, strandkjeks, vindel, strandrødtopp sp., asparges og mjødurt.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i partier gjengrodd med en del syrin, sprikemispel og andre busker, samt ungfuru, men større deler holdes åpne både med rydding og slått på bedre jordsmonn. Stedvis er det en del fremmede arter, men det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen.

Fremmede arter: Syrin, sprikemispel, krypmispel, bulkemispel, blankmispel, russesvalerot, gressløk, gravbergknapp, gravmyrt, filterve, krypfredløs og problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlente kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 7,6 daa), høy vekt på arts mangfold (11 NT og 3 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg i partier. På bakgrunn av arts mangfold og størrelse får den verdi svært viktig (A-verdi), men det er behov for å videreføre skjøtselen på minst tilsvarende måte for å opprettholde de biologiske verdiene.

Skjøtsel og hensyn: Rydde busker, kratt og trær, men spare endel av de stedege buskeartene geitved, svartmispel og lignende og en del roser. Lokaliteten bør imidlertid få et mer åpent preg enn den har i dag. Det bør være hovedfokus på å fjerne fremmede mispler, russesvalerot og gravmyrt. Syrin bør fjernes med mest mulig røtter dersom man har kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Berberis bør også fjernes. Arealene på bedre jordsmonn kan slås seint i august annet hvert år.

.....

619 Lindøya nord III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 2,50 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i september 2003 (innlagt 13.10.2003). Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064129) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ut mot sjøen nordøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er kalktørrenger med en rik flora, med kravfulle arter som knollmjødurt (VU), hjertegras (NT), bakketimian (NT), vill-lin, aksveronika (VU), krattalant (NT), gulmaure, nakkebær (NT), smørbukk, kystbergknapp, bitterbergknapp, kantkonvall, enghavre (NT) og hjorterot (NT). I de litt fuktigere delene vokser nonsblom og strandkryp.

Bruk tilstand og påvirkning: I partier er lokaliteten en del preget av fremmede arter. På den nordre utstikkeren er det mye gressløk, og ellers innslag av gravbergknapp, rynkerose og syrin. Det er også partier med en del syrin, rett sør for hytte 409. Det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen også. Det er noe oppslag av ask og furu, samt noe gjengrodd med kratt i mindre partier.

Fremmede arter: Syrin, gressløk, gravbergknapp, rynkerose, hagenellik, sprikemispel,

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 2,5 daa), høy vekt på artsamangfold (6 NT og 2 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, lav vekt på påvirkning pga. en del fremmedartspreget. På bakgrunn av artsamangfold og størrelse får den verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør prioriteres bekjempelse av fremmede mispler, gravbergknapp (relativt lite) og gressløk (tett på nordre utstikker). Fjerne oppslag av ask, furu og annet som bidrar til sakte gjengroing av engene. Endel stedegne busker kan stå igjen så sant lokaliteten i hovedsak opprettholder et åpent preg. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

620 Lindøya nord IV

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : **8,82 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten er satt sammen av to tidligere lokaliteter (denne og BN00064128) samt mellomliggende arealer. Den nordre og den søndre delen ble første gang kartlagt av Kristina Bjureke i 2001 (Bjureke 2002), den søndre delen ble i 2003 oppdatert. Kim Abel (BioFokus) konverterte begge lokaliteter i 2011 - lokalitetene var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064130) er i denne omgang blitt utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt tidligere lok. BN00064128 (som slettes). Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert, men tidligere informasjon er videreført. Mesteparten av lokaliteten er naturreservat.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ut mot sjøen nord på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet i mosaikk med kalkberg. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er kalktørrenger med rik flora med fjellodnebregne og ansvarsarten oslosildre (NT), og med bl.a. funn av den uvanlige arten bitterblåfjær (NT) (Kristina Bjureke pers. medd). Ellers finnes knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), hjorterot (NT), engknoppurt, blåklukke, smørbukk, nakkebær (NT), tiriltunge, dunkjempe, rundbelg, bakketimian (NT), gulmaure, krattalant (NT), dvergmispel, kantkonvall, enghavre (NT), hvitmaure, hjertegras (NT), flekkgrisøre (NT) og fjellrapp. Sølvasal (NT) ble registrert innenfor området i 2010.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del preget av gjengroing, særlig de midtre partiene innenfor naturreservatet, med ung furu, oppslag av ask og noe einer. Rundt hyttene er det mer åpent, men også her gror det igjen med busker, både stedegne og fremmede. Det er en del gressløk hele langs sjøen. Ellers et det partier rundt hyttene med en del syrin (en del spredt og rundt hyttene), gravbergknapp (rundt hyttene) og noe filterarve. Stedegne kalktørrengarter vokser i de tette mattene med gravbergknapp som finnes rundt hyttene. Det vokser en god del russesvalerot i området, og denne drives det aktiv bekjempelse for å fjerne (Bård Bredesen pers. medd.).

Fremmede arter: Syrin, gressløk, gravbergknapp, filterarve, hagenellik, berberis og russesvalerot.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 8,5 daa), høy vekt på artsmangfold (10 NT og 2 VU), lav vekt på tilstand da lokaliteten er en del gjengrodd, lav vekt på påvirkning pga. en del fremmedartspreg i større partier. På bakgrunn av størrelse og artsmangfold får den verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å videreføre bekjempelsen av russesvalerot. Det er behov for å fjerne syrinbusker som brer seg utover. Det må i så fall gjennomføres ved å sette i gang systematisk årlig bekjempelse. Man bør også forsøke å fjerne gravbergknapp, gressløk og

hagenellik. Det bør også åpnes opp noe mer ved å fjerne oppslag og kratt, samt eventuelt ungskog dersom det er et ønske om å gjøre området vesentlig mer lysåpent. Endel stedegne busker bør imidlertid spares, men lokaliteten bør generelt ha et mer åpent preg enn den har i dag.

.....

680 Lindøya vest II

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: **B** Areal : 8,2 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn av Bård Øyvind Bredesen den 13.10.2003, etter undersøkelse av Siste Sjanse (nå Biofokus) i september 2003. Avgrensningen er endret en del, hvor en del mer areal er inkludert, og den mangelfulle beskrivelsen er supplert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Lindøya dam på vestsiden av Lindøya og grenser til hytter, fellesarealer og naturtype åpen grunnlendt kalkmark. I sørøst avgrenses lokaliteten til Lindøya naturreservat. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog, i større partier er furuskogen også noe friskere. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen lyng-kalklågurt (T4-C-12) og bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i partier er det også fattigere med bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). Søndre halvdel er noe mer grunnlendt og tørr, og med et mer åpent preg, mens nordre halvdel av naturtypen er friskere og mer skyggefull, med større løvinnslag. I feltsjiktet er det bl.a. blåveis, skogsvever og liljekonvall, mens stedegne roser og berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn og spisslønn. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er foreløpig ikke registrert rødlistede sopparter i lokaliteten, men trolig kan det være et visst potensial for kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkrik furuskog der jordsmonnet er tynt. Bl.a. er besk kastanjemusserong (VU) funnet i nærliggende lokaliteter i 2022 og tidligere. Sølvasal (NT) er registrert nord i lokaliteten tidligere. Da lokaliteten er noe tett og skyggefull, samt nordvendt, er den trolig mindre interessant mht. mer varmekjære og lyselskende arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, og med kun svært spredte dødvedelementer i form av furugadd og furulæger.

Fremmede arter: Fremmede mispler forekommer, men har ikke veldig stor utbredelse foreløpig. Det er et større felt med gravmyrt (SE) i nord. Ellers er det spredt med platanlønn (SE) og noen forekomster med syrin (NR), samt problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med kalkfuruskog på Lindøya, det gjør at arter knyttet til denne naturtypen har større sannsynlighet for å finnes her sammenlignet med andre isolerte forekomster. Samtidig er forekomstene utsatt for «parkifisering», hogst og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, lav vekt på artsamangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, lav-middels vekt på habitatkvaliteter. Til sammen tilsier det verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes før de brer seg videre utover. Det er trolig viktigst å gjennomføre tiltak mot gravmyrt, som forekommer i nord i området. Berberis bør fjernes da den kan bli dominerende.

.....

681 Lindøya sydøst II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 1,84 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064133) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på et høydedrag klemmt innimellom hytter sørøst på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), blodstorkenebb, hjorterot (NT), aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, blåkløkke, knollmjødurt (VU), bakketimian (NT), bakkemynte, sølvmure, hvitbergknapp, smørbukk, nakkebær (NT), tiriltunge, rundbelg, engnellik, dvergmispel, harekløver, dunkjempe, kantkovall, kanelrose, flekkgrisøre (NT), prikkperikum, engtjæreblom, enghavre (NT) m.m. Nikkesmelle (NT) og snau bergskrinneblom (NT) ble registrert innenfor lokaliteten i 2020.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand med dominans av opprinnelig vegetasjon og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter, men sammenlignet med andre lokaliteter på øya er omfanget av fremmede arter foreløpig ganske lite. Lokaliteten har begynt å få en del busker i kanter og spredt er det noe oppslag, men lokaliteten er fortsatt ganske åpen.

Fremmede arter: Syrin, filtarse, krypmispel, gravbergknapp, sibirbergknapp, russesvalerot, krypmispel, blankmispel, teppestildre, fjærnellik, takløk, vårpengeurt, vinterkarse, gravmyrt. Fremmede mispler, syrin, gravbergknapp/sibirbergknapp, gravmyrt er foreløpig de mest fremtredende fremmede artene innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (ca. 1,8 daa), høy vekt på arts mangfold (7 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. På grunn av arts mangfold og god tilstand vurderes den som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er foreløpig ganske intakt, men aktiv og intensivt bekjempelse av fremmede arter er nødvendig for å hindre videre spredning. Særlig fremmede mispler og russesvalerot bør bekjempes. Syrin bør fjernes med mest mulig røtter dersom man har kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Det bør ellers settes inn tiltak overfor gravbergknapp og sibirbergknapp og gravmyrt. Busker og annet kratt av stedegne arter bør jevnlig holdes nede. Noen stedegne busker som dvergmispel og kanelrose bør spares, men man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. Alt av treoppslag bør fjernes.

.....

682 Lindøya sydøst III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 0,72 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064134) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Supplerende mose- og lavkartlegging i 2024 (T. Høitomt, J.G. Brynjulvsrud og A. Nilsson).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på et lite høydedrag mellom hytter sørøst på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Skrenten ned mot sjøen kan nok heller betegnes som kalkberg. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU) (ganske mye aksveronika og knollmjødurt i partier), blodstorkenebb, gulmaure, bakketimian (NT), tiriltunge, markmalurt, rundbelg, engnellik, dvergmispel, harekløver, dunkjempe, prikkperikum, enghavre (NT), blåklokke, engknoppurt, vill-løk, sølvmure, geitved. Småkløkkemose (VU) ble funnet i den ene skrenten ned mot sjøen i 2014. Tilleggskartlegging i 2024 avdekket lavene dvergekalkskjell (EN), kirkelav (VU) og kalkskiferlav (VU).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del preget av tråkkslitasje (ifm. med benk som er satt opp på knausen), samt spredning av fremmede arter som gravbergknapp og syrin (flere middels store busker), men det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen. I partier er det noe oppslag av spisslønn, ask, samt noe gjengrodd med både stedegne og fremmede busker.

Fremmede arter: Syrin, filterarve, gravbergknapp, russesvalerot, hagenellik, berberis, fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (2 NT, 6 VU, 1 EN), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd men med noe tråkkslitasje, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området gror igjen med gravbergknapp, syrin, berberis mm. Disse må bekjempes for at områdets kvaliteter skal opprettholdes. Fjerne syrin (flere middels store busker), fremmede mispler, gravbergknapp, filterarve, russesvalerot. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det har også begynt å komme opp oppslag av blant annet spisslønn og ask, dette bør fjernes. Busker og oppslag bør kontinuerlig holdes nede for å opprettholde et åpent

preg, men enkelte stedegne busker kan spares. Det står en benk oppe på knausen per 2021. For å forhindre videre slitasje bør denne fjernes.

.....

687 Lindøya øst I

Rik edellauvskog – Verdi: **B** Areal : 4,7 daa

Innledning: Lokaliteten er revidert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelsen er tidligere innlagt av Bård Øyvind Bredesen den 14.10.2003, etter registreringer av Siste Sjanse (nå Biofokus) i september 2003. Avgrensningen er endret, hvor åpne arealer er avgrenset som egen lokalitet med åpen grunnlendt kalkmark. Beskrivelsen er også oppdatert en del, da den var svært mangelfull. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger som en skrent rundt og på nedsiden av en kalkrygg, med eksponering mot sør og nord, øst på Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen rik edelløvskog, de skrinneeste partiene kan nok karakteriseres som kalkedelløvskog. Alm (EN) er dominerende treslag, ellers er det en del spisslønn og ask (EN), samt noe rogn. I feltsjiktet er det blåveis, skogsalat, fingerstarr, kantkonvall, korsved, liljekonvall, trollbær og skogsvever. Vegetasjonen er forholdsvis tørr i skrenten, mens den er noe friskere i nedkant av skrenten, hvor det er tykkere jordsmonn. Her kommer det opp en del ask. I busksjiktet er det i partier mye hagtorn, og ellers bl.a. geitved og leddved. Rødlistet naturtype lågurtedelløvskog (VU) forekommer i den tørrere skrenten, mens frisk rik edelløvskog (NT) forekommer i de friskere partiene i nedkant.

Artsmangfold: Det er noen tidligere registreringer av insektarter knyttet til eldre edelløvskog og dødved-elementer i edelløvskog: dvergskoggraver (VU) ble registrert i 2005 og fiolett kulegullveps (VU) ble registret i 2006. Ellers kan det være potensial for vedboende og jordboende sopp. Barlind finnes i lokaliteten, men det er trolig ikke snakk om spontane forekomster, og har således ingen biologisk verdi.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er i partier ganske tynnstammet, hvor største trær har brysthøydeomkrets 100–135 cm og med kun noen få litt større almetrær. Mot sørvest er det noe mer storvokst skog. I partier finnes noe liggende død ved av middels dimensjoner, men generelt er det lite død ved i lokaliteten. Skogen er også i mindre partier ganske tett på grunn av et svært tett busksjikt. Det er noen gamle søppelfyllinger i sørskrenten, trolig fra tidligere hytteiere.

Fremmede arter: Lokaliteten har noe gravmyrt (SE), syrin (NR) og krypfredløs (SE). Det er i følge Bymiljøetaten gjort funn av russesvalerot innenfor lokaliteten. Det vokser kanadagullris i kanten av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av rike edelløvskoger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, middels vekt på arts mangfold (rødlistearter), lav vekt på forekomst av edelløvskogsplanter, høy vekt på forekomst av rødlistede naturtyper. Lokaliteten varierer noe, men kan sies å være moderat intakt, og med lave habitat-kvaliteter. Det er mindre forekomster med fremmede arter. På bakgrunn av størrelse, foreløpige rødlistefunn og forekomst av rødlistede naturtyper får lokaliteten verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes.

.....

1255 Lindøya midtre

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: A Areal : 1,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig kartlagt av Siste Sjanse i 2003, og siden utvidet nordover av Bård Bredesen i Bymiljøetaten. I 2011 utarbeidet Bymiljøetaten en enkel skjøtelsesplan for området. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert av BioFokus ved Anders Thylén etter feltarbeid i juli 2013 i forbindelse med utarbeidelse av skjøtelsesplan for slåttemark på oppdrag for Fylkesmannen. Lokaliteten er utvidet noe av Maria K. Hertzberg (BioFokus) i 2021 ifm. kartlegging av naturtypelokaliteter på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten inkluderer nå også skråningen sørøst for hytta, men beskrivelsen er ikke ytterligere oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en liten kalkrygg sentralt på Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune), og er delt i to polygoner av en grusvei. Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet har varierende dybde, med enkelte grunnlendte partier (spesielt i skråningen mot sør). Slåttemarka grenser mot opparbeidede hager, grusvei og i nordøst mot fotballbane og mer triviell engvegetasjon.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark av undertypen kalkslåtteeng i mosaikk med åpen kalkmark i den sørlige delen. Vegetasjonstype er tørr, meget baserik eng, samt i kantene av den østre avgrensningen innslag av mer nitrogenpreget vegetasjon av typen hestehavreeng / frisk næringsrik gammeleng. Begge naturtypene er rødlistet iht. Norsk rødliste for naturtyper 2010, og vegetasjonstypen tørr, meget baserik eng regnes også som truet iht. Fremstad og Moen (2001). Vegetasjonen består av kalktørreng med typisk rik Oslofjordflora.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som enghavre, blodstorkenebb, fagerknoppurt, gulmaure, bakketimian, engnellik, prikkperikum, hjartegras, markmalurt og kantkonvall. Rødlisteartene smaltimotei (EN) og knollmjødurt (NT) forekommer rikelig, mens aksveronika (EN), stjernetistel (NT) og nikkesmelle (NT) har mindre bestander. Av naturlig forekommende busker finnes en del geitved og dvergmispel. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen. Siden 2010 har Velforeningen igjen satt igang tradisjonell skjøtsel med slått, krattrydding, og lusing av fremmede arter, spesielt russesvalerot. Det er i partier fortsatt noe løvkratt av bl.a. lønn, rogn og ask. Det er sterk spredning av fremmede arter, bl.a. fra tilgrensende hager.

Fremmede arter: Russesvalerot har en relativt tett forekomst i den vestre avgrensningen. I vest forekommer også fremmede mispler, platanlønn og bergenia. I grensen mot opparbeidede hager er det spredning av syrin. I skrenten mot sør er det en bestand av gravbergknapp, og mot veien helt i sør står noe hvitsteinkløver. I den østre avgrensningen er det mindre fremmedarter, men russesvalerot og hvitsteinkløver forekommer spredt. En rødhyll står også her. Her har det inntil nylig vokst hagelupin, som kan være utgått etter flere års bekjempelse.

Del av helhetlig landskap: Flere kalktørrenger med tilsvarende flora finnes spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemark som fortsatt er i relativt god tilstand, og hvor tradisjonell bruk er gjenopptatt de siste årene. Lokaliteten scorer høyt på tilstand, nærhet til lignende områder, rødlistearter og antall engarter. Den vurderes derfor som svært viktig (A-verdi).

Lokaliteten oppfyller kravene til utvalgt naturtype slåttemark, jf. Forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven (www.lovdato.no/for/sf/md/xd-20110513-0512.html).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås hvert år eller annet hvert år i midten av august. Oppslag av busker og trær bør i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Den sørvendte skråningen må skjøttes mer ekstensivt. Fremmede arter, spesielt russesvalerot og gravbergknapp, må bekjempes. Det er laget skjøtelsesplan for området.

.....

1468 Lindøya dam

Dam – Verdi: ▲ Areal : 1,71 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Helene Lind Jensen, Biofokus etter feltarbeid 26.juni 2024 i forbindelse med kartlegging av naturverdier i dammer i byggesonen i Oslo. Oppdraget er en del av rammeavtalen mellom Biofokus og Bymiljøetaten i Oslo kommune. Lokaliteten var sist undersøkt og oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus etter feltarbeid utført den 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokalitetsbeskrivelse innlagt av Siste Sjanse (nå Biofokus) 01.02.2003, og lokaliteten er ellers undersøkt i flere omganger: Kristina Bjureke (2001), Kjell Magne Olsen (Biofokus) 27.05.2003 og 17.09.2003, og av Nasjonalt senter for insektkartlegging i 2005 og 2006. Lokaliteten har i denne omgang fått oppdatert beskrivelse, da denne var mangelfull, og tidligere informasjon er innarbeidet, inkludert Endrestøl mfl. (2006). Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistestatus for arter følger utgaven fra 2021 og for naturtyper utgaven fra 2018. Kategori for fremmedarter følger utgaven fra 2023. Som følge av kartleggingen i 2024 er beskrivelsen oppdatert, men tidligere beskrivelse er innarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for danseplassen på Lindøya. Dammen ligger ikke langt fra Lindøya naturreservat og andre skogområder, og det er også engvegetasjon i nærliggende arealer. Dammen ligger omgitt av kalkberg og under marin grense, og omgivelsene ellers gjør den også spesiell.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en dam. Dammen ble dannet ved at man drenerte det tidligere myrområdet som var der så sent som på 1930-tallet (Gjerland 2006). Dammen er inngjerdet, med en liten øy i. Det er et smalt belte med kantvegetasjon med kjempepiggnoppurt, grasstjerneblom, åkermynste, vassgro og klourt. I vannet flyter korsandemat (nær truet/NT) i store mengder, liten andemat og en del kransalger skjørkrans *Chara virgata* (= *C. delicatula*).

Artsmangfold: Storsalamander (nær truet/NT) og småsalamander er kjent fra 2003, 2019 og begge artene ble påvist i 2024. Det er også kjent småsalamander og storsalamander fra områder rundt, blant annet ved kompostplassen litt lenger øst og under steiner og sekker med jord ved nabohuset (Lindøya 300). Det er videre påvist flere uvanlige og rødlistede insektarter i 2005 og 2006 (Endrestøl mfl, 2006). Det mest påfallende trekket angående insektfaunaen i dammen er imidlertid den store arts- og individrikdommen innen buksvømmere Corixidae. Hele ni arter ble fanget i 2005. Sørlig høstlibelle *Sympetrum vulgatum* ble sett ved dammen i 2005 (Endrestøl mfl. 2005) og flere individer ble også observert i 2006. Sannsynligvis yngler disse her. Sørlig høstlibelle er funnet fåtallig ved flere lokaliteter rundt Oslofjorden og Sørlandet.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er positivt at dammen har en del vegetasjon/vannplanter i kanter og i partier også på vannflaten. Vegetasjonen rundt dammen holdes ellers nede ved plenklipping. Enkelte stokker ligger innenfor inngjerdingen, inkludert en gammel råttne stubbe, begge med verdi som skjulested for amfibier. Ellers er det ikke langt til områder med skog med skjulesteder, som også kan benyttes av amfibier. Dammen hadde kraftig algevekst i 2022 og 2024, men algeveksten virker å ha vært stabil de siste 20 årene, uten at dette har hatt negativ effekt på arts mangfoldet knyttet til dammen (Kjell Magne Olsen pers. medd.). Det er en del trær rundt dammen, men det er trolig nok solinnstråling på vannflaten.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Dammen ligger under marin grense og er omgitt av kalkrike, urterike naturtyper og skog med gammelskogselementer. Selve beliggenheten til dammen gjør den spesiell, noe som bidrar til enda et miljø som øker arts mangfoldet på øya - kanskje særlig i forhold til varmekjære og kravfulle virvelløse dyr som benytter seg av flere ulike habitater under livssyklusen. Det er ingen andre slike dammer på Lindøya og svært få i indre Oslofjord generelt, noe som gjør arter knyttet til slike dammer sårbare.

Verdivurdering: Dammen er forholdsvis stor, med registreringer av flere kravfulle arter, blant annet storsalamander og virvelløse dyr. Beliggenheten til dammen, under marin grense og i varmekjære omgivelser, gjør den spesiell og bidrar til at den får høyere verdi. Til sammen tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Raking av bunnen, slik det allerede gjøres, kan gjerne fortsette, der det trolig holder å ta en tredjedel av dammen hvert år. Det kan også legges en stokk eller to til innenfor inngjerdingen som skjulested for amfibier, men trolig holder det at skogen er såpass tett på dammen og at flere skjulesteder ligger innenfor rimelig rekkevidde.

.....

1469 Lindøya øst II

Naturbeitemark – Verdi: A Areal : 18,3 daa

Innledning: Lokaliteten er revidert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelsen er tidligere innlagt av Siste Sjanse (nå Biofokus) 25.01.2003 etter at lokaliteten ble befart av Kristina Bjureke i 2002 og Kjell Magne Olsen (Biofokus) i 2003. Men det har vært stort behov for nykartlegging pga. endret skjøtsel (beite). Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del da den var mangelfull, men tidligere informasjon er innarbeidet. Det er også gjort mindre endringer i avgrensningen, der strandengen mot øst er skilt ut som egen lokalitet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et større fuktområde som går inn fra havet i det lave området mellom østre og vestre del av øya. Berggrunnen er som resten av øya antakelig kalkberg, men hele sletta har et tykt, sammenhengende dekke med rike hav- og fjordavsetninger som gir utslag for den vegetasjonen som er der.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en naturbeitemark med utforming rik beitefukteng. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen kalkrik fukteng med klart hevdpreg og svakt preg av gjødsling (T32-C-10), men det er også tørrere og våtere partier. Nordøstover mot stranda er det våtere, med havsivaks, duskstarr og takrør, mens det på siden av fotballbanen er litt tørrere, med engknoppurt og firkantperikum m.m. Mjødurt dominerer for en stor del, med en del gulflatbelg, fuglevikke, klourt m.m.

Artsmangfold: Det er gjort en rekke insekthunn innenfor lokaliteten tidligere. Blant annet ble plantevepsene *Eutomostethus gagathinus* (VU) og *Phylloecus xanthostoma* (NT) registrert i henholdsvis 2013 og 2006. Begge ser ut til å være knyttet enten til relativt fuktige mjødurtenger eller direkte til mjødurt (*Ole Lønnve* pers. medd.). Det er også registrert insekter i kanten av enga, i overgangen mot edelløvskogen, blant annet småbladskjærerbie (NT) og *Drilus concolor* (NT). Krattalant (NT) ble registrert i enga i 2013, men ble ikke gjenfunnet i 2022.

Bruk tilstand og påvirkning: Fuktenga beites av storfe per i dag, men kun de arealene som er gjerdet inne. Inngjerdingen går fram til fotballbanen mot sørvest, og nordøstover stopper den på høyde med hytte nr. 193B. Sau beitet trolig på enga fra 2017–2018, og fra 2019–2022 har enga blitt beitet av fire kyr. Det er en del mjødurt i enga i partier, men beitetrykket ser ut

til å være passe. I partiene som ikke er gjerdet inne er det mer høyvokst vegetasjon med bl.a. mjødukt, havsivaks og duskstarr m.m., men trolig bidrar dette kun til variasjon og flere habitater og skjul, og er ikke nødvendigvis negativt.

Fremmede arter: Lokaliteten har noe kanadagullris (SE). Russesvalerot (SE) ble ikke observert under befaringen i 2022, men er funnet tidligere (mest i kantene). Begge disse artene er trolig betydelig reduser i mengde som følge av bekjempelse og beite.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre fuktenger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør et større sammenhengende beiteområde som holdes i hevd med storfebeite, og er med dette eneste større området som skjøttes med storfe i denne delen av Oslofjorden. Det er foreløpig registrert få kjennetegnende arter, men lokaliteten er viktig for en rekke insektarter, også noen rødlistede som så å si bare er funnet her i Norge. Ellers er lokaliteten lite påvirket av fremmede arter og beitetrykket virker riktig mht. å skulle ivareta registrert arts mangfold. Til sammen tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel bør fortsette som i dag, med ekstensiv beiting av storfe. Det er usikkerhet knyttet til om krattalant har forsvunnet fra enga som følge av beiting, men krattalant har gode bestander flere andre steder på øya, og skjøtsel med storfebeite virker mest hensiktsmessig her, blant annet fordi det er snakk om et forholdsvis stort areal. Skjøtsel med storfebeite vil også bidra til å skape variasjon mellom engene på Lindøya og i indre Oslofjord som helhet, der ulike skjøtsel fremelsker ulike arter. Fremmede arter må fjernes, med fokus på kanadagullris og russesvalerot.

.....

1470 Lindøya sydøst I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,72 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Torbjørn Høitomt (Biofokus) gjorde tilleggsundersøkelser av moser i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Knausen på nordsiden av gangveien ble første gang merket av som verdifull kalktørreng av Bjureke i 2002, deretter kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Den opprinnelige lokaliteten som ligger i Naturbase omfattet kun knausen nord for gangveien (BN00064138), men er i denne omgang utvidet til også å omfatte knausen sør for gangveien. Anders Often (NINA) kartla knausen på sørsiden av gangveien sommeren 2016, men den gamle avgrensningen og beskrivelsen ble ikke oppdatert og lagt inn i Naturbase. NINA har også utført kartlegginger (Evju m. fl 2020) i 2020 ifm. overvåkning av åpen grunnlendt kalkmark.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er utvidet en del og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert en del, men hvor tidligere informasjon fra Natur2000-basen og Naturbase er innarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er delt i tre av en gangvei og består av to oppstikkende kalkkrygger, klemte innimellom hytter, samt en mindre flekk mellom stier sørøst

på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten, i mosaikk med åpen grunnlendt kalkmark. Arealene som ikke er på de to ryggene har noe mer jordsmonn og kan nok heller kalles for semi-naturlig eng. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter fagerknoppurt, smaltimotei (VU), blodstorkenebb, aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, blåkløkke, kantkonvall, knollmjødurt (VU), hvitbergknapp, vill-løk, svartburkne, prikkperikum, bakkerundbelg, smørbukk, harekløver. Nikkesmelle (NT) ble funnet i både 2016 og 2020, og snau bergskrinneblom (NT) ble funnet flere steder på den søndre delen i 2020. Labbmose (NT) ble funnet i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand med dominans av opprinnelig vegetasjon og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter – på søndre del er det spredt med syrinbusker og fremmede mispelarter, samt noe gravbergknapp i partier. På nordre del er det spredt med fremmede arter som russesvalerot, gravbergknapp, små busker av syrin og fremmede mispler.

Fremmede arter: Filtarve, gravbergknapp, blankmispel, kystmispel, krypmispel, berberis, russesvalerot, vinterkarse, vårpengeurt, syrin.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (3 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. Til sammen vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: På den nordre delen bør gravbergknapp, russesvalerot, syrin (foreløpig kun små busker) og fremmede mispler fjernes. På den søndre delen er det spredt med gravbergknapp, små syrinbusker og fremmede mispler. Busker og annet kratt av stedege arter bør jevnlig holdes nede. Noen stedege busker kan med fordel spares, men man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. De mer engpregete delene på bedre jordsmonn kan slås annethvert år. Lokaliteten er foreløpig ganske intakt, men aktiv bekjempelse av fremmede arter er nødvendig for å hindre videre spredning og at disse konkurrerer ut den naturlige vegetasjonen. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

1471 Lindøya sydvest

Stein, grus og sandstrand – Grusstrand Verdi: C Areal : 8,15 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse (nå Biofokus) 02.02.2003 etter feltarbeid utført av Kristina Bjureke i 2002. Området ble også besøkt og avgrenset av Kjell Magne Olsen i september 2003. Avgrensningen har i denne omgang fått en del justeringer og beskrivelsen som var svært mangelfull har blitt oppdatert en del.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestre del av Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune). Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet består av marine sedimenter, trolig leire med innslag av skjellsand. Stranda grenser mot gangveier, enger og i sør mot havet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er stein-, grus- og sandstrand med utforming grusstrand, samt noe kalkberg. Innimellom kalkberget er det også strandengfragmenter på mudder/leire. Det er noe akkumulering av tang på stranda, men det er usikkerhet knyttet til om stranda jevnlig ryddes for tang om sommeren da lokaliteten ble oppsøkt på høsten.

Artsmangfold: Lokaliteten har flere typiske strandarter og arter knyttet til strandeng, som strandkål, strandstjerne, strandrips, strandkjempe, strandkryp, gåsemure, tangmelde, nonsblom, krushøymol og havsivaks m.m. I tillegg er rødlistearten hjorterot (NT) registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har større partier som er forholdsvis sterkt påvirket av fremmede arter, ellers er det også mindre partier som er mer intakte.

Fremmede arter: Det er store forekomster av fremmede arter mot stranden, bl.a. er det mye hagepastinakk (SE). Ellers forekommer rynkerose (SE), strandsteinkløver (LO), vinterkarse (SE), klustersvineblom (SE), gravbergknapp (SE) og moskuskattost (HI). Det er gjort funn av russesvalerot i kanten av området lengst i øst (Bymiljøetaten)

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge, men det er få gjenværende slike strender på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis stor, og med innslag av flere kjennetegnende arter for naturtypen, men det trekker ned at lokaliteten er forholdsvis sterkt påvirket av fremmede arter i partier. Lokaliteten har ellers lite typevariasjon og foreløpig kun funn av én rødlisteart. Det er noen mindre tangvoller, som er positivt, men forholdsvis sterk påvirkning fra fremmede arter gjør at lokaliteten får verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes, og da særlig hagepastinakk, som har en stor forekomst i lokaliteten. Det er allerede satt inn tiltak for å fjerne denne arten, men trolig bør intensiteten i lusing økes, da den fortsatt har en stor forekomst i lokaliteten. Rynkerose og andre fremmede arter bør også fjernes/bekjempes før de får utfolde seg enda mer. Det bør ryddes hageavfall og søppel som havner på stranda. Drivved og tang bør få bli liggende.

.....

3130 Lindøya sørvest II

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: B Areal : 1,17 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, klemte innimellom hytter. En sti går tvers gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som bitterbergknapp, markmalurt, gulmaure, fagerknoppurt, dunkjempe, prikkperikum, tiriltunge, strandsmelle, prestekrage, enghavre (NT), engknoppurt, bakketimian (NT), rundbelg, rødkløver, hårsveve, sølvmure, ryllik, markjordbær, bakkemynte, harekløver, gjeldkarve og blåklokke. Rødlistearten knollmjødurt (VU) forekommer rikelig, mens aksveronika (VU) har mindre bestander. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdse, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde

vegetasjonen åpen og det er ikke preg av gjengroing i lokaliteten. Per 2021 ble deler av arealet skjøttet som plen, men det var også større arealer som klippes mindre hyppig. En sti som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er noe spredning av fremmede arter i kanter, bl.a. fra tilgrensende hager, men lokaliteten er foreløpig lite påvirket av fremmede arter.

Fremmede arter: Helt i vest i lokaliteten er det et felt med en del faltarve, i spredning. Ellers finnes gravbergknapp, gressløk, syrin, fremmed mispel, hagenellik, samt at det er noe fremmede arter i kanter.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi, middels-høy vekt på artsmangfold (18 tyngdepunktsarter og 4 rødlistede arter), middels vekt på tilstand (enga er åpen men noe skjøttes som plen) og foreløpig med lite påvirkning fra fremmede arter. Den vurderes derfor foreløpig som viktig (B-verdi). Dersom mindre arealer skjøttes som plen kan verdi svært viktig vurderes, selv om denne enga har noe færre arter enn andre tilsvarende enger på Lindøya.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, og det som skjøttes som plen per 2021 bør innlemmes i arealer som skjøttes mer ekstensivt. Man kan skjøtte en smal stripe som plen akkurat der stien går tvers gjennom lokaliteten, men trolig vil dette arealet holdes åpent av trakk uansett. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter, spesielt faltarve, gressløk, hagenellik og gravbergknapp, må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3131 Lindøya sørvest III

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: ▲ Areal : 2,10 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Moser og lav ble i tillegg kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, Torbjørn Høitomt og Alexander Nilsson i 2022 og 2021 (kun T. Høitomt).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, mellom hytter og sjøen. En sti går tvers gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er tynt, og med enkelte bergknauser som stikker opp.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord, i partier er det friskere og mer høyvokst grasrik vegetasjon. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. I tillegg inngår noe åpen grunnlendt kalkmark og kalkberg.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), knollmjødukt (VU), markmalurt, tiriltunge, dunkjempe, engknoppurt, bitterbergknapp, enghavre (NT), gulmaure, krattalant (NT), bakkemynte, fagerknoppurt, hjorterot (NT) og prikkperikum. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. Nærmest sjøen er det små flekker med strandeng med fjærekoll, gåsemure, strandkjeks og nonsblom. I partier med litt naken jord er det registrert rødlistede moser: kalkvegmose (CR), Microbryum davallianum var. davallianum (EN), piggbegermose (EN), stripevrinose (NT) og

buttvrinose (NT). Det er også et par mosearter som enda ikke er vurdert på rødlista for arter. Laven dvergkalkskjell (EN) finnes på partiene med kalkberg.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen. Per 2021 hadde deler av arealet ganske høyvokst vegetasjon, men det er foreløpig lite gjengroing med busker. En sti som går gjennom området bidrar til en del slitasje. Det er spredning av fremmede arter fra hyttehagene og det er jevnt over en del fremmede arter i lokaliteten, og kun mindre flekker så og si uten fremmede arter.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes rynkerose, ugrasklokke, filtarve, hagenellik, syrin, fremmede mispler, spirea sp., gravbergknapp. Særlig er det en del gravbergknapp, filtarve og hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi, høy vekt på artsmangfold (12 tyngdepunkter og 10 rødlistede arter, hvorav flere som ikke er knyttet til enga i seg selv), lav-middels vekt på tilstand (enga er åpen, men med en del påvirkning fra fremmede arter). Den vurderes som svært viktig (A-verdi), som følge av flere høyt rødlistede arter innenfor flere artsgrupper, samt at den foreløpig er ganske åpen og intakt.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter, spesielt filtarve, rynkerose, hagenellik, ugrasklokke og gravbergknapp og berberis må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3132 Lindøya vest mellom hytte 100 og 101

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: **B Areal : 0,7 daa**

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et stikryss vest på Lindøya, innimellom hytter. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som dunkjempe, tiriltunge, engknoppurt, gulmaure, prestekrage, enghavre (NT), rundbelg, rødknapp, rødkløver, prikkperikum, engnellik, sølvmure, bitterbergknapp, bakketimian (NT), hårsveve, nakkebær (NT), berberis. På bedre jordsmonn forekommer noe stormaure og ryllik. Rødlistearten knollmjødurt (VU) forekommer rikelig, mens aksveronika (VU) har mindre bestander. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen og det er lite preg av gjengroing i lokaliteten. Deler av området har vært skjøttet som plen i flere år, men ikke 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er noe spredning av fremmede arter i kanter, bl.a. fra tilgrensende hager, men lokaliteten er foreløpig forholdsvis lite påvirket av fremmede arter sammenlignet med andre lokaliteter på Lindøya.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer ugrasklokke, filterve, gravbergknapp, hagenellik, gravmyrt, spadebergblom (i spredning), syrin og fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), middels vekt på arts mangfold (17 tyngdepunktsarter og 5 rødlistede arter), middels-høy vekt på tilstand da enga er åpen og foreløpig med lite påvirkning fra fremmede arter, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes derfor foreløpig som viktig (B-verdi), men er i grenseland til å vurderes som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Ved slått må høyet bakkettørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin og berberis bør også bekjempes.

.....

3133 Lindøya vest mellom hytte 106 til 109

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: C Areal : 0,46 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliegenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger klemt mellom hytter vest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Arts mangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som gulmaure, hvitmaure, rødknapp, tiriltunge, enghavre (NT), dunkjempe, hårsveve, markjordbær, bakketimian (NT), nakkebær (NT), m.m. Rødlisteartene knollmjødurt (VU) og aksveronika (VU) forekommer flere steder.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, men lokaliteten har begynt å få noe gjengroingspreg med en del buskvegetasjon og det har begynt å komme en del fremmede arter i lokaliteten. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer gravbergknapp, syrin, blåhegg, svaleurt, såpeurt, fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), middels-høy vekt på arts mangfold (11 tyngdepunktsarter og 5 rødlistede arter, hvorav to VU), lav-middels vekt på tilstand og påvirkning da enga er åpen, men med noe gjengroingspreg og partier med mye fremmede arter, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes foreløpig som lokalt viktig (C-verdi), men dersom lokaliteten får bedre skjøtsel kan den trolig vurderes til viktig.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Ved slått må høyet bakkettørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp

oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin og berberis bør også bekjempes.

.....

3134 Lindøya, Romerbrygga sør

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: A Areal : 0,67 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Lav er undersøkt i 2024 (R. Haugan og A. Nilsson).

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper:

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som bakketimian (NT), rødknapp, rundbelg, gulmaure, harekløver, hårsveve, engknoppurt, markmalurt, prestekrage, fagerklokke, enghavre (NT), flerårsknavel, sølvmaure, dunkjempe, hvitmaure, bakkemynte, bitterbergknapp, fagerknoppurt, engrapp, prikkperikum, markjordbær, dvergmispel. I de mest grunnlendte partiene dominerer bakketimian og rødknapp.

Rødlistearten knollmjødurt (VU) forekommer ganske rikelig, mens aksveronika (VU) er noe mer spredt. Det foreligger et eldre funn av dvergekalkskjell (EN) fra 1995 som trolig stammer herfra, og dvergekalkskjell ble også funnet på åpent kalkberg i lokaliteten i 2024.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er en del fremmede arter i lokaliteten.

Fremmede arter: Foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter, men både syrin og gravbergknapp er i spredning, ellers finnes noe hagenellik og fremmede mispler. I følge Bymiljøetaten er det gjort funn av russesvalerot.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), høy vekt på artsamangfold (22 tyngdepunkter og 5 rødlistede arter, hvorav to NT, to VU og en EN), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men at det er fremmede arter i spredning, lav-middels vekt på påvirkning da deler av enga skjøttes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes som svært viktig (A-verdi), men det fordrer riktig skjøtsel.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, ev. trengs kun de frodigste partiene å slås annet hvert år. Ved slått er det viktig at man ikke slår så nær bakken at man bidrar til spredning av gravbergknapp. Høyet må bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes, med hovedfokus på russesvalerot og gravbergknapp. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3135 Lindøya SØ

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 0,73 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (Biofokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Torbjørn Høitomt (Biofokus) undersøkte moser i 2021. Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (Biofokus) gjennomførte også en tilleggskartlegging av lav våren 2022.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst på Lindøya, på en liten utstikker ut mot fjorden. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord.

Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkkrik berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Svært artsrik flora med forekomster av stjernetistel (NT), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), engknoppurt, fagerknoppurt, markmalurt, blodstorkenebb, blåkløkke, hjorterot (NT), bakketimian (NT), gulmaure, gullris, prikkperikum, sølvmure, kantkonvall, bitterbergknapp, dvergmispel og geitved. I 2020 ble det også registrert nikkesmelle (NT) og snau bergskrinneblom (NT). Av moser er det registrert stripevråmose (NT) i 2021. Ved en tilleggssbefaring i 2022 ble kalklavene kalkskiferlav (VU) og dvergekalkskjell (EN) funnet på kalkberget.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og ikke gjengrodd, men det er en del gravbergknapp i partier.

Fremmede arter: Gravbergknapp, syrin, russesvalerrot, sprikemispel, vinterkarse, krypmispel, filterve, russekål, ugraskløyve, filtermispel, takløk.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på artsamangfold (6 NT, 3 VU og 1 EN), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. På grunn av artsamangfold alene vurderes den som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fjerne syrin, gravbergknapp, russesvalerrot, fremmede mispler og andre fremmede arter. Spare noen få stedegne busker. Lokaliteten bør ryddes kontinuerlig for fremmede arter og ev. busker/oppslag. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3136 Lindøya SØ ved hytte 232-234

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **C** Areal : 0,35 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs en gangvei og ut mot sjøen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU) (mye i de mest grunnlente partiene), knollmjødurt (VU), engknoppurt (en del der det er noe mer jordsmonn), sølvmyr, blodstorkenebb, prikkperikum, gulmaure, bitterbergknapp, dunkjempe, tiriltunge, enghavre (NT), rundbelg, smørbukk og geitved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke preget av gjengroing og forholdsvis intakt. I mindre partier er det noe faltarve, gravbergknapp og grasløk. Noen små stier til brygga bidrar med noe slitasje.

Fremmede arter: Innslag av faltarve, gravbergknapp, grasløk, russekål, moskuskattost, hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på arts mangfold (1 NT, 2 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedarts preg. Lokaliteten er liten og vurderes derfor som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Faltarve, gravbergknapp og grasløk må fjernes før de blir dominerende. Geitvedbusken bør spares, men den bør ikke bli noe særlig større. Generelt bør andre stedegne busker som kommer opp fjernes da det er viktig at lokaliteten holdes åpen.

.....

3137 Lindøya Ø ved hytte 197C

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: C Areal : 0,25 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten skråning nedenfor en hytte øst på øya. En sti fra hytta og ned til gangstien går gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord, men det er partier med noe tykkere jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Partiene uten noe særlig med jordsmonn kan nok heller karakteriseres som åpen grunnlendt kalkmark, men disse arealene er forholdsvis små.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), blodstorkenebb, dunkjempe, kantkonvall, gulmaure, hjorterot (NT), olavskjegg, geitved, kanelrose, dunkjempe, smørbukk, enghavre (NT), vill-løk.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ganske intakt, med forholdsvis lite fremmede arter og hvor opprinnelig vegetasjon dominerer, men lokaliteten er noe preget av gjengroing. Dette gjelder i stor grad på arealene med litt mer jordsmonn. Her er det en del oppslag av ask, spisslønn og alm, samt mye bringebær i partier.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes russesvalerot, gravbergknapp, syrin, blankmispel, sprikemispel, snøbær, filterarve.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredd på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels-høy vekt på artsmangfold, middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Da lokaliteten er såpass liten vurderes den som lokalt viktig (C-verdi), selv om den har flere kravfulle karplanter.

Skjøtsel og hensyn: Det bør settes inn tiltak for å åpne opp lokaliteten og forhindre videre gjengroing. Det er viktig at det fjernes oppslag av trær og busker, men spares noe geitved, kanelrose og ev. andre stedegne busker. Lokaliteten bør generelt få et mer åpent preg. Det bør settes inn tiltak for å fjerne snøbær og fremmede mispler, samt fjerne gravbergknapp, russesvalerot, syrin og filterarve før disse sprer seg noe mer. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3138 Lindøya, Skytterbrygga N I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1,4 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppå en liten kolle rett nord for fergeleie på østsiden av Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU) (mye), nikkesmelle (NT), markmalurt, smørbukk, blodstorkenebb, enghavre (NT), prikkperikum, rundbelg, gulmaure, dvergmispel, bitterbergknapp, vill-løk, harekløver, kantkonvall, lintorskemunn, skjermesveve. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. Det har tidligere hekket flere par med fiskemåke her (Bård Bredesen pers. medd.).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ganske intakt, med forholdsvis lite fremmede arter og hvor opprinnelig vegetasjon dominerer. Lokaliteten er noe preget av gjengroing i partier. Syrin og gravbergknapp er i ferd med å bre seg utover, og det er et større parti midt i lokaliteten tett med syrinkratt.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes endel syrin og gravbergknapp, begge i spredning.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredd på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (ca. 1,4 daa), middels vekt på artsmangfold (2 NT og 1 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Tilsammen tilsier det verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Syrin er i ferd med å bre seg utover, og dersom det er et ønske om å bevare lokaliteten er det viktig at denne fjernes, men det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det samme gjelder for gravbergknapp. Stedegne busker kan også fjernes, men man kan godt la noen veldig få busker stå igjen.

.....

3139 Lindøya, Skytterbrygga N II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,88 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for fergeleie på østsiden av Lindøya. Det går en gangvei gjennom lokaliteten som deler den i to. Lokaliteten grenser forøvrig mot sjøen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), markmalurt, ryllik, smørbukk, engknoppurt (i partier mye), prikkperikum, tiriltunge, sølvmyr, dunkjempe, nakkebær (NT), gulmaure. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har god tilstand med lite fremmede arter foreløpig, men med noe rynkerose, syrin, vinterkarse, gravbergknapp, fremmede mispler forekommer. Rynkerose og fremmede mispler dekker litt større områder.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes syrin, rynkerose, vinterkarse, gravbergknapp, russesvalerot, fremmede mispler, som utenom rynkerose og fremmede mispler opptrer i begrensede mengder. I tillegg forekommer problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørreng og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på artsamangfold (1 VU og 1 NT), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. På grunn av størrelse og forholdsvis få arter får den verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er spesielt viktig å fortsette bekjempelse av russesvalerot. For øvrig bør rynkerose, fremmede mispler, berberis og gravbergknapp bekjempes før de sprer seg videre. For deler av lokaliteten som innehar litt mer jordsmonn bør en vurdere slått hvert eller annethvert år. Busker som kommer opp etter bekjempelse/tiltak bør holdes nede. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3142 Lindøya, mellom hytte 81 og 71

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,28 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og langs en gangvei sørvest på Lindøya. Lokaliteten deles i to av gangvei. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord, men i partier er jordsmonnet noe tykkere.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), fagerknoppurt, gulmaure, hårsveve, prestekrage, rundbelg, nakkebær (NT), rødknapp, tiriltunge, engknoppurt, bergmynte, markmalurt, dunkjempe, bakketimian (NT), sølvmyr.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Arealet ble ikke skjøttet som plen i 2021. Gangveien som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er lite fremmede arter foreløpig, men gravbergknapp er såvidt på vei inn fra tilgrensende hyttehager, nede mot sjøen er det også noe filterarve. Sammenlignet med andre lokaliteter på Lindøya er denne ganske intakt.

Fremmede arter: Foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter, men gravbergknapp er såvidt i spredning, ellers finnes noe ormehode og filterarve.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrengsarter med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på arts mangfold (1 VU og 2 NT), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg i partier. På bakgrunn av størrelse og relativt få arter får den verdi lokalt viktig (C-verdi), men den er i øvre sjiktet av denne skalaen.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktigst å luke gravbergknapp og filterarve før disse sprer seg videre. Ev. kratt og oppslag som kommer opp bør holdes nede slik at lokaliteten opprettholder et åpent preg.

.....

3143 Lindøya, vest for hytte 44

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: **C Areal : 0,43 daa**

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og gangstier sørvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som knollmjødurt (VU), prikkperikum, prestekrage, bergmynte, gulmaure, sølvmure, engnellik, smalkjempe, engknoppurt, tiriltunge, dunkjempe, enghavre (NT), engrapp, bakketimian (NT). Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Andre deler skjøttes sjeldnere, der noe bestod av dels høyvokst eng i 2021. Gangveier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er en del opprinnelig vegetasjon, men i partier er det kommet inn en del fremmede arter.

Fremmede arter: Filtarve, syrin, gravbergknapp, fremmede mispler forekommer i mindre mengder.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får lav vekt på størrelse (under 0,5 daa), lav vekt på artsamangfold (14 tyngdepunkter og 3 rødlistede arter), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men det er fremmede arter i spredning, middels vekt på påvirkning da deler av enga skjøttes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes derfor foreløpig som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, skinnere arealer kan trolig slås sjeldnere. Ved slått må høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (dvergmispel) bør spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3144 Lindøya, nedenfor hytte 89

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **B Areal : 0,23 daa**

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Torbjørn Høitomt undersøkte moser i lokaliteten i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og gangstier sørvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk.

Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med forekomster av knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), smaltimotei (VU), rundbelg, gulmaure, markmalurt, enghavre (NT), bakketimian (NT), flekkgrisor (NT), engknoppurt og sølvmure. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. I tillegg ble småklokkemose (VU) og murtustmose registrert på kalkberget.

Bruk tilstand og påvirkning: Foreløpig har lokaliteten forholdsvis lite fremmede arter, men hagenellik, syrin og fremmede mispler er på vei inn. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd med syrin og fremmede mispler og det finnes også små syrinplanter som er på vei opp flere steder.

Fremmede arter: Syrin, hagenellik, fremmede mispler og berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på artsmangfold (3 NT og 4 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Lokaliteten vurderes foreløpig til viktig (B-verdi) da det er funnet flere kravfulle arter både av karplanter, men også moser knyttet til kalkkrikt berg.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes. Fremmede mispler og små syrinplanter bør fjernes med mest mulig røtter. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Andre stedegne busker kan også fjernes, men enkelte stedegne busker er det en fordel at står igjen så sant lokaliteten beholder et ganske åpent preg.

.....

3145 Lindøya sør, ved hytte 175

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 1,14 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021.

Det er også utført tilleggskartlegging av moser av Torbjørn Høitomt (BioFokus) høsten 2021 og av T. Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud (BioFokus) i 2022, og tilleggskartlegging av lav av Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (BioFokus) våren 2022. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Det er kartlagt moser og lav i 2024 (T. Høitomt, J.G. Brynjulvsrud og A. Nilsson).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en liten kalkrygg mellom hytter og sjøen sør på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk.

Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med forekomster av knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), stjernetistel (NT), kantkonvall, markmalurt, gulmaure, rundbelg, fagerknoppurt, sølvmure, åkermåne (NT), engknoppurt, hjorterot (NT), krattalant (NT), geitved. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. I tillegg ble *Microbryum davallianum* var. *Davallianum* (EN), piggbegermose (EN), åkerknollvrangmose (EN), småkløkkemose (VU), buttvrime (NT), fakkeltustmose, murtustmose, svøpløkmose, sølvvrangmose, slireskruemose, kystlommemose, putehårstjerne og putevrime registrert på kalkberget. Dvergkalkskjell (EN) ble funnet i 2022.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del opprinnelig vegetasjon i lokaliteten, men i partier er det mye fremmede arter. Særlig er det en del sprikemispel, syrin, gravbergknapp og fjærnellik og mindre innslag av andre fremmede arter. Det lokaliteten er litt gjengrodd med busker, både fremmede og stedegne, men dette er foreløpig lite.

Fremmede arter: Syrin, berberis, gravbergknapp, fjærnellik, sprikemispel, filturve, russesvalerot og takløk.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (1-2 daa), høy vekt på artsmangfold (5 NT, 3 VU og 4 EN), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. betydelige mengder fremmede arter. Selv om det er registrert mange kravfulle arter i lokaliteten, trekkes verdien ned pga. mengden fremmede arter. På bakgrunn av dette får lokaliteten svært viktig verdi (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er svært viktig at fjernes for å ivareta områdets store naturverdier. Det bør være hovedfokus på å bekjempe russesvalerot og fjerne fremmede mispler, berberis, gravbergknapp, filturve, fjærnellik. Man kan også fjerne noe geitved, for å holde området åpent, men noen få busker kan stå igjen så sant lokaliteten i hovedsak har et åpent preg. Dersom det kommer opp en del busker på ny bør disse fjernes for å opprettholde et åpent preg. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3146 Liten holme, Lindøya sørvest

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,86 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten holme på sørvestsiden av Lindøya. En bro fra øya går ut til holmen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrinne kalkkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk med åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkkrik berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med store forekomster av aksveronika (VU), ellers er det noe sølvmyr, lintorskemunn, tiriltunge, bitterbergknapp, markjordbær, prestekrage, småsmelle, smørbukk og fjærekoll. Kystmessinglav er tidligere registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er svært skrinne og helt fri for busker, men gravbergknapp dekker større arealer. Det er fortsatt betydelig innslag av opprinnelige vegetasjon, særlig aksveronika og sølvmyr, men det er noe mindre artsrikt her enn mange av de andre lokalitetene på Lindøya og dette skyldes muligens gravbergknappen. Arealer med et tett teppe av gravbergknapp og så og si ikke opprinnelig flora er utelatt fra avgrensningen. I tillegg er det her en del slitasje fra bading ut fra holmen.

Fremmede arter: Gravbergknapp (mye), gressløk, vinterkarse.

Del av helhetlig landskap: Det er flere åpne grunnlendte kalkmarker, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på artsmangfold (1 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, lav vekt på

påvirkning pga. fremmedartspreg og slitasje. Liten lokalitet, relativt få kravfulle arter og ganske omfattende påvirkning fra fremmede arter gir foreløpig verdi lokalt viktig (C-verdi). **Skjøtsel og hensyn:** Denne lokaliteten er såpass skrinnet at det er lite fare for gjengroing med busker. Det bør settes inn tiltak for å forsøke å redusere forekomstene med gravbergknapp.

.....

3147 Lindøya vest, NV for hytte 103

Slåttemark – Rik slåtteeeng Verdi: C Areal : 0,84 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten helning nordvest for og nedenfor hytte 103, vest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming rik slåtting. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er noe mindre artsrik enn de andre slåttemarkslokalitetene på øya, men denne er også mindre kalkrik. Her vokser arter som rødknapp, legeberonika, stivsveve, hårsveve, geitved, firkantperikum, engknoppurt, dunkjempe, markjordbær, blåveis, bakkefiol, stormaure og fløyelsmarikåpe. I et lite hjørne er det også bakketimian (NT), fagerklokke og prestekrage. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere var større deler av lokaliteten kratt, men området ble åpnet opp for ca. 10-15 år siden. Disse arealene klippes som plen i dag. Et mindre parti har hele tiden vært åpent og her er det arealer som skjottes som eng. Det er litt fremmede arter spredt og i mindre partier er det en del gravbergknapp.

Fremmede arter: Gravbergknapp, krypfredløs, ugrasklokke, skvallerkål.

Del av helhetlig landskap: Det er flere enger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (ca. 0,7 daa), lav vekt på artsamangfold (12 tyngdepunkter og 1 rødlisteart), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men det er fremmede arter i spredning, middels vekt på påvirkning da større deler av enga skjottes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Lokaliteten vurderes foreløpig som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes, spesielt gravbergknapp.

Plenklippingen bør opphøre og isteden bør området slås en gang i året, rundt 15. august. Høyet bør bakketørke 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga.

.....

3148 Lindøya SØ, SØ for hytte 170-172

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: A Areal : 1,33 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Torbjørn Høitomt (Biofokus) undersøkte for moser i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en kalkrygg sørøst for hytte 170 til 172, sørøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er kalkbarskog med utforming urterik kalkfurskog. Åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet inngår i lokaliteten, hvor knausen nede ved sjøen og partier i furskogen er åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er tørr og kalkrik og typisk for Indre Oslofjorden. Kalkfurskog er rødlistet som sårbar (VU), mens åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Det er også noe kalkberg i dagen.

Artsmangfold: Av karplanter på den skogbevokste knausen finnes geitved, kantkonvall, gjeldkarve, teiebær, tiriltunge, blåveis, liljekonvall, markjordbær, hjorterot (NT) og i partier mye liljekonvall. På den lille knausen nede ved sjøen er det aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), sølvmure, bitterbergknapp, hvitbergknapp, markmalurt, kanelrose, klustersvineblom og dunkjempe. På de åpne grunnlendte områdene/kalkbergene er mosene nerveklo (EN), tanntustmose (CR) og *Didymodon vinealis* registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Den lille knausen er forholdsvis intakt, uten noe særlig med fremmede arter og foruten noe oppslag av ask er lite gjengrodd. Furskogen på andre siden av gangveien er i partier mer gjengrodd, med oppslag av trær og busker, særlig mot nord hvor det er fjerna furuer tidligere er det gjengrodd. Det er også lite med fremmede arter her, men i et parti mellom hytte 170 og 171 er det mye gravmyrt.

Fremmede arter: I furskogen er det spredt med sprikemispel, gravbergknapp, snøbær, berberis, hagtorn, og et større felt med gravmyrt. På den lille knausen nede ved sjøen er det kun hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger/åpne grunnlendte kalkmarker, kalkfurskoger, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten er under 2 daa og moderat intakt da den er noe gjengrodd i partier og med forekomster av fremmede arter. Men lokaliteten har ganske gode habitatkvaliteter med kalkberg i dagen og forekomster av kalkarter, samt at den er lysåpen også der det er tresjikt. Blant annet er det registrert rødlistede moser og karplanter tilknyttet kalkmark. Lokaliteten er forholdsvis liten og med noe påvirkning av hogst og fremmede arter, men rødlistearter alene tilsier verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter og berberis bør fjernes. Oppslag av alm, ask og andre treslag fjernes. Stedegne busker som geitved o.l. kan stå igjen, men lokaliteten bør ikke gro helt igjen med busker.

.....

3217 Lindøya 25

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,23 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 (02.08.2016) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Avgrensningen er redusert en del sammenlignet med avgrensningen fra 2016, hvor arealer med plen nå er klippet bort. Beskrivelsen er oppdatert, men hvor tidligere informasjon fra NINA i Natur2000-basen er innarbeidet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en liten knaus øst på øya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg i Oslofeltet. Her er skrinn

kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Her er tørrengflora med mye aksveronika (VU), og ellers noe markmalurt, dunkjempe, kantkonvall, vill-løk (med klart rosa blomster), smørbukk, nakkebær (NT), geitved, kanelrose. Det er mye furumose i bunnsjiktet. Midt på dette området vokser en ganske stor geitved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i svak gjengroing med busker av geitved, berberis og stedegne roser. Stedegen vegetasjon dominerer og det er foreløpig begrenset med fremmede arter, men noen syrinbusker, en del russesvalerot og noen fremmede mispler forekommer.

Fremmede arter: I 2016 ble det registrert ca. 30 skudd med russesvalerot, disse så ut til å være redusert i forekomst i 2021, trolig etter luking tidligere samme år (Bymiljøetaten). Ellers var det ved befaring i 2021 noe syrin og fremmede mispler, samt berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), lav-middels vekt på arts mangfold (1 NT og 1 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. På grunn av arts mangfold alene skal lokaliteten etter faktaarket vurderes som viktig (B-verdi), men da det her er snakk om en ganske liten lokalitet og med forholdsvis få arter gis den lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktigst å fortsette bekjempelse av russesvalerot, samt fjerne fremmede mispler. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Generelt fjerne busker og oppslag for å åpne opp, også stedegne arter, men kan godt la enkelte stedegne roser/geitved stå igjen så sant lokaliteten får et mer åpent preg. Fjerne berberis.

.....

3219 Lindøya 28

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: **B Areal : 0,35 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 (02.08.2016) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Avgrensningen er noe utvidet sammenlignet med avgrensningen fra 2016 og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert, men hvor tidligere informasjon fra NINA i Natur2000-basen er innarbeidet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen ble revidert sommer 2023, og noe areal er fjernet (dette gjelder et lite parti som ble hellelagt for ikke så lenge siden).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger klemte innimellom hytter sørøst på øya. En sti går gjennom lokaliteten, og lokaliteten er omgitt av hyttegjerder og hekk; delvis syrin, delvis thuja. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som aksveronika (VU), smaltimotei (VU), knollmjødurt (VU), i 2016 ble også nikkesmelle (NT) observert. Andre arter som finnes er bakkerundbelg, bakketimian (NT), bakketiriltunge, bitterbergknapp, blåklokke, brunrot, bustnype, dunhavre, dunkjempe, enghavre (NT), engkvein, engnellik, engrødsvingel, engtjæreblom, fagerknoppurt, fingerstarr, fløyelsmarikåpe, fuglevikke, furu, geitved, gjeldkarve, grasstjerneblom, gullris, gulmaure, harekløver, hengeaks, hjorterot (NT), hundegras, hvitbergknapp, hvitkløver, kantkonvall, kjøttnype, kornstarr, kratthumleblom, kveke, legeveronika, lintorskemunn, løkurt, mørkkongsløys, nakkebær (NT), prikkperikum, rødkløver, sauesvingel, skogkløver, smørbukk, snauveronika, sneglebelg, sølvmyre, spisslønn, stankstorkenebb, stormaure, tettstarr, tveskjeggveronika, ugrasarve, vårpengeurt, vårstarr (cf.), vill-løk, ask (EN).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er åpen og med stort sett intakt vegetasjon. Lokaliteten skjøttes og er i god hevd. En sti går tvers over området.

Fremmede arter: Dagfiol (HI), syrin, snøbær (HI), vårpengeurt (PH), filterarve (SE), russesvalerot (SE), gravbergknapp (SE) og berberis. Det er noen få småbusker av syrin, litt snøbær og gravbergknapp, de andre artene har kun spredte forekomster.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Flere rødlistearter, men begrenset areal og betydelig innslag av fremmede arter som bør fjernes/reduceres. Et overraskende godt bevart område med rik kalkvegetasjon innenfor hytteområdene. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på artsamangfold (5 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og ikke gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. betydelig fremmedartspreg. Tilsammen vurderes lokaliteten til verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten skjøttes og er i god hevd. Fremmede arter er viktig at fjernes, med hovedfokus på gravbergknapp. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Dersom det begynner å komme opp busker bør disse fjernes for å opprettholde et åpent preg.

.....

3221 Lindøya 31

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,50 daa

Innledning: LOKALITETSBESKRIVELSE MÅ OPPDATERES ETTER AT ØSTRE DEL ER OVERFØRT TIL LOKALITET 3135. Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Naturtypelokaliteten ble første gang undersøkt av Anders Often (NINA) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya Oslo kommune, sommeren 2016. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er endret, hvorav arealer med store mengder fremmede arter er utelatt (heller avgrenset som to multipolygon), og beskrivelsen er oppdatert en del i forhold til tidligere kartlegginger.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på det høyeste punktet og mest værharde området av sørøsttoppen av Lindøya, samt i den bratte og høye sørskranten ned mot fjorden. Lokaliteten er delt i to hvor den ene del-avgrensningen ligger klemt mellom hytter, mens den andre skråner ned mot fjorden. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord.

Det inngår også kalkberg. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er små rester av opprinnelig flora med smaltimotei (VU), aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), knollmjødurt (VU), mye bakketimian (NT) og blodstorkenebb. I skrenten med mye fremmede arter ble mosene stjertmose (VU) og småklokkemose (VU), buttvrिमose (NT) og stripevrिमose (NT) funnet i 2014.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del gjengrodd med busker av særlig fremmede arter, i mindre partier er det noen intakte flekker av opprinnelig vegetasjon og kalkberg.

Fremmede arter: Dominerende forvillede arter på topp-plataet var syrin og gravbergknapp (SE). En del høstberberis og filterarve (SE) forekommer også, samt noe moskuskattost (HI) og litt forvillet rødsmelle (dyrket som hageplante). Det meste av brattskrenten mot sør er dekt av syrin. Arealer med tettest forekomster av fremmede arter er utelatt fra lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: MÅ OPPDATERES. VERDI REDUSERT TIL C.

Lokaliteten får lav vekt på størrelse (mellom 0,1 og 1 daa), høy vekt på artsdiversitet (4 NT og 5 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, lav vekt på påvirkning pga. stor mengde fremmede arter. Den vurderes foreløpig som viktig (B-verdi) på grunn av forekomster av kravfulle arter knyttet til kalkkrikt berg og grunnlendt mark. Verdien er avhengig av skjøtsel.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

3224 Lindøya 32

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021. Torbjørn Høitomt, Siri Khalsa og Alexander Nilsson (alle BioFokus) har bistått med registreringer av henholdsvis moser, sopp og lav. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er utvidet en del og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert en del i forhold til informasjon fra Natur2000-basen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er oppstykket av grusvei og består av tre del-lokaliteter. Dette er et relativt stort område med åpen grunnlendt kalkmark innenfor det store friluftsområdet på Lindøyas søndre del. Det er her helt intakt kalkvegetasjon. Området ligger dels på nordsiden av veien fra Lindøya-butikken og mot sørøst, og dels på sørsiden av veien ned mot fjorden. Deler av lokaliteten er en framtrèdende rygg. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkkrikt vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk. Den lille trekanten nærmest

butikken har tykkere jordsmonn og bør nok betegnes som naturtype slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som aksveronika (VU), alperips (forvillet?), ask (EN), bakkemynte, bakkerundbelg, bakkestarr, bakketiriltunge, lakrismjelt, bitterbergknapp, blålokke, bustnype, dunkjempe, dvergmispel, enghavre (NT), engknoppurt, engkvein, engnellik, fingerstarr, fjellrapp, flatrapp, flekkgrisøre (NT), flerårsknavel, furu (skrent mot sør), gjeldkarve, gulmaure, harekløver, hårsveve, hengeaks, hjorterot (NT), hundegras, hvitbergknapp, hvitkløver, kanelrose, knegras, knollerteknapp, knollmjødurt (VU), kvastsveve (*Hieracium cymosum* coll.), markmalurt, nakkebær (NT), nikkesmelle (NT), ormehode, prikkperikum, rødknapp, rogn, ryllik, sauesvingel, skjermesveve, smaltimotei (VU), sølvmore, sumpmaure, trollhegg (én busk), vårstarr, vill-løk. I den lille trekanten i sør vokser også stjernetistel (NT), smaltimotei, aksveronika, knollmjødurt, bakketimian (NT), fagerknoppurt, hvitmaure. Liten lakrismjeltsekkemøll (NT) ble funnet i 2017. Ved tilleggsbefaring i oktober 2022 ble grann styltesopp (VU) funnet, samt laven bruskkalkskjell (EN) og mosene tanntustmose (CR), dubbebegermose (CR), dvergbegermose (EN), småklokkemose (VU), buttvrinose (NT) og labbmose (NT) ble funnet i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter.

Fremmede arter: Blankmispel (SE), brudespirea (én busk lengst øst) (LO), dielsmispel (SE, inn mot skogen), berberis, filterarve (SE), gravbergknapp (nedkant mot øst) (SE), hagenellik (LO), kystmispel (LO), platanlønn (knøttliten busk) (SE), russesvalerot (SE), syrin (SE), vinterkarse (SE, skrent mot sør). Russesvalerot er et større problem innenfor lokaliteten enn det som var synlig i 2021, da arten bekjempes (Bård Bredesen pers. medd.).

Del av helhetlig landskap: Ja, som lokalitet på de ekstremt artsrike – og sterkt beferdede – kalkøyene i indre fjordbasseng av Oslofjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (over 2 daa), høy vekt på arts mangfold (10 NT, 5 VU, 3 EN, 1 CR), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg samt noe slitasje. Den vurderes derfor som viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Arealene med mer høyvokst vegetasjon bør trolig slås annethvert til hvert tredje år. Ved slått bør dette gjøre rundt 15. august. Høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes. Opprettholdelse av områdets kvaliteter fordrer at det settes inn tiltak for å bekjempe fremmede arter. Det bør bl.a. legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

Lindøya dam sørvest

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: C Areal : 2,4 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en nordvestvendt skrent ved Lindøya dam på vestsiden av Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i partier er det også fattigere med bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). I feltsjiktet er det bla. blåveis, lundrapp, markjordbær, fingerstarr, kantkonvall og skogsvever, mens berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er

også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn, surkirsebær og spisslønn. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er foreløpig ikke registrert rødlistede sopparter i lokaliteten, men trolig kan det være et visst potensial for kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkfuruskogen der jordsmonnet er tynt. Bla. er besk kastanjemusserong (VU) funnet i nærliggende lokaliteter i 2022 og tidligere. Da lokaliteten er noe tett og skyggefull, samt nordvendt, er den trolig mindre interessant mht. mer varmekjære og lyselskende arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel og med lite død ved. Det er lite fremmede arter, men enkelte fremmede mispler forekommer. I partier er furuskogen ganske tett, hvor ung løvskog er på vei opp, og det gjør lokaliteten mindre interessant for de mer lyskrevende artene, noe som forsterkes også av at lokaliteten er nordvendt.

Fremmede arter: Fremmede mispler og syrin forekommer, men har ikke veldig stor utbredelse foreløpig.

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med kalkfuruskog på Lindøya, det gjør at arter knyttet til denne naturtypen har større sannsynlighet for å finnes her sammenlignet med andre isolerte forekomster. Samtidig er forekomstene utsatt for «parkifisering», hogst og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, lav vekt på artsamangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, lav-middels vekt på habitatkvaliteter. Lokaliteten ligger i grenseland mellom viktig og lokalt viktig, men da den er forholdsvis marginal gis den lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter, i hovedsak fremmede mispler og syrin, må fjernes før de brer seg videre utover. Berberis bør også fjernes da den kan bli dominerende.

.....

Lindøya ved nr. 227

Strandeng og strandsump – Naturlig strandeng Verdi: **B Areal : 0,67 daa**

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten vik sørøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og løsmassene er en blanding av kalkrikt forvittringsmateriale og kalkrike hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Noe kalkberg inngår også, og ut mot vannet er det en stripe med grusstrand. Iht. NiN inngår både nedre semi-naturlig strandeng (T33-C-1) og øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2).

Artsmangfold: I feltsjiktet er det mye gåsemure, i tillegg til strandsmelle, strandkryp, fjærekoll, lintorskemunn, strandmelde, strandrips og tangmelde. I tillegg til at det er registrert enkelte typiske arter for strandeng, ble dvergkalkskjell (EN) funnet på kalkberget. Lokaliteten er ellers trolig viktig for ande- og vade- og måkefugler.

Bruk tilstand og påvirkning: En volleyballbane ligger innenfor lokaliteten, og dette bidrar til at deler skjøttes som plen og dermed holdes lavvokst. Ned mot vannet ser det ut til at gresset klippes sjeldnere. Lokaliteten er noe påvirket av fremmede arter. En dumpingplass for hageavfall ligger rett ved hytte nr. 227, og det er fare for spredning av nye fremmede arter herfra. Det er også delvis utfyllt med masser/stein ut i vannet i tilknytning til den samme hytta.

Fremmede arter: Det er partier med en del strandsteinkløver (LO) og en liten forekomst med rynkerose (SE) finnes i nord, samt at noe vinterkarse (SE) forekommer. I kanten av området i nordøst er det funnet russesvalerot (Bymiljøetaten).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre semi-naturlige enger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse og få kjennetegnende arter gir lav vekt på arts mangfold. Lokaliteten får høy vekt på rødlistearter da det er registrert en EN-art, selv om denne er knyttet til kalkberget og ikke til strandenga, og lokaliteten får høy vekt på tilstand. Lokaliteten er i tillegg trolig viktig for fugl. Til sammen tilsier dette verdi viktig (B-verdi), men den er nok i nedre sjiktet av denne skalaen.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes, særlig russesvalerot. Det er viktig at dumpingplassen for fremmede arter ryddes opp i og fortsatt dumping av hageavfall må opphøre for å ivareta vegetasjonen.

.....

Lindøya ved nr. 283

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 24. juni og 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Lokaliteten har trolig historisk sett vært påvirket av beiting. Lokaliteten har også partier med kalkberg og grusstrand. Semi-naturlig strandeng er rødlistet som sterkt truet (EN).

Arts mangfold: På kalkberget er det gode forekomster av dvergkalkskjell (EN), flekkvis langs hele bergstripa. Per nå er det trolig ikke potensial for flere sjeldne lav, delvis pga. tråkkslitasje. Aksveronika (VU) vokser i de tørrere partiene. Strandkryp og gåsemure dominerer i fuktigere strandengpartier, men det er også en del strandrødtopp, dverggylden, vill-lin og nonsblom, samt noe strandvortemelk, strandrug, tiriltunge, strandsmelle og engknoppurt. Ett individ av strandkål ble observert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har en del tråkkslitasje, noe som trolig går ut over lavforekomstene. Lokaliteten er ellers åpen og intakt, men i partier er det en del fremmede arter som påvirker vegetasjonen – særlig hagepastinakk, legesteinkløver og gravbergknapp.

Fremmede arter: Store mengder hagepastinakk (SE), legesteinkløver (SE) og gravbergknapp (SE). Moderate mengder fildarve (SE), hagenellik (LO) og såpeurt (PH).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av den særegne naturen i Oslofjordområdet, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, mindre innslag av kjennetegnende arter gir lav vekt på arts mangfold, mens for rødlistearter får lokaliteten middels vekt. Lokaliteten er forholdsvis intakt, men det er den del fremmede arter i partier. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å fjerne fremmede arter. Dette gjelder særlig hagepastinakk og gravbergknapp, som ser ut til å være i spredning.

.....

Lindøya naturreservat 1

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 11,5 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 24. juni og 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av kalkfuruskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en lang, sørvest- til nordøstgående kalkrygg i innerkant av naturreservatet. I bakkant grenser lokaliteten til kalkfuruskog og enkelte hyttetomter. Mot sør grenser lokaliteten for det meste til krattskog og edelløvskog. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet og eksponerte kalkberg i Oslofeltet. I mindre partier er det noe mer furutrær, og bør nok heller tilegnes naturtypen kalkfuruskog.

Artsmangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. smaltimotei (VU), stjernetistel (NT), knollmjødurt (VU), hjorterot (NT), aksveronika (VU), nakkebær (NT), flekkgrisor (NT), åkermåne (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), krattalant (NT), enghavre (NT), krattsoleie (NT), nikkesmelle (NT), markmalurt, bakkemynte, engnellik, rundbelg, hvitmaure, engknoppurt, fagerknoppurt, engtjæreblom, blodstorkenebb, tiriltunge, rødknapp, fagerklokke, gulmaure, dunkjempe, røsslyng og hårsveve. I busksjiktet er det blant annet stedege roser, dvergmispel, svartmispel (NT) og geitved. Lokaliteten er urterik med flere karplanter, også rødlistede, typiske for naturtypen. Her er stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Alantfjærmøll (VU), som er knyttet til krattalant er registrert i lokaliteten tidligere, og benytter seg trolig fortsatt av området. Dragehode (VU) ble registrert i lokaliteten i 2015, men denne ble ikke gjenfunnet i 2022. Den er også observert etter 2015 og finnes trolig fortsatt i lokaliteten. Brun engvokssopp (VU) og besk kastanjemusserong (VU) ble funnet ved tilleggsbefaring høsten 2022, men sistnevnte vokste der det var noe mer furu. Stjertmose (VU) og strandkjølmose (VU), samt sølvasal (NT), er funnet her tidligere. Trolig kan det være potensial for flere sjeldne og kravfulle insekter, moser og lav. Karplanter er trolig i stor grad dekket opp.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har i partier er en del busker, for det meste fremmede. I nedkant av skrenten vokser det opp ung løvskog som skygger ut deler av skrenten. Så å si hele lokaliteten er påvirket av den fremmede arten russesvalerrot, og i partier danner den heldekkende bestand og påvirker trolig de naturlige hjemmehørende artene. Andre fremmede arter forekommer også relativt hyppig. Likevel er det fortsatt en robust stedege flora i lokaliteten. Lindøya vel har en stor dumpingplass for hageavfall i nedkant av skrent i vest, der det har etablert seg mye uønsket vegetasjon (bl.a. russekål og mye løkurt). Det er også en gammel dumpingplass for søppel i skrent i nordøst.

Fremmede arter: Lokaliteten har svært mye russesvalerrot (SE), ellers forekommer sprikemispel (SE), blankmispel (SE), bulkemispel (SE), mupinmispel (LO), filttrispel (LO), filtkorsved (LO), rynkerose (SE), platanlønn (SE), villvin (HI), kaprifol (LO) og gravbergknapp (SE). Enkelte av artene kan ha spredd seg fra dumpingplassen for hageavfall. I tillegg forekommer problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor, og inneholder så å si alle de karplantene som er typiske for naturtypen, også de rødlistede. Det er også registrert kravfulle, rødlistede arter innenfor andre organismegrupper. Lokaliteten er noe preget av gjengroing og i stor grad påvirket av fremmede arter. På bakgrunn av størrelse og registrert arts mangfold får lokaliteten likevel verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn målrettede tiltak for å få redusert mengden russesvalerot, som er på vei til å ta helt over og spre seg videre til andre lokaliteter. Det er allerede satt i gang lusing, men dersom bekjempingen skal ha noen hensikt og effekt, må så å si alt fjernes på én gang og kontroll-lusing utføres jevnlig utover sesongen. Andre fremmede arter bør også fjernes, særlig fremmede mispler har en tendens til å bre seg utover. Det bør også settes inn bedre håndtering av hageavfall og kontroll av dumpingplassen til vellet i nedkant av lokaliteten i vest. Dersom det er et ønske om å holde lokaliteten ganske åpen, er det også behov for at kratt og småfuru ryddes jevnlig, samt at ung løvskog i nedkant av lokaliteten bør fjernes (men ikke naturtypen med edelløvskog). Stedegne busker bør få stå, men berberis som brer seg utover bør fjernes. I partier er det også en del kaprifol som med fordel kan bekjempes. Dersom lokaliteten etter hvert blir mer åpen, kan den trolig på sikt huse noen av de mest kravfulle og varmekjære kalklavene som finnes ute på Osloøyene, men disse krever solsteking. Første prioritet bør være å få redusert mengden russesvalerot.

.....

Lindøya naturreservat 2

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 2,3 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Større deler av lokaliteten var tidligere del av kalkfuruskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en sørvest- til nordøstgående kalkrygg, delvis innenfor naturreservatet. Lokaliteten er en forholdsvis smal stripe med åpen vegetasjon og grenser for det meste til kalkfuruskog, samt enkelte hyttetomter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen slåttemark med utforming rik slåttetørreng, i mindre partier er det også åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet.

Arts mangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. smaltimotei (VU), stjernetistel (NT), knollmjødurt (VU), hjorterot (NT), aksveronika (VU), nakkebær (NT), flekkgrisøre (NT), åkermåne (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), krattalant (NT), enghavre (NT), gjeldkarve, markjordbær, engnellik, rundbelg, hvitmaure, engtjæreblom, tiriltunge, rødknapp, fagerklokke, gulmaure, dunkjempe, røsslyng og hårsveve. I busksjiktet er det blant annet stedegne roser, dvergmispel, svartmispel (NT) og geitved. Lokaliteten er urterik med flere karplanter, også rødlistede, typiske for naturtypen, og her er stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Alantfjærmøll (VU), som er knyttet til krattalant, er registrert i lokaliteten tidligere, og benytter seg trolig fortsatt av området.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe gjengrodd og har i partier en del busker/oppslag, og med enkelte oppvoksende trær av både løv og furu. Lokaliteten er forholdsvis lite påvirket av fremmede arter foreløpig, men det er et større felt med russesvalerot midt i lokaliteten.

Fremmede arter: Lokaliteten har russesvalerot (SE), samt noe sprikemispel (SE), blankmispel (SE), filtmispel (LO), filtkorsved (LO), rynkerose (SE), kaprifol (LO) og krypfredløs (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er relativt stor, inneholder flere rødlistede og kravfulle karplanter og er viktig for kravfulle og varmekjære insekter. Lokaliteten er preget av gjengroing og endel påvirket av fremmede arter (russesvalerot). På bakgrunn av størrelse og registrert arts mangfold får lokaliteten verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn målrettede tiltak for å få redusert mengden russesvalerot og fremmede mispler før disse brer seg videre utover. Andre fremmede arter bør også fjernes. For ivaretagelse av lokaliteten er det også behov for jevnlig rydding av kratt/oppslag av ask, furu og andre trær, men man bør spare noen stedegne busker av geitved, mispler og roser. I partier er det en del kaprifol som bør fjernes. Eldre/gammel furu er viktig at spares. Lokaliteten kan slås annethvert år en gang rundt midten eller slutten av august. Graset bør bakketørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Deler av plenen ved hytte nr. 417, som grenser til lokaliteten, har en del kravfulle karplanter. Det er ikke ønskelig at disse arealene klippes om plen, men er fint med årlig slått på sensommeren, der avklippet fjernes.

.....

Lindøya naturreservat 4052

Slåttemark – Rik slåtteeeng Verdi: **A** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 9. august 2021 og 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av kalkfurskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en nordvendt, slak li på nordsiden av Lindøya og grenser til åpen grunnlendt kalkmark mot nord og ellers kalkfurskog. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen slåttemark med utforming rik slåttetørreng. De mest grunnlendte partiene kan nok heller karakteriseres som åpen grunnlendt kalkmark.

Arts mangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. mye krattalant (NT), knollmjødurt (VU) og blodstorkenebb, og ellers aksveronika (VU), smaltimotei (VU), nakkebær (NT), åkermåne (NT), enghavre (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), bakkemynte, engnellik, rundbelg, sølvmyr, engtjæreblom, tiriltunge, rødknapp, hvitmaure, gulmaure, jonsokkoll og røsslyng. I busksjiktet er det blant annet stedegne roser. Lokaliteten er urterik med flere karplanter som er typisk for naturtypen, inkludert en del rødlistede arter. Naturtypen innehar stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Alantfjærmøll (VU), som er knyttet til krattalant, er registrert i lokaliteten tidligere, og benytter seg trolig fortsatt av området, da det fortsatt er en del krattalant der.

Bruk tilstand og påvirkning: Jevnlig slått er ikke en del av dagens skjøtselsregime, trolig som følge av at lokaliteten befinner seg innenfor reservatet og innenfor det som er merket av som kalkskog. Lokaliteten er i stor grad et resultat av rydding (utsiktshogst?), hvor en stripe med skog er tatt ut fra hytte nr. 417 og nesten helt ned til sjøen. Lokaliteten har i partier oppslag av busker og trær etter rydding. Det er lite fremmede arter, noe som er positivt mtp. hvor påvirket flere av de åpne urterike naturtypene på Lindøya er. Bymiljøetaten har i flere år gjennomført systematisk bekjempelse av den fremmede arten russesvalerot, noe som har redusert forekomsten en god del. En strømlledning går tvers gjennom området.

Fremmede arter: En større forekomst med bergfuru (SE) vokser oppe på toppen i sør. Ellers forekommer noen fremmede mispler, bl.a. filtmispele (LO), og russesvalerot (SE) har noen relativt få forekomster.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis stor, med mange typiske arter for naturtypen, også relativt mange rødlistede arter. Den er noe preget av gjengroing, og jevnlig slått er ikke en del av dagens skjøtselsregime. Lokaliteten er foreløpig lite påvirket av fremmede arter. Den ligger også i et område med mange liknende habitater. Med bakgrunn i størrelse og registrert arts mangfold får lokaliteten verdi svært viktig (A-verdi), og mer aktiv skjøtsel vil kunne heve verdien ytterligere.

Skjøtsel og hensyn: Ev. skjøtsel bør ivareta krattalant. Larven til alantstengelvikleren overvintrer i stengelen til vertsplanten. Det er derfor viktig, i den grad det skal drives slått, at man i minst mulig grad slår krattalant. De partiene som slås bør ikke slås før etter blomstringsperioden. En regelmessig men ekstensiv skjøtsel med jevnlig fjerning av kratt, som bidrar til å holde området i en «konstant tidlig gjengroingsfase», vil trolig best ivareta krattalant og de fleste av dens følgearter. Gjengroing, samt altfor hard skjøtsel, er de største truslene. Måltrettet slått av frodige arealer uten krattalant kan gjerne gjennomføres annethvert år. Ved slått bør denne utføres i slutten av august eller i begynnelsen av september. Graset bør bakketørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. Enkelte stedegne busker bør få stå igjen. I de mest grunnlendte partiene er det trolig ikke behov for skjøtsel. Generelt kan lokaliteten godt fortsette å ha et «uryddig» utseende, dvs. at den gjerne kan opprettholdes i den «elskelige fasen». Arts mangfoldet er oftest som størst i en veldig tidlig fase av brakklegging/gjengroing, «den elskelige fasen», før kvalitetsreduksjonen setter i gang, men gjengroingen bør ikke gå lenger enn den er i dag. Den store forekomsten med bergfuru bør fjernes og russesvalerot bør man fortsette å bekjempe systematisk. Ev. forekomster av berberis bør fjernes.

.....

Lindøya naturreservat 4

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 1,7 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 9. august 2021 og 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av kalkfurskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Lindøya og grenser til hyttetomter mot nord og ellers kalkfurskog. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres dels av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Deler av arealet har også litt tykkere jordsmonn og er åpent pga. jevnlig hogst under en strømlledning som går gjennom området.

Arts mangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. markjordbær, prikkperikum, knollmjødurt (VU), blodstorkenebb og blåklokke, og der det er litt tykkere jordsmonn kommer det inn en del liljekonvall og hengeaks. Lokaliteten er urterik, med flere karplanter typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Der det er tykkere jordsmonn er det mye oppvoksende kratt etter hogst under en strømledning som går gjennom området.

Fremmede arter: Noe sprikemispel (SE) og blomstermispel (HI) og en god del syrin (NR) forekommer. Det er i følge Bymiljøetaten gjort funn av russesvalerot i området.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt artsmangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, forekomst av VU-art gir lav-middels vekt på artsmangfold, de grunnlendte partiene er ikke preget av gjengroing, men partiene der trærne hogges er noe gjengrodd med kratt. Lokaliteten er i partier en del preget av fremmede arter, først og fremst syrin. Dette er nok ikke den best utviklete grunnlendte kalkmarken på Lindøya og lokaliteten gis foreløpig verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede må fjernes. Dersom det er et ønske om å holde hele lokaliteten åpen, bør krattet under strømledningen ryddes jevnligere. Ved ev. slått kan denne utføres én gang annet hvert år i midten-slutten av august. Graset bør bakkettørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. I de mest grunnlendte partiene er det trolig ikke behov for skjøtsel utover det å fjerne fremmede arter.

.....

Lindøya ved nr. 297

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: B Areal : 2,6 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av lok. BN00064351, men strandengen er nå skilt ut som egen lokalitet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst på Lindøya, i forlengelse av en større beitemark. Berggrunnen er antakelig kalkberg som resten av øya, men her er tykt sammenhengende dekke med rike hav- og fjordavsetninger, og det er dette som gir utslag for den vegetasjonen som er der.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Iht. NiN inngår både nedre semi-naturlig strandeng (T33-C-1) og øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2). Her er to fint utviklete strandenger med flere typiske strandengarter.

Artsmangfold: Strandenger er verdifulle beiteområder for ande- og vade- og måkefugler. Dette området er viktig for ender, gjess, tjeld, samt at det er gjort funn av rødstilk og sandlo. Tidligere var det en måkekoloni inntil denne bukta (Biofokus 2003). Lokaliteten har en del typiske strandengarter hvor strandkryp dominerer, men det er også en del dverggylden og gåsemure, samt noe strandrødtopp, strandkjempe og salturt. I mer høyvokste parti er det blant annet mjødurt og takrør. Området er trolig også viktig for en rekke insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Strandenga er for det meste lavvokst, og i de delene som ikke beites ned av fugl, hovedsakelig gjess, blir vegetasjonen holdt nede. Noe høyvokst vegetasjon med blant annet takrør og mjødurt finnes i partier, samt opp mot gangveiene. Blant annet er nordre del noe mer «gjengrodd» enn søndre del.

Fremmede arter: Det er innslag av fremmede arter i kant mot gangveiene, men foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter i lokaliteten. Det er anlagt en liten dumpingplass for hageavfall ut i strandenga ved hytte nr. 297. Her er det blant annet tydelig spredning av krypfredløs (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre semi-naturlige enger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, foreløpig lav vekt på arts mangfold og rødlistearter og middels-høy vekt på tilstand. Foreløpig tilsier dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes. Dumpingplassen for hageavfall er viktig at ryddes opp i og fortsatt dumping av hageavfall må opphøre for å ivareta vegetasjonen. Arealer som blir veldig høyvokste kan ev. slås på sensommeren én gang i året, men noen miljøer med takrør og annen høyvokst vegetasjon bør nok spares for å opprettholde variasjon.

.....

Lindøya ved nr. 234

Åpen kalkmark – Kalkberg i Oslofeltet Verdi: **B** Areal : 0,2 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid utført av Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (Biofokus) den 24. juni 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten kalkskrent/kalkknaus sør på Lindøya. Lokaliteten ligger tett inntil og på oversiden av en hytte, og ellers klemte mellom hytter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming eksponerte kalkberg i Oslofeltet. I partier med noe jordsmonn er det åpen grunnlendt kalkmark med kantkonvall, markmalurt og blodstorkenebb m.m. Her er kalkberg med en del typiske kalklav. Naturmiljøet kan klassifiseres som den rødlistete naturtypen svært tørkeutsatt sørlig kalkberg (NT).

Arts mangfold: Foreløpig er det innenfor lokaliteten registrert bruskkalkskjell (EN), og de kjennetegnende artene kastanjetegllav og kalkkartlav. Lokaliteten er viktig for typiske kalklav, og kan trolig også være viktig for kalkmoser der det er noe forvittringsjord. Partiene med karplanter er viktige for varmekjære insekter. Lokaliteten har også riktig eksponering, dvs. sørvendt og med høy solinnstråling, slik at det er sannsynlig med et større arts mangfold typisk for naturtypen.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er partier med en del fremmede arter, særlig gravbergknapp, men også noe syrin og fremmede mispler. Lokaliteten er lite preget av gjengroing, og kun med noen få fremmede og stedegne busker. Lokaliteten er inneklemte og forholdsvis bratt og er lite brukt av hyttefolkene rundt. Den er derfor lite preget av slitasje.

Fremmede arter: Endel gravbergknapp (SE), samt innslag av fremmede mispler og syrin (NR). Det er funnet russesvalerot og russekål innenfor eller i kanten av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalkberg, bl.a. finnes en større forekomst med åpent kalkberg rett sør for denne lokaliteten, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men med forekomster av kalklav kjennetegnende for naturtypen, inkludert en sterkt truet art. Det er også positivt at det er nærliggende arealer med verdifullt kalkberg. Lokaliteten er lite gjengrodd, men er moderat til sterkt preget av fremmede arter. Lokaliteten er liten, men på bakgrunn av foreløpig registrert arts mangfold og landskapsøkologi får lokaliteten verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn ressurser for å fjerne gravbergknapp, samt fortsette tiltak mot ev. gjenværende individer av russesvalerot og russekål. Foreløpig er ikke

gravbergknapp og de andre fremmede artene veldig dominerende, men vil kunne bli det på sikt. Fremmede mispler, berberis og syrin må fjernes og man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. Enkelte (1–2) stedegne busker kan få stå, men lokaliteten bør være såpass åpen at de mest kravfulle lavene som krever solsteking ivaretas.

.....

Lindøya ved hytte nr. 214

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Alexander Nilsson (Biofokus) gjorde tilleggsundersøkelser av lav i 2024. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. det er kartlagt lav og moser i 2024 (T. Høitomt, J.G. Brynjulvsrud og A. Nilsson).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en rygg som domineres av surere bergarter sørøst på Lindøya. Berggrunnen er for det meste fattig syenitt på utstikkeren, men i nordre og indre deler inngår noe kalkberg. Jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten domineres av rik berglendt mark med utforming rik grunnlendt mark. Det inngår også en del nakent berg og strandberg, særlig på de ytre deler. De innerste delene har innslag av kalkberg og her forekommer åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Lokaliteten har skrin kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen i de rikeste partiene er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT). Åpen grunnlendt kalkmark er også utvalgt naturtype jf. naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Lokaliteten består for det meste av surere bergart, men det er innslag av litt kravfulle karplanter både i de fattigere delene og i de rikere delene. Her er noe aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, dunkjempe, tiriltunge, smørbukk, knollmjødurt (VU), prikkperikum, også noe blodstorkenebb særlig på de ytre delene. I de innerste mer kalkrike partiene ble kalklaven gråtungelav (VU) registrert i 2021 og dvergkalkskjell (EN) registrert i 2022. I 2024 ble i tillegg kirkelav (VU) funnet.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og lite gjengrodd, men det er en del fremmede arter i partier. Særlig matgrasløk og gravbergknapp er det en del av. Noen spredte syrinbusker forekommer der det er litt jordsmonn.

Fremmede arter: En del gravbergknapp (SE) og matgrasløk, noe syrin og sprikemispel (SE).

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, høy vekt på artsamangfold som følge av forekomst av flere VU-arter og en EN-art. Videre har lokaliteten begrenset gjengroingspreg og får middels vekt på tilstand, men den er del preget av fremmede arter og får lav vekt på påvirkning. Til sammen tilsier dette svært viktig (A-verdi) som følge av registrert artsamangfold alene.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes. Ved fremtidig behov er det viktig at lokaliteten også ryddes for ev. busker/oppslag. Det må lages en plan for fjerning av syrin slik at denne ikke øker i omfang ifm. bekjempelse. Ev. forekomster med berberis fjernes.

.....

Lindøya ved hytte nr. 163

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 14. juli 2023. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2023.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, i forlengelse av de større åpne arealene som beites. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er i partier tykt med marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming rik slåtteeeng. Vegetasjonen er dels kalktørreng i sørvestre del, mens mot nord er engene noe friskere. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Det er noe usikkerhet knyttet til tidligere hevd, men da engene er flat og lett å slå er det sannsynlig at den tidligere har vært slått.

Artsmangfold: Karplantefloraen er noe mindre artsrik enn de andre engene på Lindøya. De nordre mer skyggefulle partiene er litt friskere og mer næringsrik enn de andre engene på øya, med mye ryllik, stormaure, rødkløver, hvitkløver, groblad, løvetann, timotei m.m., men også med innslag av litt mer kravfulle engarter som rødknapp, prestekrage, åkermåne (NT) og dunkjempe. Marianøkletblom (VU) er registrert her på våren og finnes i betydelige mengder i disse friskere partiene (Bård Bredesen pers. medd). I hellinga langs gangveien er det også lakrismjelt. De sørvestre delene er mer soleksponert og har spredte innslag av tørrerengarter som åkermåne, knøllmjødurt (VU), bakketimian (NT), dunkjempe, tiriltunge, engknoppurt og aksveronika (VU). Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen og det er ikke preg av gjengroing i lokaliteten. Per 2023 ble hele arealet skjøttet som plen, foruten et mindre parti i de friskeste delene som ble spart for kartleggingen i 2023. Det er en del fremmede arter, men foreløpig er påvirkningen forholdsvis liten.

Fremmede arter: Det er en del krypfredløs (SE) i partier, som kommer inn fra de litt fuktigere partiene i øst. Ellers er det gravbergknapp (SE) i de skinnere partiene i sørvest og krøll-lilje (LC) er også ganske vanlig.

Del av helhetlig landskap: Det er flere enger med tilsvarende flora spredt på Lindøya, men det er forholdsvis få registreringer av marianøkletblom på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi og høy vekt på arts mangfold (kun 10 tyngdepunkter, men 5 rødlistede arter hvorav 3 VU-arter). Videre får den lav vekt på tilstand og påvirkning da engene er åpne, men skjøttes som plen. Engene har likevel innslag av engarter og har derfor et restaureringspotensiale. Selv om engene har innslag av rødlistede arter, vurderes den foreløpig som lokalt viktig (C-verdi) da skjøtselen ikke er optimal og denne engene har noe mindre verdier enn de fleste andre engarealer på øya. Området vil sannsynligvis få økt verdi om den skjøttes som eng i steden for som plen, samtidig som fremmede plantearter bekjempes (bør prioritert fjerning av krøll-lilje før den tar over). Det bør gjøres en ny verdivurdering av engene etter ca. 5 år med endret skjøtsel, for å se om kvalitetene har utviklet seg i positiv retning.

Skjøtsel og hensyn: I stedet for plenskjøtsel bør engene slås hvert år i midten av august. De skinneste arealene trenger bare å ryddes for ev. oppslag innimellom. Graset rakes sammen etter 3-4 dager og dumpes på egnet plass. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes, med fokus på krøll-lilje.

.....

Biofokus

– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserier [Biofokus rapport](#).

Biofokus rapport 2025–017
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-470-8

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no